UFO-DEBAT

SUFOI ©

ufo-nyt

25. årg. Maj/Juni 1983 Nr. 3

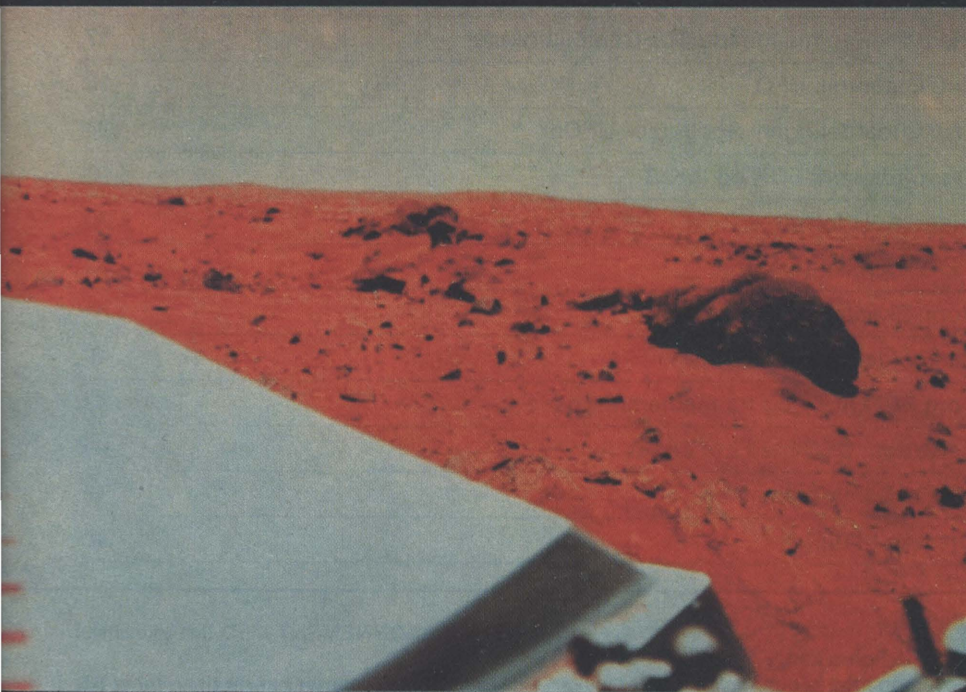
UFO forfølger fly

Elektromagnetisk effekt fra UFO

UFO over Vestjylland

Skeptiske astronomer

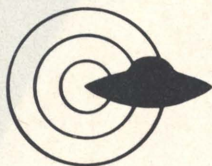
Sumpgas-sagen

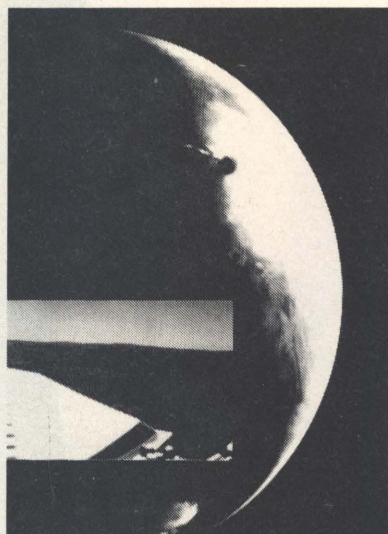
Abonnement 108 kr. årligt · Løssalg 22 kr. pr. nummer

ufo-nyt

25. årg. Maj/Juni 1983 Nr. 3

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:
Planeten Mars som Viking 2-rumsonden så den på afstand. Forneden ses Mars' ene isdækkede pol. Den store plet er vulkanen Acreus Mons. Det lille billede er taget fra Viking 1-sonden. Forrest ses dele af sonden. Overfladen og himlen på Mars er rødfarvet, på grund af det fine rød-orange støv der er overalt. Den store sten i forgrunden hedder Big Joe. NASA FOTO

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

ABONNEMENT:
UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 108,- for året 1983) til SUFOI, giro 9 11 77 25. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 128,00.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Englerupvej 128, Sigersted, 4100 Ringsted.

FÆLLESABONNEMENT MED **Det Ukendte:**

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 26,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1983 plus DET UKENDTE, 5. årg., samlet koster kr. 192,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 4469.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Redaktionsgruppe:
Ansvarshavende redaktør: Henrik Pedersen, Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.
Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 57 07 36.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt, Lyngen 17 B, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 88 92 32.

Datakonsulent: Per Andersen, Grøfthøjparken 155, 2.th., 8260 Viby. Tlf. (06) 28 13 36.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Blæsingevej 13, Havrebjerg, 4200 Slagelse. Tlf. (03) 56 72 63.

SUFOIs Efterforskningsafd.: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97 st.tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5.tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

SUFOIs Rapportcentral: Lars Bostrøm, Vasevænget 25, 3600 Frederikssund. Tlf. (02) 33 32 65.

Repræsentanter på Sjælland:
Lars Bostrøm, Vasevænget 25, 3600 Frederikssund, Tlf. (02) 3332 65.
Søren K. Larsen, Gasværksvej 12 A, 5.tv. 1656 København V. Tlf. (01) 22 07 83.
Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 6365.

Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:
Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.
Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.
Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.
Benny Gade, Gl. Stationsvej 6, NO, 6950 Ringkøbing. Tlf. (07) 33 00 45.

Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - UFO-Norges alarmsentral og kontakt for UFO-NYT lesere i Norge. Tlf. 05 - 28 01 26.

UFO-NYT abonnement:
bestilles på telefon (03) 61 87 38.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

LEDER

Bladdød

Af Kim Møller Hansen

Bladet UFO Aspekt, som udgives af Frit UFO Studium (FUFOS), er udkommet for sidste gang.

FUFOS blev startet i 1968 som en SUFOI-studiekreds. Senere brød man med SUFOI og udgav bladet UFO Aspekt, der til en vis grad byggede på kontaktpersonen George Adamskis såkaldte kosmiske filosofi.

FUFOS har nu gennemgået en strukturændring og fremtræder således ikke mere som en UFO-forening. Emneområderne spredes til endnu mere end før at omfatte grænsevidenskaberne, de psykiske og helsemæssige områder og åndsvidenskab.

I Politiken skriver Kirsten Boas den 13. december 1981 i artiklen »Vi er blevet vilde med det overnaturlige«, at der i Danmark er en stadig stigende interesse for mysticisme, astrologi, UFO'er, parapsykologi, okkultisme, overnaturlig helbredelse osv. FUFOS nye emneområde vil således uden tvivl være rettet mod et større og dermed mere indtægtsgivende marked end UFO Aspekt var.

På Repræsentantskabsmødet den 19.-20. marts 1983 modtog SUFOI fra Steen Landsy (FUFOS) et brev, hvori der bl.a. står, at FUFOS fra den 1. marts 1983 har nedlagt indsamlingen af UFO-rapporter, ligesom FUFOS ikke ser sig i stand til at klare det arbejdsmæssigt og økonomisk krævende arbejde omkring rapportbehandling og UFO-forskning. Brevet kan således betragtes som en opsigelse af den samarbejdsaftale, angående koordinering af rapportarbejdet, som blev indgået mellem SUFOI og FUFOS i 1980. FUFOS lover i brevet så hurtigt som muligt at sørge for, at rapporterne i FUFOS' arkiv bliver sendt til SUFOIs Rapportcentral.

SUFOI vil således få flere rapporter i det i forvejen omfangsrige rapportarkiv til brug for registrering og behandling i projekt UFODATA.

Rapportoptagerkurserne, som er blevet arrangeret og afviklet af en gruppe fra SUFOI, er hidtil blevet finansieret af SUFOI og FUFOS i fællesskab. Med FUFOS' overgang til en grænsevidenskabelig forening må SUFOI fremover alene dække udgifterne til disse for UFO-forskningen så vigtige kurser.

Samarbejdet på internationalt plan berøres ikke direkte. Danmark vil stadig være repræsenteret i PICUR (Provisoriske Internationale Komité for UFO Forskning). Nu bliver deltagelsen blot alene finansieret af SUFOI. Danmarks medlem af PICUR, SUFOIs datakonsulent Per Andersen, deltager i PICUR-mødet og Den 3. Internationale London-kongres i august. Ved aktiv deltagelse i PICUR fra SUFOIs side får danske UFOloger medindflydelse på UFOlogiens udvikling på internationalt plan.

UFO-NYT er et specialtidsskrift om UFO-fænomenet og behandler derfor et relativt snævert emneområde. Men et af hovedkriterierne er saglig viden og seriøsitet frem for alt.

UFO-NYT er nu ene om at formidle UFOlogien i Danmark.

Ved at hjælpe SUFOI såvel aktivt som passivt er UFO-NYTs læsere med til at støtte dansk UFO-forskning.

KLASSIKER

Dexter – Hillsdale, 1966

Af Kim Møller Hansen

I marts 1966 så utallige borgere, heriblandt mange politifolk, ukendte fænomener i nærheden af byerne Dexter og Hillsdale i det sydlige Michigan. En »sumpgas-teori« til forklaring af observationerne vakte voldsomt røre, og den megen postyr omkring UFO-observationerne førte til politisk indgriben.

Politifolk fotograferer

Washtenau Countys politikontor fik i marts 1966 mange indberetninger om UFOer, men tre hændelser var især interessante og fik stor presseomtale.

Den 17. marts modtog politisergent Nuel Schneider og betjent David Fitzpatrick en opringning fra Milan, en lille by 26 km sydøst for Dexter og 14 km syd for Ann Arbor. Schneider og Fitzpatrick tog afsted for at undersøge sagen.

Schneider fortæller: »Vi så omkring tre af dem (UFOer) i det fjerne. Vi nærmede os Milan, gjorde holdt ved en kornmark og begyndte at tage billeder. Vi betragtede det fra klokken 2 til klokken 7. Vi så lys, og gennem kikkerten kunne vi skimte formen.«

Billederne blev taget af Fitzpatrick, og efter hjemkomsten til politistationen blev filmen fremkaldt og aftrykkene sikkert forvaret i en boks.

Project Blue Books daværende konsulent i UFO-sager, dr. J. Allen Hynek, fik efter lidt tovtrækkeri udleveret aftrykkene til undersøgelse. Hynek kunne straks fastslå, at aftrykkene viste en langtidseksponering af Venus og Månen. Begge planeter var ved at stå op.

En langt sværere opgave kom Hynek på tre dage senere.

Langtidseksponering af Venus og Månen. Fotografiet er taget af politibetjent David Fitzpatrick den 17. marts 1966. Billedet blev vist i en CBS-nyhedsudsendelse med Walter Cronkite den 24. marts, hvorefter det blev spredt over det meste af kloden.

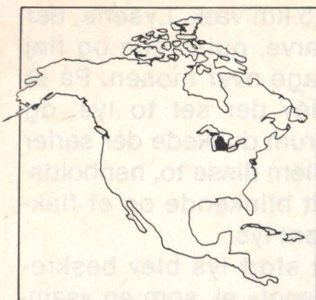
Endnu i dag fremlægger visse UFOloger dette IFO-billede som et foto af to cigarformede objekter.

De mange observationer i Dexter og Hillsdale fik en måned senere Cronkite til at producere en lang TV-udsendelse med titlen »Friend, Foe or Fantasy?«, hvori UFO-problematikken blev belyst fra mange sider.

UFO over sump

Søndag den 20. marts klokken 20 sad Frank Mannor (47 år) og den øvrige familie og spiste, da Mannors seks hunde pludselig begyndte at hyle og gø ude i gården. Mannor gik udenfor sit hus, der ligger på en lille bakke. Rundt om huset findes agerjord, men mod øst falder terrænet mod en mose eller sump. Mod øst fik Mannor øje på nogle lys og et svagt, rødt lysskær. Lyset kom nedad i en vinkel på 45 grader mod sumpen. Lyset svævede et øjeblik og dalede så ned mod den skovbevoksede sump og ud af syne. Kun et rødligt skær afslørede lysets position.

Sammen med sin 19-årige søn, Ronnie, gik Mannor mod det mærkelige lysskær, der havde et udseende som gløden fra en cigaret. Mannor fortalte senere, at han på dette tidspunkt troede, at et meteor var faldet ned, og at han muligvis

Saucers And Swamps

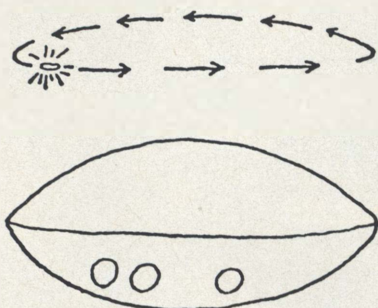
At points from Michiga
Florida, people were seeing st
"spots." The first report of a
(unidentified flying object)
near Ann Arbor, Mich., wh
least 40 persons said they
flying "thing" guarded by fc
ter ships land in a swamp.

Frank Mannor and hi
claimed they had come
500 yards of the object which they
described as football-shaped, car-
sized, with pulsating lights at each
end, and with a surface "pitted
like coral rock."

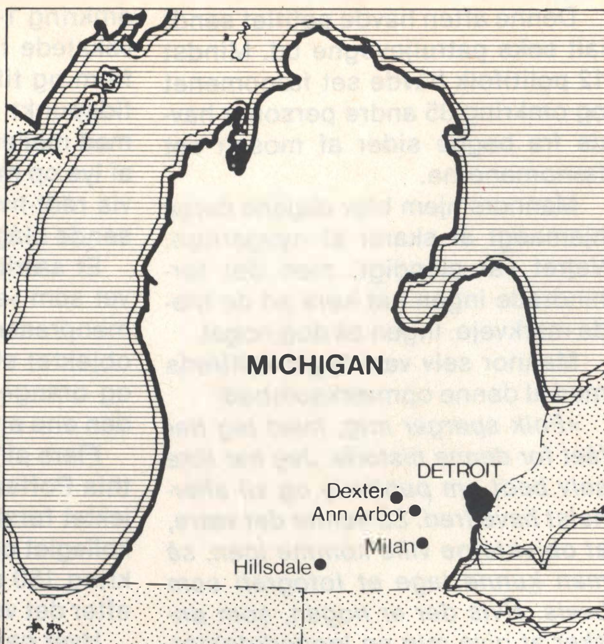
As Dr. H. Allen Hynek, top Air
Force scientific advisor on UFOs,
waded into the Michigan swamp
where the alleged object had been
seen, he admitted, "These reports
are more consistent than the other
sightings I've investigated."

As with most saucer sightings, a
rash of subsequent reports fol-
lowed. Eighty-seven coeds at Hills-
dale College in Michigan saw a
glowing object hover over a near-
by swamp. Four hundred Michigan
students saw a football
in North Caro-

kunne finde stumper af det. Det gik imidlertid hurtigt op for Ronnie og Frank Mannor, at det drejede sig om noget andet. De var begge godt kendte med sumpen, hvor de ofte gik på jagt, så selv om de knapt kunne se, hvor de satte deres ben, sneg de sig forsigtigt nærmere lyset.

En tegning af det objekt Frank Mannor og hans søn Ronnie så ude over sumpen den 20. marts 1966. Tegningen blev første gang offentliggjort i LIFE magazine den 18.4.66. Tegningen er ikke helt korrekt. Frank Mannor understreger, at objektet havde flad bund.

Da de kom op på en lille forhøjning i terrænet, kunne de se objektet helt tydeligt. Det var på størrelse med en bil, ellipseformet og med en kuppel foroven. På den ene side sad et hvidt lys, på den anden et grønt. Objektets farve var gråblå og brunlig. Overfladen var ikke glat eller blank, men ujævn og nubret, nærmest som et stykke koral (quiltet). Objektet holdt sig svævende over mosen i 2,5-3 meters højde. Det befandt sig »ligesom i en tågestribe«. Frank Mannor og Ronnie betragtede objektet på en afstand af ca. 500 meter.

Pludselig blev objektet blodrødt. Da Ronnie i den forbindelse henvendte sig til sin far, slukkedes lyset øjeblikkeligt. De løb hen mod det sted, hvor objektet havde befundet sig, men selv om de ledte i lang tid, fandt de ikke det mindste spor fra objektet.

I mellemtiden havde familien Mannor ringet til politiet og fortalt om det som skete i mosen. Dette fik ikke blot politiet ud af fjerene, men da Mannors har partstelefon sammen med mange andre, fik denne ene telefonopringning mange mennesker ud på observation.

Flere betjente var i de hektiske timer ude i sumpen. Vicesherif

Dr. J. Allen Hynek ved pressekonferencen i Detroit Press Club den 25. marts 1966. Hynek fremviser her Fitzpatricks fotos af Venus og Månen.

Pressekonferencen er også blevet kaldet sumpgas-konferencen. Sumpgas blev herefter et velkendt udtryk og et almindeligt humoristisk synonym for UFOer.

Hynek har senere oplyst, at sumpgas-forklaringen ikke skulle dække hele spektret af historier, der kom frem overalt i Dexter-Hillsdale området, men han indrømmer dog også indirekte, at hans forklaring var en fuser. Hynek skrev i 1972: »Hvis man på dette tidspunkt havde rapporteret et UFO fra Sahara-ørkenen, tror jeg, det var blevet tilskrevet sumpgas.«

Stanley McFadden kom tilstrækkeligt nær til at se objektet. Men så snart han nærmede sig yderligere, gik lysene på objektet ud. Dexter-politichefen Robert Taylor og betjent Nolan Lee så det røde lys fra Mannors hjem. Sherif Douglas J. Harvey udbrød følgende, da han så fænomenet: »*Hvis der eksisterer flyvende tallerkener, så er det her en af dem!*«.

Vicesherif Thomas Kelly, der sammen med andre betragtede fænomenet på afstand, fortalte senere journalister, at lyset oplyste sumpen.

På omkring det tidspunkt Ronnie og Frank Mannor så objektet forsvinde fra sumpen, skete der flere ting. Vicesherif Stanley McFadden så sammen med betjent David Fitzpatrick et lys stige op fra sumpen. Det steg op til en højde af omkring 300 meter og fløj ind over McGuiness Road med en hvinende lyd eller som lyden fra en ambulance.

Betjent Robert Hunawill, der blev på vagt ved en af patruljevognene, medens hans kolleger gennemsøgte mosen, rapporterede samtidig hermed, at et mærkeligt objekt var kommet til syne over hans hoved. Objektet fløj ind over mosen og tilbage igen flere gange. På objektet sås røde, hvide og grønne lys. Lidt efter dukkede tre andre objekter op, og alle fire forsvandt derefter mod vest. I henhold til rapporterne fra politifolkene i området, har der sandsynligvis været tale om ialt 5 objekter.

Denne aften havde politiet sendt ialt seks patruljevogne ud. Mindst 12 politifolk havde set fænomenet og omkring 35 andre personer havde fra begge sider af mosen set fænomenerne.

Mannors hjem blev dagene derpå hjemsøgt af skarer af nysgerrige. Vejret var elendigt, men det forhindrede ingen i at køre ad de bløde markveje. Ingen så dog noget.

Mannor selv var meget utilfreds med al denne opmærksomhed:

»*Folk spørger mig, hvad jeg har fået for denne historie. Jeg har ikke selv bedt om publicity og vil allerhelst have fred. Så kunne det være, at objekterne ville komme igen, så man kunne tage et fotografi som bevis. Hvis der er nogen, som ønsker at give mig en løgnedetektorprøve, så for min skyld gerne, men jeg har set, hvad jeg har set, og det var helt sikkert et objekt... Jeg er glad for, at jeg ikke tog mit gevær med ud i sumpen. Jeg havde måske affyret det og kommet til at gøre fortræd.*«

UFO-opvisning foran kollegium

Den 21. marts om aftenen var der atter UFO-observationer, men denne gang i Hillsdale, ca. 72 km sydvest for Dexter. Omkr. 87 piger på et kollegium, deres forstander Kelly Hearn og senere civilforsvarslederen William Van Horn kunne igennem *fire timer* fra kollegiets vinduer betragte lysfænomener over en sump omkring 1-1,5 km væk. Lysene, der vekslede i farve, pulserede og fløj frem og tilbage over mosen. På et tidspunkt blev der set to lys, og med mellemrum dukkede der serier af lys op mellem disse to, henholdsvis rødt-hvidt blinkende og et flaksende blågrønt lys.

Et særligt stort lys blev beskrevet som »aflangt« el. som en »sammenpresset fodbold«. Lyset eller objektet skiftede farve mellem rød og orange og havde et hvidt lys i den ene ende.

Flere af vidnerne, deriblandt Cynthia Poffenberger, fortæller, at objektet først havde fløjet direkte mod kollegiet og pludselig stoppede omkring 150 meter fra kollegiet, hvorefter det vendte tilbage til mosen.

Hver gang, lysstrålen fra det nærliggende lufthavnsfyr fejede hen over moseområdet, undgik objektet behændigt lyset, og når biler nærmede sig, blev det lysende objekt svagere for så straks efter at blive kraftigere igen.

Omkring klokken 2,30 om morgenen tonede lysene ud, og alle gik i seng.

I området, over hvilket lysene havde befundet sig, fandt politiet og civilforsvaret et cirkelrundt aftryk med en diameter på to meter. Aftrykket var fem centimeter dybt. Ifølge øjenvidner blev aftrykket undersøgt med geigertællere, som gav kraftigt udslag. Vand- og jordprøver viste, at alt mikroskopisk liv var uddødt omkring aftrykkene, ligesom indholdet af bor (der er et behandlet produkt) var højt.

Skolepiger på Hillsdale-kollegiet ses her ved et af vinduerne, hvorfra de den 21. marts 1966 i adskillige timer kunne iagttage et lysende objekt, der svævede over en nærliggende sump. 87 piger så fænomenet sammen med deres forstander Kelly Hearn.

Pressekonferensen i Detroit den 25. marts 1966

Den megen presseomtale af observationerne i Dexter og Hillsdale lagde et pres på flyvevåbnets UFO-undersøgelsesprojekt. Major Hector Quintanilla sendte dr. Hynek og flere USAF-officerer til området for at undersøge sagen. Trods det at der i marts havde været flere andre observationer end lige netop hændelserne den 20. og 21. marts, koncentreredes opklaringsarabejdet omkring disse to.

Hynek har senere fortalt, at da han ankom til de to byer, var stemningen så hysterisk, at det var umuligt for ham at foretage en seriøs efterforskning. For at komme til at tale med vidnerne, måtte han kæmpe sig vej gennem en mur af journalister. Ifølge Hynek jagtede politiet planeter, som de antog for at være UFOer, og folk troede, at rumskibe invaderede området.

Hynek var i en slem kattepine. Han havde ingen brugbar forklaring, og samtidig krævede nyhedsmedierne en forklaring. *Hynek: »Midt i denne forvirring fik jeg en meddelelse fra flyvevåbnet: Der skulle holdes pressekonference, og jeg skulle fremkomme med en udtalelse om årsagen til observationerne. Det nyttede ikke at protestere ved at fremhæve, at jeg på dette tidspunkt ikke havde den fjerneste anelse om, hvad der forårsagede observationerne i sumpområderne. Jeg* ***skulle*** *holde pressekonferencen, uanset om jeg var klar eller ej.«* (Major Quintanilla hævder i modsætning hertil, at Hynek havde fortalt ham, at han havde løsningen på observationerne, hvorefter Quintanilla gav ham tilladelse til at holde pressekonferencen).

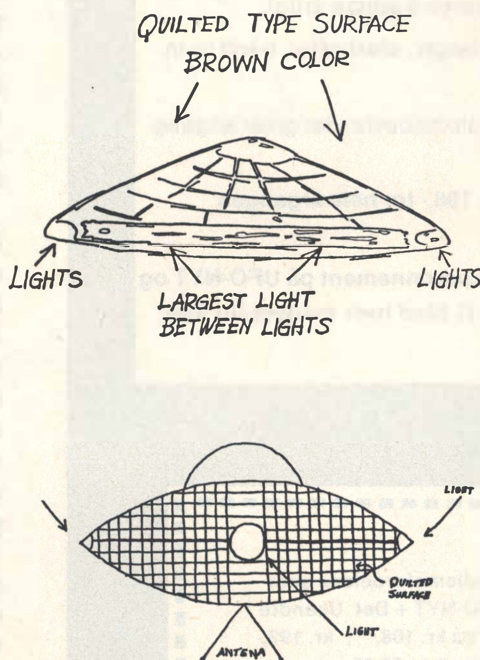
Under sin søgen efter en rimelig forklaring kom Hynek i tanke om en telefonopringning fra en botaniker fra universitetet i Michigan. Han havde henledt Hyneks opmærksomhed på brændende sumpgas. Efter at have fået flere oplysninger om sumpgas fra videnskabsmænd i Michigan besluttede Hynek, at dette var den mulige forklaring, han ville give journalisterne.

Den 25. marts 1966 stuvede 100 pressefolk sig sammen i Detroit Press Club for at høre resultatet af flyvevåbnets undersøgelser.

»En dyster sump er et meget mærkeligt sted at få besøg fra det ydre rum,« sagde Hynek. *»Rådden vegetation producerer sumpgas, der kan 'holdes fanget' af is og andre vinterforhold, og så pludselig blive frigivet i tøvejr.«*

Hynek kommenterer her en skitse lavet af et af vidnerne til Dexter-Hilsdale observationerne.

To tegninger af UFO-fænomener set i Michigan i marts 1966.

Hynek fortalte endvidere, at gassen under denne proces giver knaldende eller smældende lyde fra sig.

»Jeg understreger... at jeg i en retssal ikke kan bevise, at dette er hele forklaringen på observationerne. Det virker imidlertid meget sandsynligt, at kombinationen af de særlige milde vinterforhold og de særlige vejrforhold de pågældende nætter — der var kun lidt vind begge steder — var af en sådan karakter, at den kan være årsag til dette usædvanlige og gådefulde skue.«

Da Hynek mod slutningen af pressekonferencen udleverede den skriftlige pressemeddelelse, så han »med rædsel, hvorledes en journalist skimmede teksten, fandt ordet 'sumpgas', understregede det og styrtede hen til telefonen.«

Professor i journalistik, Herbert Strentz, påpegede senere i sit arbejde om avisernes holdning til UFO-problematikken, at »pressens og offentlighedens reaktion på 'sumpgas-teorien' var hurtig, omfattende og stort set fjendtlig«. Ikke én af de omkring hundrede vidner til observationerne i Dexter og Hillsdale accepterede forklaringen.

Teorien blev genstand for latterliggørelse over hele USA. Vittighedstegnerne tog sig kærligt af forklaringen, og UFO-sagen i almindelighed blev behandlet af flere og flere aviser og tidsskrifter i marts og april 1966.

Kongreshøring den 5. april 1966
De gode borgere i Michigan syntes ikke om, at man lavede grin med dem, og et par kongresmedlemmer fra hver sin fløj, Weston Vivian, demokratisk kongresmedlem fra Ann Arbor, og den republikanske minoritetsleder fra Repræsentanternes Hus, Gerald Ford, indkaldte til kongreshøring den 6. april angående sagen — den første af slagsen nogensinde.

Komiteen, under ledelse af L. Mendel Rivers, indkaldte kun tre vidner: Dr. J. Allen Hynek, major Hector Quintanilla og luftvåbnets minister dr. Harold Brown. Dr. Browns indlæg var det traditionelle — Der eksisterede intet bevis for at UFOerne var en trussel mod den nationale sikkerhed eller kom fra det ydre rum.

Hynek sagde bl.a.: »... I særlig grad er det min mening, at det store materiale, der er indsamlet siden 1948... fortjener grundig ransagelse af et civilt panel af videnskabsmænd inden for fysik og de sociale forskningsgrene, og at dette panel skulle anmodes om at undersøge UFO-problemet kritisk med det udtrykkelige formål at afgøre, om der virkelig eksisterer et vigtigt problem.«

Nogle uger før havde en specialkommision af Videnskabeligt Råd, under ledelse af dr. Brion O'Brian, bl.a. anbefalet: »Der må oprettes kontrakter med nogle enkelte udvalgte universiteter for at få oprettet videnskabelige grupper til prompte og indgående at undersøge udvalgte UFO-observationer... Universiteterne burde udvælges, så de har god geografisk dækning...«

O'Brian-kommissionens og Hyneks anbefaling samt massemediernes og UFO-organisationernes voksende interesse for UFO-problematikken og flyvevåbnets engagement heri medførte, at flyvevåbnet ville forsøge at skrive kontrakt med et universitet, som så skulle udforske UFO-fænomenerne. Efter flere forgæves forsøg lykkedes det endelig dr. J. Thomas Ratchford fra Flyvevåbnets videnskabelige Afdeling at gøre University of Colorado interesseret. Dr. Edward U. Condon skulle lede UFO-studiet, og den 7. oktober 1966 kunne flyvevåbnet meddele pressen, at en videnskabelig undersøgelse var på vej. Condon-kommissionen havde

påbegyndt sit arbejde, der 3 år senere resulterede i den meget omdiskuterede »Condon-rapport« — men det er en helt anden historie.

Var det sumpgas?
Videnskabens kendskab til fænomenet 'sumpgas' er ret begrænset. Helt nøjagtigt, hvordan sumpgas dannes, og hvorfor det brænder, er spørgsmål som forskerne ikke kan besvare fuldstændigt endnu.

Fra øjenvidneskildringer af sumpgas ved man, hvorledes det kan se ud og opføre sig. Sumpgas er blevet observeret på varme sommer- og forårsaftener. Udseendet er ofte som en flamme, fakkel, ballon eller en paddehat. Den brændende sumpgas er mellem få centimeter og 1½ meter i længden eller i diameteren. Farven er ofte svagt blå iblandet andre farver, men aldrig hvid. Den brændende sumpgas kan stige til vejrs, men når kun op i 1,5-3 meters højde, inden den dør ud, og levetiden er højst på 1 minut. Den eneste lyd, som er hørt i forbindelse med sumpgas, er tilfældige smæld eller knald.

Beskrivelserne af de observerede fænomener ved Dexter og Hillsdale passer ikke med det man ved om sumpgas. Sumpgas-teoriens holdbarhed som forklaring på Michigan-observationerne er derfor meget tvivlsom, men for major Quintanilla var forklaringen tilfredsstillende, og observationerne er i Blue Book-arkiverne lagt i skuffen med de »forklarede«.

... kun tale om stjerneskud, vejrballoner m.m., som af utrænede iagttagere meget vel kan opfattes som ...

Uanset om observationerne i Dexter og Hillsdale skyldes UFO-fænomener, sumpgas eller noget helt tredie, så fik de stor betydning for det amerikanske flyvevåbens UFO-engagement. Condon-kommissionens videnskabelige undersøgelse var sikkert kommet alligevel, men »sumpgassen« i Michigan satte gang i udviklingen. □

Kilder:

1. UFO-NYT, nr. 3, 1966.
2. UFO-NYT, nr. 1, 1968.
3. James E. McDonald. »UFOer — det største videnskabelige problem i vor tid?«. UFO-NYTs Forlag, 1967.
4. J. Allen Hynek. »UFO-dokumenteret«. Strubes Forlag/SUFOI, 1974.
5. Willy Wegner. »UFOer — Top Secret?«. FUFOS, 1980.
6. »Flying Saucers«. LOOK Special. New York, 1967.
7. »The New Report on Flying Saucers«. TRUE. Fawsett Pub. No. 1, 1967.
8. »The New Report on Flying Saucers«. TRUE. Fawsett Pub. No. 2. 1967.
9. David Michael Jacobs. »The UFO Controversy In America«. Indian University Press, 1975.
10. David C. Knight. »UFOs A Pictorial History from Antiquity to the Present«. McGraw-Hill Book Company, New York, 1979.
11. Ronald D. Story. »The Encyclopedia of UFOs«. Dolphin Books, New York, 1980.
12. J. Allen Hynek. »UFO/IFO«. Dias-serie. Edmund Scientific Co.

EFTERLYSNING

Kære »Ballonpige«

Den 24/1 1983 skrev du et brev til SUFOI, - et brev, som indeholder oplysninger, som du mener kan kaste lys over de mange ufo-observationer i Norge. Vi er naturligvis meget glade for enhver henvendelse, der kan hjælpe os i det svære arbejde med at behandle observationsberetninger.

Dit brev var desværre anonymt, så vi kan ikke kontakte dig for at få flere oplysninger i sagen. Du vil derfor gøre SUFOI en meget stor tjeneste ved at sætte dig i forbindelse med undertegnede. Du vil naturligvis forblive anonym over for offentligheden.

Kim Møller Hansen,
SUFOIs Fotoafdeling.

Den 28. marts 1966 så flere indbyggere i Royal Oak, Michigan, mystiske lys på nattehimlen. Dette foto er taget af Richard Hunt, fotograf ved »Royal Oak Tribune«.

Billedet er en langtidseksponering. »Objektet« ved pilen er en stjerne, medens cirklen markerer et uidentificeret fænomen.

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
RAPPORTCENTRALEN

KLASSIFIKATION
-bruges ved årsopgørelsen

- △ NL. 1
- ▲ NL. 2
- ○ DL. 1
- ● DL. 2
- ■ NO. 1
- ◆ NO. 2
- ⬢ NO. 3

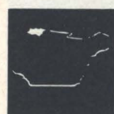
IKKE KLASSIFICERET 2 MDRS.

STATUS
★ DETTE TEGN VIL ANGIVE HVORFRA I LANDET VI MODTAGER INDBERETNINGERNE....

SITUATIONSRAPPORT:

1/1 – 28/2 1983

© SUFOI/ufo nyt

NL.1.
Nattelysfænomen 1
Et punktformet lys uden detaljer.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
Et punktformet fænomen uden detaljer.

NO.1.
Nærobservation af 1. grad
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NL.2.
Nattelysfænomen 2
Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

DL.2.
Dagslysfænomen 2
Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

NO.2.
Nærobservation af 2. grad
Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.3.
Nærobservation af 3. grad
Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert enkelt tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på tidspunktet for opgørelsen, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde - ligesom det på dette tidspunkt kun i få tilfælde er muligt at afgøre om fænomenerne kan identificeres.

(En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Under rubrikken UFO-RAPPORTER, DANMARK, bringes et udvalg af de færdigbehandlede observationer.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. jan. til 28. febr. 1983

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (med postnr.)	Antal vidner	Farver	Evt. identifikation
08-12-79	ca. 12.30 DNT	ca. 1 min.	4900 Nakskov	1	»guld«	
12-08-81	22.30 DST	10-15 sek.	4300 Holbæk	2	rød/hvid	
-82	ca. 16.00	1 min.	4990 Sakskøbing	3	sort	
10-06-82	ca. 23.00 DST	1 t. 15 m.	4900 Nakskov	2	orange	
20-06-82	00.05 DST	3x5 min.	4913 Horslunde	10	hvid	satell.
-07-82	ca. 04.45 DST	ca. 15 m.	5270 Odense N.	1	hvid	
08-07-82	aften	45 min.	4930 Maribo	4	mat/rød	
22-07-82	ca. 09.50 DST	2 min.	4900 Nakskov	1	sølv/rødlig	
23-07-82	22.48 DST	2-3 sek.	4912 Harpelunde	1	lysegrøn	
26-10-82	ca. 22.45 DNT	ca. 45 m.	7100 Vejle	2	grøn/rød	
-11-82	—	—	9230 Svenstrup	1	hvid	—
16-11-82	ca. 18.50 DNT	30 min.	9530 Støvring	4	sort/hvid/ orange	—
-12-82	—	—	9541 Suldrup	2	hvid	—
13-12-82	03.25 DNT	2 sek.	7100 Vejle	1	lys gul	
13-12-82	ca. 07.30 DNT	10 min.	7100 Vejle	1	blank/lys/lilla	
13-12-82	ca. 15.30 DNT	ca. 9 min.	4990 Sakskøbing	4	metal (som tin)	
13-12-82	ca. 18.40 DNT	ca. 2 min.	7100 Vejle	1	blålig	
13-12-82	18.45 DNT	2 min.	7100 Vejle	3	grå/gul	
20-12-82	07.56 DNT	få min.	2760 Måløv	2	hvid	
23-12-82	18.30 DNT	3 min.	7100 Vejle	1	—	
28-12-82	17.55 DNT	ca. 10 sek.	9520 Skørping	2	hvidgul	
28-12-82	21.45 DNT	1 m. 30 s.	3320 Skævinge	1	rød	
03-01-83	ca. 07.30 DNT	ca. 45 m.	7100 Vejle	1	hvid/violet	
07-01-83	ca. 17.15 DNT	15 sek.	7100 Vejle	1	rød	
17-01-83	22.10 DNT	1 min.	9400 Nørresundby	2	hvid/grå/ lysegrøn	sign.lys
24-01-83	17.10 DNT	få min.	2100 Kbh. Ø	2	orange	
02-02-83	ca. 00.30 DNT	nogle min.	3400 Hillerød	2	hvid/grøn	
03-02-83	19.05 DNT	5 min.	9380 Vestbjerg	2	hvid	—
06-02-83	15.47 DNT	1 min.	9000 Aalborg	1	lyseblå/rød	
12-02-83	19.32 DNT	2 min. 40 sek.	9000 Aalborg	1	sølv/hvid/rød	—
19-02-83	ca. 17.50 DNT	5-7 min.	2750 Ballerup	1	gullig	—
22-02-83	aften	—	6330 Padborg	flere	rød	—
24-02-83	ca. 21.00 DNT	ca. 20 m.	9000 Aalborg	2	rød/gul/grøn/ sort	—

SER De et UFO kontakt SUFOIs Alarmcentral (06) 19 88 90

FOREDRAG

se side 44

HAR De set et UFO kontakt Deres lokale områdeleder se side 3

Bestil Deres abonnement på UFO-NYT direkte på telefon (03) 61 87 38 — svarer normalt i dagtimerne indtil kl. 20.

UFO-RAPPORTER

DANMARK

Torsdag den 26. januar 1978 var området omkring No ved Ringkøbing rammen om en interessant observation, som det hidtil ikke har været muligt at give en tilfredsstillende forklaring på.

UFO over Vestjylland

Ved 20-tiden om aftenen var et par undervejs fra Ringkøbing mod No for at besøge mandens forældre. Umiddelbart før de skulle dreje fra hovedvejen mellem Ringkøbing og Ulfborg, fik de mod øst øje på et klart lysende, stillestående objekt, som stod meget lavt i horisonten. De diskuterede om lyset kunne stamme fra månen eller et fly, men kunne dog ikke finde nogen tilfredsstillende forklaring på fænomenet.

Da de drejede fra hovedvejen ad Ølstrupvej, kørte de i retning mod objektet, som efter et par kilometers kørsel syntes at nærme sig vidnerne — indtil det til sidst syntes inde på en afstand af kun 150 meter i en højde af 25 meter over jorden. På dette tidspunkt befandt de sig kun ca. 200 meter fra forældrenes gård.

Manden beskrev objektet som ca. 10 x 5 meter, liggende ægformet og klart lysende uden at være blændende. Inde i lyset mente han desuden at kunne ane en »skal« af et objekt.

De stod begge ud af bilen for at betragte objektet og bemærkede at ingen lyd hørtes. Efter ganske kort tid begyndte objektet langsomt at stige, hvorefter det roligt fløj østpå. Parret skyndte sig ned til gården, og fik begge forældre og endnu et vidne med udenfor, hvor de så objektet, som på dette tidspunkt syntes lidt større end fuldmånen. Hustruen beretter:

»Vi sad foran fjernsynet, jeg med håndarbejde, da vores søn og hans veninde kom farende ind og sagde: »Skynd jer ud at se!« Min mand løb ud på strømpesokker i sneen — jeg trak i en jakke og tog sko på. Vi så det mærkelige lysende tydeligt allesammen, ingen tvivl om det. Det blev hurtigt svagere, og jeg gik ret hurtigt ind igen...«

Hele observationen varede ca. 7 til 8 minutter. Dagen efter observationen kontaktede manden Ringkøbing Amts Dagblad, som bragte en forsideartikel, baseret på oplevelsen. Imidlertid synes artiklen ikke at have frembragt flere vidner, idet sagen ikke blev forfulgt yderligere de følgende dage.

Sagen kom imidlertid først til SUFOIs kendskab under et foredrag i Ringkøbing i december 1982, hvor manden var til stede og her fortalte om sin oplevelse. Allerede dagen efter blev en rapportoptagelse iværksat, og de forskellige vidner i sagen blev kontaktet. Alle indvilgede i at medvirke ved en nærmere undersøgelse, som dog til dato ikke har bragt en naturlig forklaring på det observerede fænomen.

SUFOI gennemkørte ruten, og

Ill: Holger Andersen

Illustrationen viser det UFO, der d. 21. januar 1978 blev iagttaget af et yngre par fra Ringkøbing.

undervejs blev der foretaget højde- og kompasmålinger, ud fra hvilke størrelse og afstand til objektet blev beregnet. Imidlertid må disse tal tages med megen varsomhed, idet rapporten på dette tidspunkt allerede var fem år gammel. På grund af rapportens alder har sagen været ret besværlig at efterforske, og SUFOI har derfor først og fremmest set nærmere på følgende mulige forklaringer:

1. Muligheden for at et fly skulle have passeret området og forårsaget observationen virker ret absurd, alene ud fra objektets angivne størrelse. Desuden vil det eneste lys på et fly, der bare tilnærmelsesvis ville kunne måle sig med det sete, være flyets landingsprojektør, der som bekendt vil være fremadrettet. Da objektet tilmed fjernede sig fra observatørerne, burde denne teori være tilbagevist.

2. Der forelå også den mulighed, at fuldmånen skulle have spillet et puds gennem det tætte skydække, der iflg. Meteorologisk Institut dækkede 6/8 af himlen. Dette viste sig imidlertid også umuligt, idet månen var gået ned ca. kl. 19.50 i vest-sydvestlig retning — stik modsat det observerede fænomen!

3. Endelig var der teorien om et kuglelyn, idet disse angives at kunne opvise betydelige størrelser samt undertiden observeres i flere minutter. Denne teori var nok den der kom det sete nærmest, men ægformen, samt at en »skal« blev set indeni lyset, gjorde teorien mindre sandsynlig. I øvrigt er der ikke påvist tordenvejr i området, noget der normalt forbindes med kuglelyn.

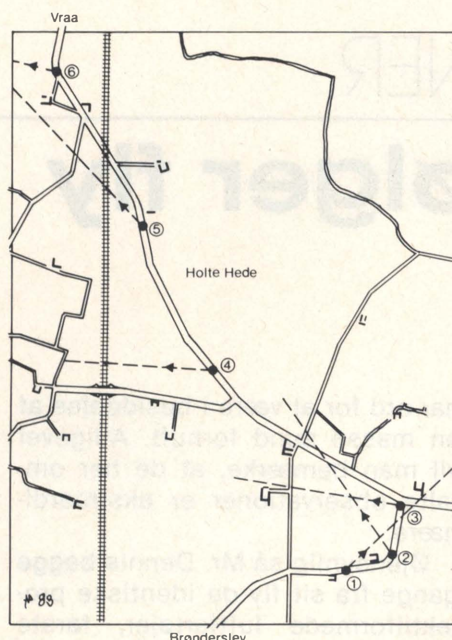
Konklusion på SUFOIs undersøgelser blev derfor, at det sete måtte betegnes som et UFO, indtil andre oplysninger måtte foreligge.

/Benny Gade

Den 11. april 1982
Fra kl. 22.45 til kl. 23.00 DST
Mellem 9700 Brønderslev og 9760 Vrå

Hændelsesforløb:

En yngre mand hentede sin søster i Brønderslev, og sammen kørte de derefter mod Vrå. Det var mørkt, men stjerneklart, og en jævn vind blæste fra nordvest. Kort før et skarpt venstresving fangedes den unge mands opmærksomhed af en »mørk sky« som stod stille lavt over horisonten i nordøstlig retning.

Skitse over observationsstedet. Punkterne viser de steder hvor SUFOI målte kompasretning (angivet med pile), højde over horisont og relativ størrelse.

Han rullede straks sideruden ned for bedre at kunne se, og satte farten ned. »Skyen« var helt sort, og med en klart afgrænset oval form. Den stod en smule på skrå i forhold til horisonten. Mens han langsomt kørte frem gennem svinget, syntes »skyen« at følge efter, og han gjorde sin søster opmærksom på fænomenet. Hun turde dog ikke se nærmere på »skyen« — det var for uhyggeligt...

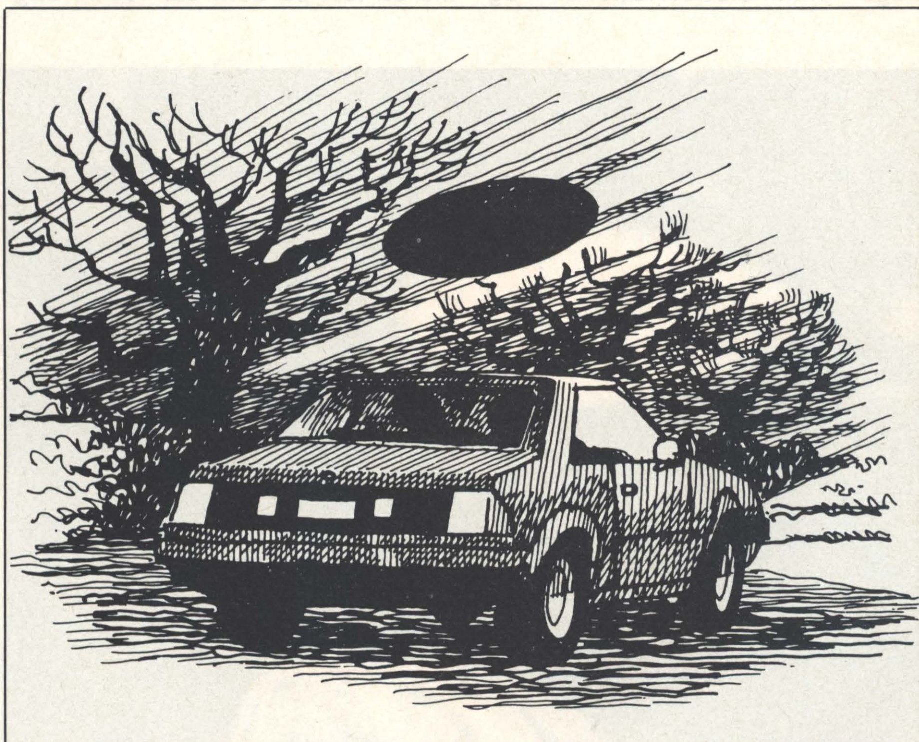
Den unge mand satte bilen i 1. gear og kørte ganske langsomt videre, mens han holdt øje med fænomenet. Da han kort efter drejede skarpt til venstre, fulgte »tingesten« efter — idet den holdt sig på hans venstre side hele tiden!

Han kunne ikke høre en lyd fra genstanden, udover sin egen bilmotor, og han fortsatte ganske langsomt et par kilometer. Da kørte han ind til siden og standsede. I 4 minutter holdt han nu skarpt øje med »skyen«, men kunne ikke observere nogen bevægelse overhovedet.

Formen var uændret oval, og det blev mere og mere klart, at der ikke kunne være tale om en sky — der var jo også kun den ene. Igen kørte han langsomt fremad — og fænomenet fulgte efter! Ca. 1 km længere fremme standsede han igen — det samme gjorde den mørke »tingest« — og han var nu helt sikker på, at denne mystiske genstand fulgte hans egen bevægelser!

I 3 minutter studerede han genstanden, der hang ubevægelig, lavt på himlen. Det var ikke muligt at

fortsættes side 16

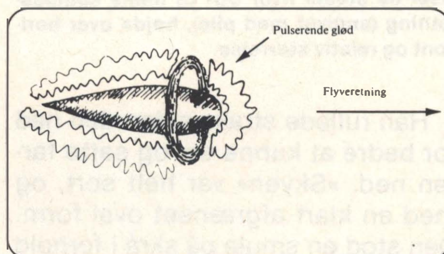
Tegnerens opfattelse af den mørke »sky«, lige før det skarpe venstresving.

OBSERVATIONER

UFO forfølger fly

De følgende rapporter ville ikke være fremkommet, hvis jeg ikke havde fået kendskab til observationerne gennem et langt personligt interview med vidnet sammen med Mr. Tom Page, en pålidelig MUFON-forsker, som havde kendt vidnet Mr. Dennis i mange år. Mr. Dennis havde faktisk haft Mr. Tom Page som lærer i en 9. klasse i videnskab for mange år siden. Mr. Tom Page havde også udspurgt Mr. Dennis om enkeltheder før mit interview og havde privat udtrykt sin største tiltro til Mr. Dennis' ærlighed. Ydermere har Mr. Dennis været pilot i ca. 10 år, er autoriseret flyveinstruktør og leder af et charterflyselskab i Californien. Han er fuldt fortrolig med mange slags »himmelobservationer« og har ord for at være i besiddelse af en masse sund fornuft. Alligevel vil man bemærke, at de her omtalte observationer er ekstraordinære.

Øjensynlig så Mr. Dennis begge gange fra sit fly de identiske projektilformede luftfartøjer, første gang i en afstand af ca. 400 m. Anden gang var han i stand til at komme så tæt på som ca. 150 m bag

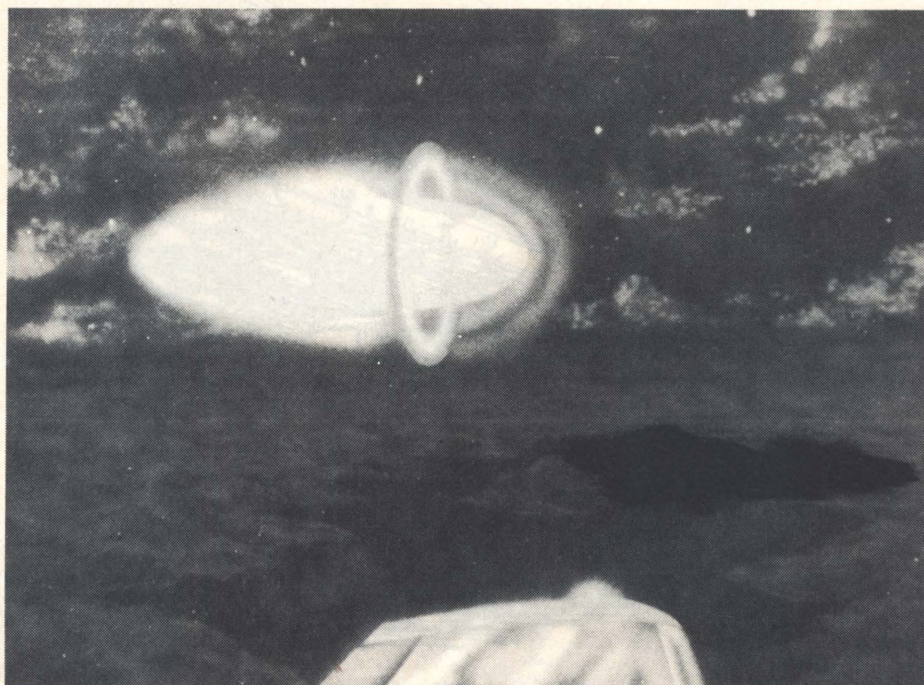
objektet og få et bedre overblik. Han anslog objektets størrelse til 10—15 m i længden og ca. 5 m i diameter. Anden gang havde han et fuldstændigt radio-udfald. Selvom objekterne blev rapporteret som identiske, er den første observation klassificeret som et natlys på grund af afstanden, men den anden som en observation af 2. grad på grund af den korte afstand og forstyrrelsen radiosystemet. Det er af interesse, at begge observationer fandt sted i umiddelbar nærhed af landomkranset vand i meget isolerede områder.

Type:	NL (natlys)
Dato:	5. november 1980
Tid:	Kl. 20.45
Varighed:	30—45 sekunder
Vidner:	1, muligvis 3
Sted:	Berryesa søen CA

Begivenheden
5. november 1980

Dennis havde netop sat en charterpassager af i Chico, CA, og var på vej tilbage til basen i Marin County, CA. Han fløj i et 1980-fly af typen Piper Turbo Saragota SP i en højde af ca. 2.400 m. Klokken var 20.30, da Oakland kontroltårn som svar på hans forespørgsel om et lys ud for hans venstre vinge oplyste ham om, at »Vi ser intet luftfartøj«. Dennis havde imidlertid fået øje på et orange projektilformet lys af omtrent samme størrelse som månen flyvende med samme hastighed som han, ca. 340 km/t.

Objektet havde ingen synlige vinger (en kendsgerning, der blev bekræftet ved hans anden observa-

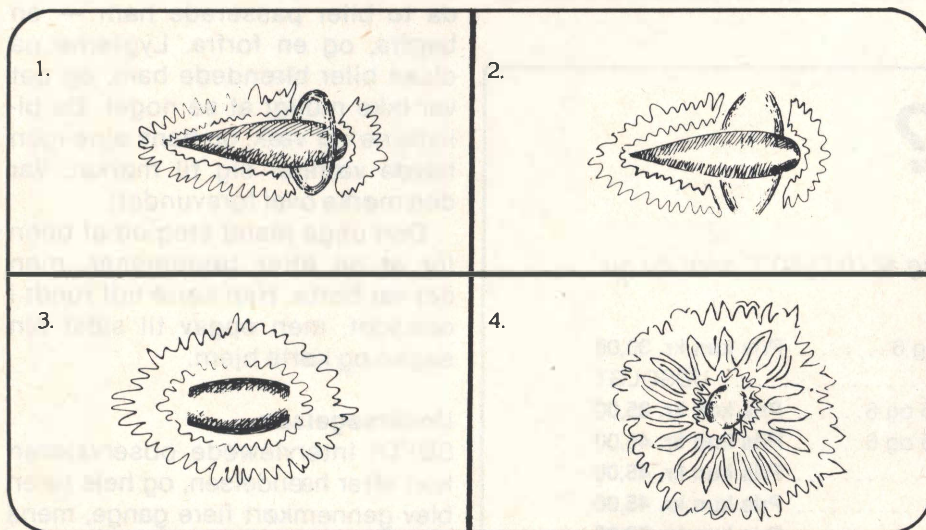
Observatørens egen tegning af det mystiske objekt.

tion, da han var nærmere ved objektet). Alene denne konstatering får en til at standse op og lade fornuften gøre oprør: Der findes simpelthen ingen vingeløse luftfartøjer, der opfører sig som dette gjorde! — Men dette er fortalt af en erfaren pilot, en mand, der driver sit eget charterflyselskab, er flyveinstruktør og som har stor erfaring i luften. Han begyndte at svæveflyve som 10-årig med instruktør (regulativer ville ikke tillade ham at flyve solo, før han var 14 år). Han fløj solo, da han var 14 og begyndte at flyve motorfly, da han var 15. Hvis han siger, at han to gange så et vingeløst luftfartøj på temmelig nært hold, finder jeg ingen tvingende grunde til at mistro ham.

Meget hurtigt lyste objektet klarere og begyndte at pulsere med en stadig tiltagende hyppighed. Den forreste del lyste så stærkt, at det antog form som en ildkugle. »Jeg troede, det måtte være en slags missil, der eksploderede«. Pludselig skød det fremad . . . »umuligt at beskrive, hvor utrolig accelerationen var«. Så foretog det et pludseligt, men perfekt højredrej opad. »Det var ikke noget typisk optræk, det var simpelthen en fuldendt 90 graders drejning opad«.

Det hele var forbi på mindre end et minut. Han kaldte Oakland kontroltårn, som meddelte, at »de havde fulgt tingen rundt om hele bugten«. Dennis bemærkede: »Kontrollen syntes usædvanligt ophidset over denne tingest«.

Fem minutter senere kom det atter tilsyne. Denne gang bag ham i hans klokken 5 position. Der skete næsten det samme som før, men denne gang — efter endnu et højredrej opad — skød det ind i det overliggende skylag, der dækkede en del af himlen, og belyste skyernes underside. Da han rapporterede dette til Oakland-tårnet: »Hej, det skød opad igen«, blev hans melding hørt af et rutefly i ca. 7.700 m, som rapporterede til tårnet: »Ja, han lyver ikke, vi så det komme op gennem skylaget«. Ifølge Dennis blev dette også observeret af ruteflyets 2. pilot. Desværre kan båndoptagelser ikke længere fremskaffes.

1. Pulsering tiltager. Ring roterer op til utrolig hastighed. Objekt begynder at lyse klart.
2. På grund af tiltagende rotation begynder ringen at forsvinde. Objekt begynder at antage et meget klart lysskær.
3. Pulsering ophører og afløses af et totalt, overalt tiltagende lys. Objektform vanskelig at se på grund af skarpt lys.
4. Objekt nu helt ukendeligt — antager ildkugleudseende. Lys meget stærkt, men gør ikke ondt i øjnene — objekt accelererer bort med fantastisk fart.

Begivenheden 8. april 1981

Type:	Observation af 2. grad
Dato:	8. april 1981
Tid:	Kl. 03.00
Varighed:	3 minutter
Vidner:	1
Sted:	San Luis Reservoir, CA

Kl. 03.00 i denne klare, men mørke nat uden måne havde Dennis, der fløj en 1980 Piper Archer II, sin anden observation af objektet. Denne gang forårsagede observationen flere dramatiske virkninger. Han fløj netop over San Luis Reservoiret (ca. 50 km sydøst for San Jose) og atter over meget åbent land. Også denne gang var han på vej hjem fra en charterflyvning (til Palm Springs), da objektet trak op på siden af ham i klokken 3 position. Ved denne manøvre »døde« hans DME (afstandsmåler), derefter navigationsinstrumenterne og hans radio (i radioen kunne han end ikke opfange statisk støj). Da hans radio blev tavs, blev det årsag til nogen bekymring i kontroltårnet, for han var forsvundet fra deres radarskærm.

Nu skød objektet frem foran ham, ca. 450 m anslår Dennis, og udførte nogle meget uregelmæssige bevægelser. Så drev det langsomt bagud, indtil det lå i hans klokken 9 position, hvor det fulgte ham »øjensynlig for at se nærmere på mig«, sagde Dennis, der nu holdt en støt kurs. Efter at have samlet lidt tillid (»trods alt skete der mig intet første gang«) lod han med vilje sit fly drive bagud lidt under objektet og kom, mener han, i et øjeblik så tæt på det som ca. 150 m. Han fortsatte med at drive bagud, så han fik objektet placeret først i klokken 1-2 position og tilsidst i klokken 11 position. Denne gang havde han meget større chancer for at observere (de ledsagende tegninger gengiver den anden observation). Den roterende blålige ring, det orange lysskær og projektilformen var identiske begge gange, hævdede Dennis.

I mit interview med ham fremhævede han den blålige ring, tydeligt vist på tegningen. Den begyndte tæt omkring luftfartøjets skrog med højredrejende rotation og eftersom rotationen tiltog, udvidede ringen sig, blev tyndere for til sidst at forsvinde.

Nu skete det igen: Den forreste del af objektet begyndte at pulsere hurtigere og hurtigere og fremtrådte nu som et klart massivt lysskær . . . »Virkelig meget klart lysende«, rapporterede Dennis i vort interview, »meget intenst orangerødt«, og det så ud som en »behersket eksplotion«. Så skød det frem til ca. 7.000 m foran hans fly, ca. 2 gange så langt som første gang, men accelerationen var denne gang ikke så stor. Det var ikke no-

get hurtigt spring fremad. Så kom igen det øjeblikkelige højredrej opad og i løbet af 4-5 sekunder forsvandt objektet i den mørke himmel ovenover.

Nu kom alle instrumentfunktionerne tilbage af sig selv, og »jeg kunne høre tale på tårnets frekvens og kaldte det. De havde været bekymret for mig: De havde mig ikke på deres radarskærm«.

Lysende vingeløse luftfartøjer, der følger rutefly og privatfly er rapporteret fra tid til anden. Man kan kun gætte på, hvor mange, der ikke er blevet rapporteret. Piloter på rutefly viger tilbage for at rapportere officielt, men lejlighedsvis fremkommer begivenhederne, sædvanligvis ret tilfældigt. I denne sag førte en opfanget samtale til en kontakt med Tom Page og derefter gennem Paul Cerny og Marvin Taylor, begge MUFON-forskere, til mig ved et tilfældigt besøg i San Francisco. Det er nu også nået frem til dr. Richard Haines, hvis aktive interesse er kendt i sager om piloters og flys møde med UFOer. Haines er ved at forberede et samlet uddrag af sådanne observationer, hvis offentliggørelse imødeses med stor forventning. Det vil utvivlsomt indeholde andre beretninger om observationer af vingeløse luftfartøjer. For læsere, der er interesseret i en allerede udgivet samling, kan en 122 siders rapport »En helikopter-UFO observation over Ohio« af J. Zeideman erhverves fra CUFOS Information Services. □

Oversat af Carl-Johan Iversen

Kilde:
International UFO Reporter, Jan. 82, vol. 7, nr. 1

UFO-RAPPORTER DANMARK

fortsat fra side 13

skelne detaljer på den helt sorte genstand, og han blev brat afbrudt da to biler passerede ham — en bagfra, og en forfra. Lygterne på disse biler blændede ham, og det var ikke muligt at se noget. Da bilisterne var væk, og hans øjne igen havde vænnet sig til mørket, var den mørke oval forsvundet!

Den unge mand steg ud af bilen for at se efter fænomenet, men det var borte. Han kørte lidt rundt i området, men opgav til sidst sin søgen og kørte hjem.

Undersøgelser:
SUFOI interviewede observatøren kort efter hændelsen, og hele turen blev gennemkørt flere gange, mens der blev taget tid. Forskellige steder på ruten — bl.a. hvor han var standset — blev der foretaget målinger af kompasretning, højde over horisonten og den relative størrelse af genstanden.

Det blev undersøgt om en sky kunne være årsagen. Ifølge observatøren var fænomenet altid på venstre side af ham, og i samme højde over horisonten. Først blev »skyen« observeret i nordøstlig retning, og få øjeblikke senere — efter et skarpt venstresving — sås »skyen« i nordvest (se kortskitsen). Der var altså tale om en særdeles manøvredygtig »sky«! Via Meteorologisk Institut blev det fastslået, at vinden kom fra nordvest med en hastighed på 5,5-7,9 meter i sekundet, og det er således klart, at skyteorien ikke holder!

Forskellige andre teorier blev undersøgt, men ingen kunne forklare hændelsen. SUFOI konkluderer derfor, at der er tale om et uidentificeret fænomen. □

/Torben Birkeholm

X.P. MADSEN

Pioner og veteran

Mindeord for en mangeårig SUFOI-medarbejder.

En af de bedst kendte skikkelser indenfor UFO-sagen, Xavier Poul Madsen, døde den 30. marts 1983 på Usserød sygehus, 75 år gammel.

Der kan skrives bøger om, hvad X.P., som han mellem venner kaldtes, har betydet for UFO-sagen og SUFOI, da han, som mange ved, har været overordentlig aktiv på dette felt i ikke mindre end 25 år. Blandt de mange aktiviteter kan nævnes, at X.P. har været medlem af SUFOIs Repræsentantskab siden starten for ca. 25 år siden. Han var gennem mange år leder af Rapport- og Alarmeringscentralen, og han har holdt utallige foredrag overalt i landet, deltaget i utallige kongresser og møder, rejst utallige kilometer for at snakke med folk og for at optage rapporter. Der kunne tilføjes meget mere, men kort sagt kan det uden overdrivelse siges, at ingen til dato har gjort mere for UFO-sagen end X.P.

Mit første møde med X.P. fandt sted for ca. 20 år siden, da han en aften dumpede ind på en af sine rejser rundt i landet som sælger. Det blev med tiden til mange herlige aftener, og hvad X.P. kunne nå at fortælle på sådan en aften, var ikke småting. Det blev altid sent, inden fortællingerne og diskussionerne sluttede og man kunne gå til ro, men man var hver gang en oplevelse rigere.

X.P. var altid på pletten, når noget særligt var hændt, og hans hyggelige og venlige interviews med observatørerne er blevet påskønnet overalt, og X.P. efterlader sig ikke så få venner rundt omkring i landet.

X.P. skulle have været landmand, men en børnelammelse satte en stopper for disse planer. I mange år kørte han som sælger, og selv om sygdommen til tider var en plage, kørte X.P. stædigt videre, indtil en ny sygdom for få år siden satte en endelig stopper. X.P.s arbejde for SUFOI fortsatte dog næsten uformindsket. Han skrev bl.a. UFO-rapporterne om til letforståelig læsning i UFO-NYT, og han holdt stadig foredrag og deltog også i møder og arrangementer rundt omkring. Intet kunne tilsyneladende fratage X.P. hans store interesse og iver for at opklare UFO-gåden. Kun døden skulle sætte en stopper, og vi er mange der beklager, at netop X.P. ikke nåede at se sin faste tro på fremmede besøgendes eksistens omsat til en fuld opklaring og officiel anerkendelse. Personlig er jeg dog sikker på, at X.P. havde fred i sit sind på dette punkt, og med hensyn til hans indsats på UFO-fronten kan alle, der kendte X.P., give ham de bedste anbefalinger i hans videre færd.

I denne stund skal jeg ikke undlade at omtale X.P.s efterladte kone, Vita, der gennem en lang årrække har været en enestående hjælp og støtte for X.P., såvel når der kom gæster til hjemmet i Hørsholm, som ved det daglige arbejde for UFO-sagen. Man besluttede da også i stor enighed på repræsentantskabsmødet i marts at udnævne begge til æresmedlemmer i SUFOI som en beskeden, men velment tak for en lang og uegennyttig indsats i UFO-sagens tjeneste.

Vi føler alle med X.P.s nærmeste i denne stund, men bevarer samtidig et uvurderligt og varigt minde om en pioner, vi med glæde og stolthed kan tænke tilbage på. □

Frank Lerbæk

SOVJET

Gigantisk UFO

Af James E. Oberg

Den følgende artikel af James E. Oberg kunne næsten lige så godt have heddet »Russerne kommer... igen!!« - Har man Petrozavodsk-»UFOet« i erindring ved læsning af artiklen, giver den alternative titel sig selv. SUFOI modtog artiklen fra forfatteren selv, idet Oberg var faldet over UFO-billedet fra Argentina, bragt i UFO-NYT nr. 6/82 og derfor mente, at hans undersøgelser omkring observationerne af »UFOet« den 14. juni 1980 ville have SUFOIs interesse - hvilket absolut er tilfældet, selvom vi jo hellere havde set, at det velbevidnede fænomen var forårsaget af et ægte UFO. Men James Obergs undersøgelser lader næppe nogen tvivl tilbage om den egentlige forklaring på det observerede. De argentinske observationer blev også omtalt i UFO-NYT nr. 2/83, hvor også en række fotografier illustrerer det sete.

En af de mest imponerende og af flest sete UFO-observationer indenfor de sidste år fandt sted om aftenen den 14. juni 1980. Første del af observationen fandt sted i det centrale Rusland og blev bevidnet af mange. Den russiske UFOlog Feliks Ziegel var bagefter i stand til at udarbejde en rapport om observationen, baseret på detaillerede interviews med 40 øjenvidner. Observationens anden fase fandt sted over Sydamerika, hvor UFOet blev set en time senere, omkring kl. 19.00 argentinsk tid. Det blev set fra fem lande og fotograferet på den vestlige himmel nær månen. Begivenheden blev omta)t over det meste af USA og blev beskrevet over to sider i CUFOS' tidsskrift International UFO Reporter få måneder efter. En tredie — men ubekræftet — fase fandt sted nær Marokko.

Der var mange højtkvalificerede øjenvidner til observationen, omfattende trafikpiloter, pressefotografer, pensionerede officerer og erfarne UFO-forskere. Fotografierne viser UFOet sammen med diverse referencepunkter som Månen eller kendte genstande i horisonten. I Moskva findes rapporter om fysiologiske påvirkninger og observationer af UFOnauter i forbindelse med små »rekognosceringsfartøjer«. Gordon Creighton, konsulent for det velkendte Flying Saucer Review i England, kaldte tilfældet »absolut et af de mest fascinerende tilfælde, der har fundet sted«. J. Allen Hynek fra CUFOS betegnede den argentinske fase som »en af de mest forbløffende i mange år«. CUFOS' ledende UFO-forsker Allan Hendry skrev, at »denne observations årsag forbliver et mysterium«.

De russiske beskrivelser dukkede op i forskellige vestlige publikationer takket være den i Los Angeles boende free-lance skribent Henry Gris, og i disse beretninger tales der om et »enormt« (mere end 120 m i diameter) rødorange »hestesko- eller halvmåneformet« objekt, der skiftevis blev set over Kalinin, Moskva, Ryazan, Gorski og Kazan. Ifølge UFOlogen Aleksey Zolotov, der selv var øjenvidne, blev der opsendt adskillige russiske jagerfly for at indfange eller forfølge UFOet. I Moskva rapporterede Feliks Ziegel om panik i gaderne, da gamle koner råbte op om dommedag og nogle personer dirigerede folk til beskyttelsesrum i den overbevisning, at et amerikansk atomangreb var under opsejling. I Gorki brølede køerne og ænderne flaksede forvildede rundt på Volgas bredder. En anden kendt russisk UFO-ekspert, Sergey Bozhich, der så fænomenet fra sin lejlighed i Moskvaforstaden Tushino, huskede, at »det var virkelig et frygtindgydende syn. Jeg var øjeblikkelig klar over, at den rødlige halvmåne måtte være et fremmed rumskib, for jeg har studeret UFO-sagen gennem mange år, og jeg har tidligere set UFOer magen til dette«. Ziegels efterforskning afslørede to nærobservationer af 3. grad. Den ene kom fra oberstløjtnant Oleg Karyakin, der så en flyvende tallerken svæve over gaden foran sit hus den pågældende nat — en nabo beskrev bagefter »en menneskelignende skikkelse, ret lille og iklædt rumdragt, som kunne ses i den gennemsigtige kuppel ovenpå tallerkenen«. I det andet tilfælde var det TV-direktøren Aleksander Koreshknov, der blev vækket af sin søvn på grund af et støjende »objekt« på vejen. Ved siden af objektet kunne han se »en meget lille mand«. Hans kone vågnede også senere og opdagede nogle store, røde områder på sine arme — disse mærker var dog forsvundet igen om morgenen. Gordon Creighton skrev senere, at disse rapporter indikerede »på overbevisende måde, at et antal

mindre fartøjer var blevet udsendt fra det store UFO og at disse var landet på gader i den russiske hovedstad.«

Selvom de sydamerikanske rapporter var knap så sensationelle, så dækkede de et endnu større område. »Der var så mange byer indenfor de fem landes område — inklusive Argentina, Uruguay, Brasilien, Chile og Paraguay — der rapporterede om observationer af den samme type UFO, så de første presseomtaler talte om »flåder« af UFOer«, skrev Hendry i sin rapport til CUFOS, og »en senere vurdering tyder på, at et enkelt fænomen højt oppe i atmosfæren synes at være den egentlige årsag til hele postyret«. Piloter og personel ved Newbery Lufthavnen i Buenos Aires rapporterede, at objektet havde svævet nogle få kilometer fra lufthavnen. Ved Ezezia Lufthavnen fortalte flyledere, at de kunne se UFOet som en plet på deres radarskærm. I Cordoba så det ud, som om objektet lettede fra lufthavnens startbane og skød op i omkring 8-9 km's højde. En »rund, flyvende masse« jagtede en familie, der var på vej hjem efter et besøg i Cordoba. De kørte ind til siden og stoppede. UFOet dalede ned mod dem, mens det udførte »lodrette og cirkulære bevægelser og efterlod et klartlysende spor af hvidlig røg« — og så forsvandt det for øjnene af dem.

I Corrientes så journalisten Omar Vallejos UFOet »svæve over Prana floden — og så, som om det havde opdaget os, begyndte det at bevæge sig mod nord og forsvandt«.

Øjenvidne-beskrivelserne var i store træk ensartede. »Det så ud som fuldmånen, men svagere«, fortalte en pilot, »og det var omgivet af noget, der lignede en glorie«. Ved Newbery Field beskrev en flykontrollør det som »en kuglelignende genstand, som lyste svagt omkring centrum og stærkere langs periferien«. To fotografier, der blev offentliggjort i avisen »Star« den 19. august 1980 viste en utydelig, bolleagtig sky.

Dr. Willy Smith, der er tilknyttet CUFOS med speciale i rapporter fra Sydamerika, konkluderede, at UFO-skyen var i omkring 200-300 km's højde, og bevægede sig med en hastighed på »en til to kilometer pr. sekund, hvilket anses for ret pålideligt«.

Disse »tåge-glorie« beskrivelser fik Hendry til at mistænke et Barium sky eksperiment i stor højde som egentlig årsag til observationerne. Sådanne eksperimenter udføres jævnligt af NASA til undersøgelse af ionosphære-forholdene, og forårsager tit rapporter om UFOer. Heldigvis er disse forsøg ret ligetil for UFO-forskerne at afsløre. Men der fandtes ingen optegnelser om sådanne forsøg, der kunne have forårsaget observationerne. Hendry skrev også, at »det der gør sagen usædvanlig, er påstandene om hurtige bevægelser hen over himlen — især når man tager fænomenets store højde over jordoverfladen i betragtning«.

Skønt de sydamerikanske rapporter blev publiceret på det tidspunkt, hvor de fandt sted, fik Henry Gris først oplysningerne om den russiske fase af observationerne i maj 1981. Hans beretning, baseret på en personlig rejse til USSR og samtaler med UFOloger dér, dukkede op i National Enquirer den 7. juli 1981, og i en udvidet version i magasinet Gente få uger senere.

Sidstnævnte artikel lå til grund for omtalen af observationerne i januar-nummeret 1982 af Flying Saucer Review. Skønt Henry Gris havde kendskab til den sydamerikanske fase på dette tidspunkt — faktisk var han efter alt at dømme den første UFO-forsker, der satte de to faser i forbindelse med hinanden — så omtalte han hverken før eller siden denne fase.

Fascineret af tilfældets globale karakter postede jeg godt en snes breve med diverse spørgsmål til en række specialister den 30. september 1981. »Bemærk, at de to observationsområder ligger på en storcirkel, der danner en vinkel på 65° med Ækvator«, skrev jeg. »Hvis

Foto fra vejrsatellit viser skydækket den 14. juni 1980 hen mod aftén. Den brede, sorte linie viser banen for det rumfartøj, der forårsagede den bølge af observationer, der blev omtalt som »de mest forbløffende indenfor de sidste mange år«.

skyen stod i forbindelse med et eller andet objekt i bane om Jorden, ville det have taget objektet omkring en time at tilbagelægge afstanden fra Rusland til Argentina — og mærkværdigvis var den aktuelle tidsforskel mellem de to faser omkring 1 time... Jeg vil understrege, at 65° — plus eller minus nogle få grader — er en banehældning, der næsten udelukkende anvendes af russiske, militære satelliter«. Fænomenet over begge lande kunne have været belyst af Solen, og ikke nødvendigvis selvlysende, idet skyerne grundet deres store højde stadig blev belyst af Solen. Det var kort tid efter solnedgang i Argentina (1 time og 20 minutter), og det var i perioden for »midnats-solen« i det nordlige Ruslands, hvor solen næsten ikke når under horisonten hele natten.

Der kom et interessant svar fra Dr. David R. Squires på Smithsonian Institution's Scientific Event Alert Network. Han skrev: »Jeg observerede et lignende fænomen for en del år siden, da jeg arbejdede på Smithsonian's satellitsporings station i Woomera i Australien i 1967-69. Skyen dengang havde forbindelse med en amerikansk satellit, der netop var blevet sendt i kredsløb fra Cape Kennedy. Vi havde stillet vore Baker-Nunn kameraer op for at fotografere satellitten — og ikke blot satellitten dukkede op, men også denne besynderlige sky fulgte kapslen, som var den hægtet bag efter den. Andre på sporingsstationen erindrede at have set et lignende satellit-sky fænomen nogle år før dette, og dengang var synet endnu mere imponerende, fordi man også kunne se selve satellitten med det blotte øje. Set fra deres observationspunkt syntes skyen at omgive satellitten, mens denne passerede hen over himlen«.

Et andet bidrag modtog jeg fra James Cornell, PR-chef ved Center for Astrophysics (tidligere Smithsonian Astrophysics Laboratory) i Cambridge i Massachusetts. I hans Newsletter »Centerline« havde der været publiceret en bemærkelsesværdig serie fotografier af Apollo-8's affyring af startraketterne, da rumkapslen forlod sin parkeringsbane om Jorden og startede på den første rejse til månen i december 1968. Fotografierne var taget fra en Smithsonian observationsstation på Hawaii kort før morgengry lokal tid, og viste en forbløffende serie af former og skyer, da raketten aktiverede sine raketter og igen slukkede disse. En anden serie billeder viste Saturn-rakettens tredie trin langt ude i rummet, mens det udsendte store skyer af overskudsdrivmiddel — i 1969.

Dr. Patrick S. Osmer, direktør for Inter-American Observatory ved Cerro Tololo i Chile, gav i sit svar en næsten bedre ledetråd. Han havde ingen data vedrørende begivenheden den 14. juni, men skrev følgende: »Vi havde dog en speciel

Den russiske Kosmos 1188 var blevet opsendt fra Plesetsk Kosmodromen den 14. juni omkring kl. 23.55 og havde passeret Sydamerika én time senere

begivenhed set her fra Tololo den 12. februar omkring kl. 2.00 UT (Universal tid). Det var en lysende grøn sky af ret stor udstrækning, der sejlede hen over himlen . . . .sådanne skyer ser vi af og til her.«

Så med en satellit-hypotese som lovende løsning udarbejdede jeg en liste over de opsendelser, der var sket omkring den 14. juni, idet skydannelsen pegede mod en relativ nylig opsendelse, og skrev til NASA Goddard Space Flight Center i Greenbelt i Maryland for at få opsendelsestidspunkter og baneplaceringer over Jorden for potentielle løsninger samt for disses forskellige trin. Jeg håbede på, at en af satellitterne ville passe mht. både tidspunkter og retning til den hypotetiske russisk-argentinske »sky-satellit«.

Og én gjorde! Den russiske Kosmos 1188 var blevet opsendt fra Plesetsk omkring kl. 23.55 den 14. juni (øjenvidnet Bozhich havde bemærket det nøjagtige tidspunkt for hans røde, sejlformede UFO's forsvinden som »23.58« efter adskillige minutters iagttagelse) og var passeret over Sydamerika én time senere. Det var opmuntrende øjeblikke, da min computerstyrede korttegner optegnede satellittens banespor netop gennem de områder, hvorfra UFOet var blevet observeret. Og yderligere var banens hældning i forhold til Ækvator nøjagtig 62,8° — meget tæt på mit første overslag på 65°.

Willy Smiths beregning, udelukkende baseret på detailleret analyse af øjenvidneberegninger, var en faktior 4 for lav — men alligevel slet ikke dårlig, og den mest nøjagtige beregning op til det tidspunkt. Da der er linearitet mellem intervallængde og absolut hastighed, giver en up-scaling af Smiths ansläede hastighed med faktoren 4 en hastighed for satellitten på mellem 4 og 8 km pr. sekund. Satellittens rigtige hastighed var lidt mere end 7 km pr. sekund, altså netop indenfor det af Smith beregnede interval.

Mens dette stod på syntes et helt andet og uafhængigt aspekt af mysteriet at blive vævet ind i løsningens store tæppe. Smith havde fortalt mig, at yderligere et »diffus glorie« UFO var blevet set og fotograferet lørdag den 31. oktober 1981. Ifølge beretninger (der blev bragt over 2 numre af APRO-Bulletin) blev UFOet set fra tre argentinske provinser og i Arica i Chile omkring ved 21-tiden. Ved Felix Aguilar Observatoriet udtalte en ansat, at UFOet (med den klassiske »flyvende tallerken«-facon) strøg henover himlen med meget stor hastighed og efterlod et lysende og glimtende spor, mens det forsvandt mod nordøst. Operatører i kontroltårnet og ruteflypiloter var blandt de forbløffede iagttagere. I Cordoba anslog observatører det til at være i ca. 200 m's højde. Syv bjergbestigere iagttog et UFO 2-3 miles derfra, og det »oplyste hele området« og skræmte vidnerne, der var indhyllet i lyset.

Astronom Dr. Terry Oswalt (der havde fotograferet Cerro Tololo »grøn-sky« UFOet) sendte mig udklip fra de lokale aviser, hvor observationerne fra den 11. februar 1980 var omtalt. Der var de sædvanlige beretninger om klare lys, formet som bogstavet A eller som en stjerne, der udsendte lysstråler Specielt var der også en beretning om en frygtelig tur ned ad en bjergside, forårsaget af en buschauffførs frygt for, at den flyvende tallerken forfulgte ham. En ung kvinde ved

navn Ximena Sabay rapporterede om, at mange personer havde oplevet forstyrrelser på TV, forårsaget af UFOets tilstedeværelse.

Oswalt selv beskrev UFOet på grundlag af detaillerede optegnelser, som han havde gjort i sin dagbog. Skønt der virkelig var en stor, svag sky knyttet til fænomenet, var det ikke den, der var klarest lysende — det var derimod en gruppe V-formede strukturer, som bevægede sig mod nord i den retning V'ernes spids pegede. Ved spidsen af det yderste »V« sås et gulligt, klartlysende objekt.

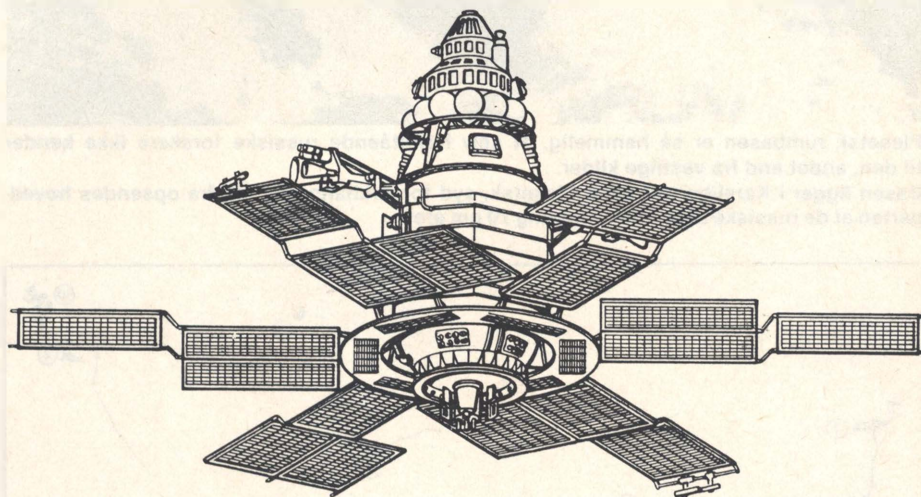
Ligheden mellem disse beskrivelser og fænomenet fra den 14. juni slog mig, og igen checkede jeg registrene over opsendte sonder. Det forbløffede mig, at alle tre tilfælde syntes at passe med satellitopsendelser under Kosmos-programmet — specielt med den noget varierende undergruppe, der består af »Early Warning« (EW) sonder. Hver af de sydamerikanske observationer fandt sted lidt mere end en time efter opsendelsen af en EW satellit fra Plesetsk. Det kunne simpelthen ikke bare skyldes tilfældigheder.

Kosmos-1164 blev sendt op kl. 00.56 UT den 12. februar 1980 og den grønne sky og gule stjerne ved Cerro Tololo blev iagttaget kl. 2.00 UT (svarende til kl. 22.00 lokal tid i Chile). Kosmos-1188 blev sendt op kl. 20.55 UT d. 14. juni 1980 og blev iagttaget over Sydamerika kort tid efter kl. 19.00 argentinsk tid (svarende til kl. 22.00 UT), og Kosmos-1317 blev opsendt kl. 22.48 UT den 31. oktober 1981 og blev set over Argentina kort tid efter kl. 24 UT (kl. 21.00 argentinsk lokaltid).

Systemet i denne type opsendelser er følgende: Firetrinsraketten »Molniya« letter fra den officielt »ukendte« »Nordlige Kosmodrom«, der ligger nær Plesetsk. Rakettens motorer yder et tryk på mere end 1 million pounds, og der er 20 stk. af dem, bundtet i grupper på 5 omkring selve rakettens nederste del. Efter adskillige minutters flyvning frigøres de 4 grupper af raketmotorer, og den »centrale« raket fortsætter flyvningen (denne benævnes »2. trin«). Få minutter senere har den »centrale« raketdel opbrugt sit brændstof og frigøres fra det mindre tredie-trin, der sørger for at anbringe den 8 tons tunge topsektion i en lav parkeringsbane om Jorden, hvorefter også dette »3. trin« frigøres. Mens fartøjet bevæger sig rundt i sin jordbane, styres det af en enhed, der benævnes »Launch platform«, der sørger for at orientere satellitten i den rigtige retning. Satellitten passerer over Mongoliet, Kina, Phillipinerne og det centrale Australien, skærer derefter tværs over det sydlige Stillehav indtil det går nordpå langs Chiles kyst. En times tid efter opsendelsen og i en højde på omkring 660 km over den sydlige halvkugle affyres et fjerde trin, så »Launch Platform«-en efterlades, mens resten af satellitten og den egentlige nyttelast skydes ind i en endnu højere bane, der stryger hen over den nordlige halvkugle i mere end 32.000 km's højde. Efter at være nået så langt udgør satellitten nu en del af det netværk, der holder øje med opsendelsen af amerikanske missiler og tilbagesender bane-data til de russiske militærhovedkvarterer.

Det mangedelte kondensspor ved opsendelsen, belyst af midnatssolens rødlige lys kan på den mest simple måde forklare det, der blev set over Rusland. Faktisk beskrev Bozhich selv hvordan UFOet fra den 14. juni på forbløffende vis lignede det UFO, der fløj over Petrozavodsk om natten den 20. september 1977 — det famøse »vandmands-UFO«, der med al rimelig sikkerhed blev vist at være forårsaget af opsendelsen af Kosmos-955 fra Plesetsk tidligt om morgenen med anvendelse af samme type løfteraket, som anvendes ved EW-opsendelserne.

Næste problem var at finde ud af hvilken del af EW løfteraketten, der var ansvarlig for den sydamerikanske »sky«: det udbrændte 3. trin, »launch platform«-en, det 4. trin eller selve nyttelasten. Det var ret signifikant, at de tre observerede skyer alle var set i forbindelse med EW-opsendelser, skønt der foretages mange flere opsendelser af Molniya kommunikationssatellitterne — og deres opsendelsesprocedure er næsten identisk med den, der anvendes for EW-satellitterne. Den eneste forskel er, at ved Molniya satellitterne sker affyringen af det fjerde trin tidligere, d.v.s. ca. 3200 km længere mod vest i parkeringsbanen. Denne forskel har ingen indflydelse på det tidligere afskudte 3. trin, så dette trin skulle kunne elimineres som mulighed, da dets bane ikke kan

Kosmos 1188 (1980—50A) opsendt 14. juni 1980 kl. 20.53 GMT. Vægt: ca. 1250 kg. Lgd.: 4,2 m. Diam.: 1,6 m plus solpaneler.
Bane: meget aflang. Højde ca. 620 x 40.000 km. Banehældning: 62,92 grader.
Omløbstid: 725 minutter.

Satellittens formål er varsling (af fjendtlige raketopsendelser). Disse efterretningssatellitter er konstrueret på samme måde som Molnija-2 kommunikations-satellitterne.
Disse satellitter anvendes især til overførsel af sort-hvide TV-billeder.
Satellitternes baner bringer dem til at stå næsten stille i forhold til jordoverfladen i lange perioder, 7-8 timer ad gangen, så det er nemt at følge satellitten med en modtagerantenne på jorden.
Satellitterne arbejder sammen 3—4 stykker i en serie, så der altid er mindst en »på vagt«, mens de andre gennemløber resten af deres baner.

forklare de observerede forskelle mellem Molniya og EW opsendelserne. Desuden medfører »launch platform«-trinnet og nyttelast-trinnet sandsynligvis ikke tilstrækkeligt med overskydende drivmiddel til at kunne danne en sådan synlig sky. D.v.s. ved denne udelukkelsesmetode står vi tilbage med det 4. trin, som eneste mistænkte.

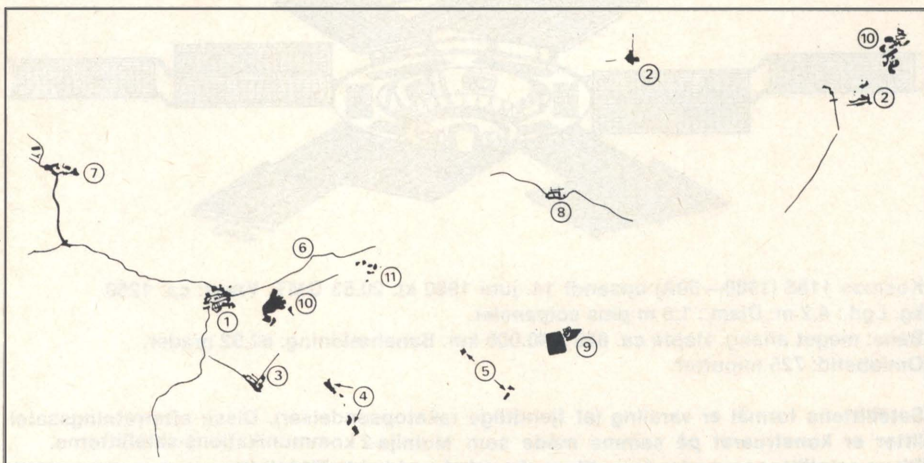
Dette forekommer også fornuftigt, idet en EW-opsendelse netop vil være ved at afslutte affyringen af sit 4. trin, når fartøjet passerer ved den sydamerikanske kyst. Skyen kunne dannes umiddelbart efter afslutningen af 4. trins afbrænding, og ville kort tid efter begynde at sprede sig og gå i opløsning. En observation fra Brasilien fra den 14. juni støtter endda denne fortolkning. Fire matematikprofessorer camperede nær Aruana på bredden af Arquaia floden, da de fik øje på skyen. I modsætning til de argentinske observationer, hvor objektet passerede hen over himlen i løbet af få minutter (fartøjet var på dette tidspunkt i en lav, hurtig bane), så brasilianerne skyen tone væk mod nordøst efter at være iagttaget i mere end en halv time. Beregninger viser, at det sidste trin i sin stigende, hastighedsaftagende bane, faktisk ville have været over horisonten i det tidsrum observationen varede fra disse vidners meget nordlige position.

Ikke desto mindre mangler vi stadig den endegyldige forklaring på skyens oprindelse. »Brændstoftømnings«-teorien er og bliver kun en teori. Projektet »Moonwatch« (et rumobservationsprogram under Smithsonian i 1957-1975) fotograferede S-4-B Apollo raketdelen under dens vej mod månen — den foretog konstant brændstoftømning undervejs, men billeder viser enten tydeligt asymmetriske skyer eller ensartede, kugleformede skyer, der forekom lysest i centrum. Kosmos-1188 skyen var ret symmetrisk og lyste mest langs yderkanterne. Desuden var størrelsen af Kosmos-1188 skyen (beregnet ud fra fotografierne, 1½° i udstrækning og i 1600-2000 km's afstand) omkring 50 km i diameter mindre end 10 minutter efter trinnets afbrænding. Dette er ensbetydende med en udvidelseshastighed på mindst 320 km i timen og måske endda flere gange denne værdi — en del mere end udvidelseshastigheden for S-4-B skyerne, som blev iagttaget af »Moonwatch«. Dette, kombineret med den tydeligvis tynde, yderste del af skyen, tyder på en kort eksplosiv natur af fænomenet, hvis nøjagtige art er ukendt. Forbindelsen mellem skyerne og EW-opsendelserne er imidlertid meget overbevisende.

Efter affyringen af det 4. trin strøg Kosmos-EW nyttelasten og det udbrændte 4. trin (under udtømning af overskydende brændstof?) opad og mod nordøst over Amazonas og det nordlige Atlanterhav. Fotografier fra vejrsatellitter viser, at den sydamerikanske nordkyst var dækket af skyer (det samme for Peru

Plesetsk rumbasen er så hemmelig, at selv højtstående russiske forskere ikke kender til den, andet end fra vestlige kilder.
Basen ligger i Karelien ved byen Plesetsk, syd for Arkhangelsk. Herfra opsendes hovedparten af de russiske satellitter; omkring 70 om året.

Numrene på tegningen svarer til (1) byen Plesetsk, (2) affyringsramper, (3) lufthavn, (4) og (5) missil-affyringsramper, (6) vej- og jernbanesystem, (7) testområde, (8) forsyningsbase, (9) sporings- og kommunikationscenter, (10) to forsyningsbaser og (11) luftforsvarsmissiler.
Billedet er 165 km tværs over. **U.S. Geol. Survey**

og Ecuador), hvilket gjorde UFO-rapporter fra disse områder ret usandsynligt.

Men ubekræftede rapporter fortæller, at en UFO blev set den pågældende nat fra Marokko, hvor vejret var klart. Beregninger viser, at Kosmos-EW og evt. »løsdele« hertil ville have været belyst af solen i hele det tidsrum, der var tale om. Den ville være kommet til syne i vest ved 22.16-tiden UT (samme tid i Marokko), have bevæget sig halvvejs op mod zenith kl. 22.31, og derefter bevæget sig mere eller mindre horisontalt indtil den var i stik nord ved 22.50-tiden. På dette tidspunkt ville afstanden til den være mere end 12.000 km og skyen vil sandsynligvis have været fuldstændig opløst.

Hvad skyldes nu denne pludselige opblussen af ny slags UFO-stimulus over Sydamerika? Tidligt i 1982 skrev Nicholas L. Johnson, hvis speciale er de russiske aktiviteter i rummet, at »i løbet af de sidste to år har det russiske net af advarselssatellitter undergået en dynamisk ændring fra et eksperimental-program på nybegynderstadium til et næsten komplet operationelt system . . . Skønt programmet blev påbegyndt i 1972 var der ikke før i 1980 mere end maksimalt 3 satellitter i aktivitet på samme tid«.

Opgørelserne over antal opsendelser fortæller det samme: der var 6 EW opsendelser i 1981 og seks andre i 1980. Tidligere havde der været 2 i 1979, i 1978 og i 1977.

I 650 km's højde, hvor affyringen af det sidste trin sker, vil fartøjet være belyst af solen i lidt mere end 2 timer efter lokal solnedgang eller før lokal solopgang for observatører, der befinder sig direkte under fartøjet. Laver man nu en afbilding grafisk af solop- og nedgange året igennem set fra Buenos Aires og tillægger en 2 timers skumringsperiode og indtegner de aktuelle Kosmos-EW overflyvninger fra 1972 og op til i dag, opdager vi, at kun **to** af disse falder indenfor det bælte i grafen, der angiver muligheder for direkte iagttagelse: nemlig Kosmos-1188 fra den 14. juni 1980 of Kosmos-1317 fra den 31. oktober 1981. Begge forårsagede UFO-observationer. Kosmos-1164 (den 12. februar 1980 UT, den 11. februar over Chile) lå nær ved grænseområdet på grafen, men burde måske også ligge i iagttagelseszonen på grund af virkningen af »midnatssolen« — den er dog primært interessant, fordi den var en fuser (efter alt at dømme nåede den ikke op i den ønskede høje bane), sandsynligvis forårsaget af en for sent aktiveret og galt orienteret raketaffyring. Flammerne fra motoren forårsagede UFO-rapporterne i dette tilfælde, skønt normale Kosmos-EW raketaktiveringer sker lavt på den vestlige hinnel set fra Chile. Meget interessant blev flammen beskrevet som værende gul — netop den farve rakettens drivmiddel har, når det brænder.

. . . vi kan forvente nye observationer af denne type i de kommende år . . .

Den ovenfornævnte graf viser også, at kun 10% af Kosmos-EW opsendelserne faldt indenfor den mulige iagttagelseszone. Med en opsendelsesfrekvens på 6 stk. om året, svarer det groft taget til én synlig sky hver halvandet år — og pudsigt nok blev de to væsentligste Sky-UFOer iagttaget med 16 måneders mellemrum. Dette betyder også, at vi kan forvente nye observationer af denne type i de kommende år. Men til den tid vil de måske ikke forårsage frygt og forvirring, men vil blive opfattet som smukke biting i forbindelse med menneskets rumaktiviteter.

Er denne type Kosmos-EW Identificeret Flyvende Objekt (IFO) af betydning for UFO-undersøgelserne generelt set? Det mener jeg. For det første er det tydeligvis fremmede UFO-tilfælde, der ofte publiceres uden tilfredsstillende undersøgelse, og øjenvidner fejlrapporterer ofte ting som bevægelse, tidsangivelser og udseende. En anden væsentlig faktor er, at der er alt for mange UFO-rapporter til, at de alle kan blive behandlet af den håndfuld kvalificerede deltids-forskere, der er til rådighed. Dette medfører, at mange UFO-rapporter/observationer forbliver uidentificerede, simpelthen på grund af manglende hurtig, stædig og effektiv undersøgelse. Eksistensen af en mængde ordinære velkendte fænomener, der fejlagtigt opfattes som UFOer kræver et tilsvarende stort antal kompetente specialister til undersøgelsesarbejdet. (Mit eget speciale er eksempelvis satellitbaner og det russiske rumprogram, så jeg startede mine undersøgelser ud fra en fordelagtig position). Disse specialister er normalt hverken til at trække på eller overhovedet interesserede i at anvende deres specialviden på UFO-rapporter — måske ikke engang klar over, at der er behov for deres viden på dette felt. At de tilfælde jeg her har beskrevet overhovedet blev løst, er nærmest en tilfældighed, et tilfælde — så tror pokker, kan skeptikerne helt logisk anføre, at så mange andre tilfælde forbliver uløste.

Alle de malplacerede (og tydeligvis forkerte) beretninger om Kosmos-EW UFOet som årsag til forfølgelser af busser og fly, UFOnaut beretninger, TV forstyrrelser, radar-observationer, telepatiske budskaber (som Bozhich påstod at have oplevet) og bratte kursændringer forstærker kun skeptikernes argumenter, når de afviser tilsvarende enkeltheder i forbindelse med andre, ringere dokumenterede UFO-rapporter. Når en UFOlog spørger: »Hvorledes kan disse detaljer i rapporten forklares?« kan skeptikeren svare: »De behøver slet ikke blive forklaret. De skyldes blot tilfældigheder, sammentræf og overdrivelser og har intet at gøre med den egentlige årsag til observationen.«

Jeg har dog ikke til hensigt at slutte denne redegørelse med en negativ bemærkning. Trods alt viste de fleste øjenvidneberetninger sig i det store og hele at være ret nøjagtige og i overensstemmelse med det aktuelle fænomen. Heldigvis var der i disse tilfælde tilstrækkelig mange rapporter til, at man kunne lave »et middeltal«, og de rapporter, der så lå helt ude på overdrevet, kunne identificeres og ignoreres. På grund af, at en grundig dokumenteret årsag kunne forbin-

fortsættes side 39

NYT FRA FOTOAFDELINGEN

Spøgelses-UFOer

Af Kim Møller Hansen

Fotomøde
Lørdag den 19. februar 1983 blev det første møde i SUFOIs Fotoafdeling afholdt hos undertegnede. Til stede var SUFOIs tre fotokonsulenter Hans Bødker, Carsten Selvang og Peter Winther-Sørensen, samt Ole Henningsen (tidl. Fotoafdeling, nu medlem af redaktionen), Torben Birkeholm (leder af rapportsektoren) og Jørgen Bengtvig (leder af forskningsgruppen).

Man drøftede fotoafdelingens arbejdsopgaver, proceduren ved fotoanalyser og udarbejdede et udkast til fotorapportskema, som jo er et led i SUFOIs omfattende rapportsystem. Fotoskemaet skal være let at udfylde for observatøren/fotografen og samtidig indeholde alle relevante oplysninger til fotokonsulenternes brug.

Fotoanalysernes værdi er jo som bekendt afhængig af de data, som er til rådighed. En del sager må desværre stadig henlægges p.gr. af manglende eller utilstrækkelige oplysninger — en ting, som bl.a. søges afværget med uddannelsen af kvalificerede rapportoptagere.

På mødet blev der også tid til at diskutere konkrete fotosager. Flere interessante danske sager er for tiden til analyse hos fotokonsulenter og vil blive omtalt her i UFO-NYT, når undersøgelserne er kommet så langt.

Kameraet lyver aldrig — det vildleder kun!
I oktober og november sidste år kunne man i ugebladet »Ude og Hjemme« læse en artikelserie om UFOer skrevet af Mogens Greve. Artiklerne, hvis indhold var særdeles sensationspræget, var illustre-

ret med »UFO«-fotos af lige så tvivlsom karakter. Et af billederne (som også er bragt i det tyske blad »BUNTE«, der i februar-marts 1982 havde en lignende artikelserie) er taget af politibetjent Wilhelm Eisenburger. Billedet er taget foran Hamburgs Michel kirke den 7. januar 1982 med patruljevognens kamera. Ifølge »Ude og Hjemme« har fagfolk undersøgt filmen på kryds og tværs og udelukket forfalskning.

»Ude og Hjemme« har ret, billedet er ikke en forfalskning, men det viser heller ikke et UFO eller et fysisk objekt. Ja, betjent Eisenburger kan slet ikke have set »UFOet«. Billedet viser nemlig en indre refleks i kameraets objektiv, opstået ved, at de enkelte linser i objektivet samtidig med at de er gennemsigtige også virker som spejle overfor hinanden. Årsagen til lysrefleksen er patruljevognens udrykningsblink.

Objektivfabrikkerne prøver i dag at undgå denne uønskede spejling ved at give linserne en særlig belægning. Det er derfor sværere at fremmane disse »spøgelses-UFOer« med nyere kameraer end ældre.

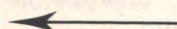
I ufologiens barndom troede man, at disse »spøgelses-UFOer«, som kan have forskellige symmetriske former afhængig af objektivtype, repræsenterede forskellige typer rumfartøjer. Men også i dag ynder visse skribenter at bringe sådanne lysrefleks-fotos til torvs som værende UFO-fotos, enten af uvidenhed eller af mangel på rigtige UFO-fotos. □

Lyskilden til disse »Tvilling-UFOer« findes til venstre og uden for billedfladen. Billedet er taget af Jørgen Kryger Hansen. (Att. Lens flares).

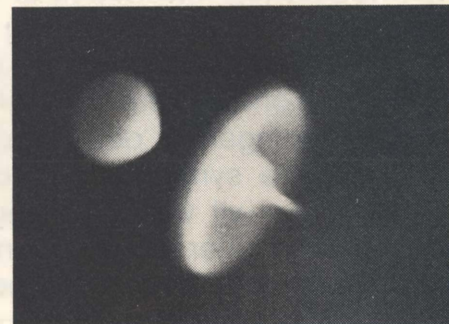
For at undersøge et foto for lysreflekser skal man på et aftryk af hele billedet tegne en ret linie fra »UFOet« gennem billedets centrum. Lyskilden, der forårsagede »UFOet« findes på samme rette linie modsat »UFOet« og i samme afstand fra centrum.

Dette foto er i ugeblade blevet bragt som et UFO-foto taget af en vesttysk politibetjent. Det hat-lignende »objekt« over kirketårnet er ganske enkelt en indre spejling i kameraets objektiv og skyldes patruljevognens udrykningsblink. (Attention: Lens flare!)

To spejlinger på samme foto. Billedet er taget af Jørgen Kryger Hansen. (Att. Lens flares).

»Spøgelses-UFO« eksperimentelt frembragt af fotokonsulent Peter Winther-Sørensen. Spejlingens form er individuel for forskellige typer linser. (Att. Lens flare).

Den 28. januar 1978 tog Svein Åge Olson en række billeder af havnen i Bergen. Efter fremkaldelse af filmen opdagede hr. Olsen et rødt »objekt« af form som en ruse i billedernes øverste venstre hjørne. »UFOet« er en refleks og skyldes lampen i billedets nederste højre hjørne. (Att. Lens flare).

UFO-SYMPOSIUM

FOR og IMOD

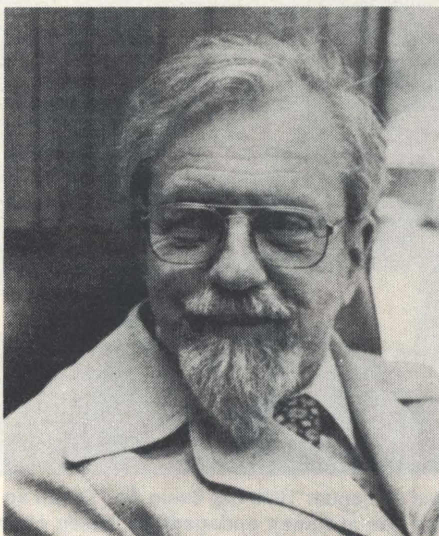
Af J. Allen Hynek

Den 6. september 1980 blev der på Smithsonian Instituttet i Washington DC afholdt et UFO-symposium, som varede hele dagen. Seks talere fremlagde deres synspunkter. Tre af dem, Philip Klass, Robert Schaeffer og James Oberg, stod for den negative holdning, og dr. Bruce Maccabee, Allan Hendry og undertegnede stod for den postitive holdning til, at der findes uidentificerede flyvende objekter. I det følgende fremlægger jeg mit indtryk af symposiet, set med mine øjne som en af deltagerne, og jeg påtager mig det fulde ansvar ved at fremhæve de aspekter, som har min særlige interesse, og for at kommentere dem til tider temmelig ligefremt. Det er ikke meningen, at dette skal være upartisk med lige meget plads til alle synspunkter. Det er mit oprigtige håb, at en komplet kopi vil være til rådighed fra Smithsonian eller andre organisationer for dem, som ønsker yderligere oplysninger fra dette meget interessante møde.

Hvis nogen i 1948, året hvor jeg blev indbudt til at assistere Project »Sign«, en forgænger for Project »Blue Book«, havde forudsagt, at det ansete Smithsonian Institut i 1980 ville være sponsor for et seriøst UFO-symposium, ville jeg højst sandsynlig have afvist tanken som nonsens. For når alt kommer til alt var UFOer så ikke nonsens, en grille som alle andre griller og manier — de er der pludselig og løber så langsomt ud i sandet? (Den gang hed det flyvende tallerkener, betegnelsen UFO blev ikke brugt før i 1952 af kaptajn Edward Ruppelt (1) den første leder af Project »Blue Book*. (2).

Og så på Smithsonian, mere end et kvart århundrede senere (lang tid for en grille!), får seks talere lov til at give udtryk for deres holdninger til dette langvarige og verdensomspændende UFO-fænomen, et fænomen, som alle talerne til trods for deres forskellige synspunkter måtte indrømme stadig betager os meget, ellers ville dette symposium jo heller ikke være blevet til noget.

Dagens program var tilrettelagt af ordstyreren Fred Durant III, som i 1953 tilrettelagde Robertson panelet for CIA, og hvis konklusion i dets rapport (3) medførte den negative holdning til Project »Blue Book«, indtil denne (Blue Book) ophørte 16 år senere.

J. Allen Hynek.

Durant valgte mødets debatform ved at danne to grupper à tre: én som mente, at det var værd at ofre seriøs videnskabelig opmærksomhed på UFO-fænomenet, og én bestående af tre skeptikere, som mente, at alle UFO-rapporter var resultater af simpel mis-identifikation af kendte objekter og fænomener eller ligefrem svindelnumre. Skeptikerne henviste i øvrigt jævnligt til de tre af os ikke som UFO-fortalere (selv om det i nogen grad er en forudindtaget vending), men som UFO-promotors, hvilket helt sikkert giver en ubehagelig hentydning til en, der udelukkende interesserer sig for fænomenet for pengenes skyld. Måske var vi for venlige ved kun at omtale de pågældende tre som skeptikere. Måske var »spottere« bedre. Skeptikere opretholder altid en objektiv, ikke følelsesbetonet og temmelig agnostisk holdning, hvorimod spottere har lagt sig fast på et følelsesbetonet standpunkt, som de sjældent viger fra. Jeg vil hellere diskutere UFOer med en intelligent skeptiker end med en ivrig, ukritisk »troende«, som kun har lidt til overs for bevis, men intelligent diskussion med en spotter er umulig.

Durant selv var et billede på en moderne ordstyrer, i det mindste forsøgte han at skjule sin temmelig indlysende skepsis, og han holdt talerne strengt på den tildel-

te tid. (Hver af de seks talere havde 20 minutter om formiddagen til præsentation af sit »oplæg« og 15 minutter om eftermiddagen til besvarelse af forudvalgte spørgsmål. Dette blev efterfulgt af, at det samlede panel besvarede spørgsmål fra tilhørerne. Tiden var sparsom, særlig om formiddagen. Om eftermiddagen var det med visse undtagelser meget få, der henvendte sig direkte med spørgsmål). Der var kort lejlighed til en almindelig debat, som jeg mener tilhørerne (den almindelige entré var 30 dollars) ønskede og havde håbet at få.

For mit eget vedkommende

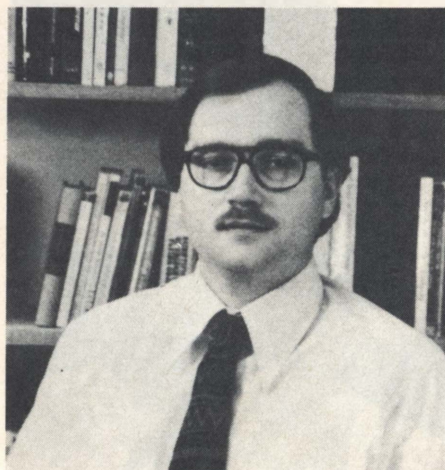

Philip J. Klass.

havde jeg sagt til Durant, at jeg ikke brød mig om debattens form. Videnskabelige emner afklares ikke ved en debat, men ved forskning og åbne, logiske diskussioner. Derfor nægtede jeg at blive trukket ind i sådan en situation, men Allan Hendry, som har samme syn på det frugtesløse i at diskutere med spottere, måtte om eftermiddagen fravige sit forberedte indlæg for at give Philip Klass svar på tiltale, endda så eftertrykkeligt, at han fik bifald fra tilhørerne.

I sit gode indlæg »Skeptisk over for skeptikerne« henledte dr. Maccabee opmærksomheden på manglen i nogle af de professionelle skeptikeres yndlings-forklaringer fra fortid og nutid. Han nævnte, at f.eks. Menzels udtalelse om, at Kenneth Arnold den 24. juni 1947 sandsynligvis så nogle små dråber glinse i sollyset på sit flys vindue. Han glemte imidlertid, at Arnold tydeligt forklarede, at han så gennem et åbent vindue. Dr. Maccabee tog sig også af lignende udvalgte »forklaringer« fra »Blue Book« og Condon Rapporten, og understregede de »fortræffelige« fejlslutninger, der blev givet i mange tilfælde. Han havde kun kort tid til en omtale af de mange grundløse (og sjove) forklaringer på de nu berømte New Zealand lys, som blev filmet af et TV-hold i et fly, hvis besætning havde visuel kontakt med lysene og derefter fik dem bekræftet med radardata fra jorden. Denne episode er godt beskrevet i *The UFOs* (4).

Hendry foretog i sin formiddags præsentation en kritisk gennem-

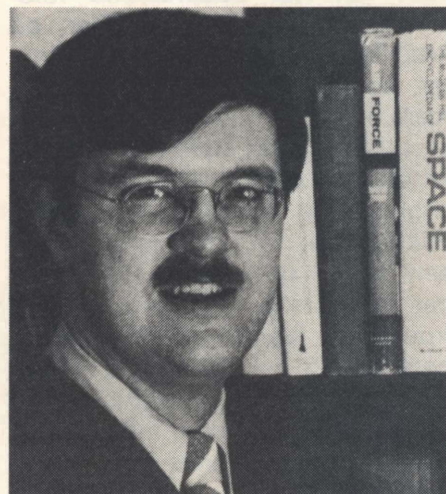

Robert M. Sheaffer.

gang af de indsamlede UFO-data, og indrømmede, at man her er plaget af en del ønsketænkere, som enten med fuldt overlæg eller ærligt misidentificerer planeter, balloner o.s.v. som UFOer, hvilket medfører, at oplysningernes kvalitet i de fleste UFO-rapporter er meget dårlig. »Vær forsigtig med UFOerne«, resumerer han i sit indledende indlæg.

Derefter understregede Hendry, at vi ikke undersøger UFOer, men derimod UFO-rapporter, og som sådan i allerhøjeste grad er afhængig af menneskelige vidneforklaringer. Dette svækker dog ikke UFO-fænomenet som sådant, trods alt er vort retssystem i høj grad baseret på menneskelige vidneforklaringer, og måske er mange mennesker sendt i fængsel, ja selv i den elektriske stol på mindre stærke indicier end nogle af vidneudsagnene om UFOer.

Det er ikke, fastholder Hendry, så meget vidneforklaringerne, men de kriterier vi bruger ved bedømmelsen, før vi accepterer vidneudsagnene, der er afgørende. Hvis følgende kriterier er tilstede, vil det f.eks. være en tåbelig skeptiker, som ville påstå, at rapporten var nonsens: (a) flere uafhængige vidner, (b) daglys observation og (c) stor størrelse af det sete objekt. Uafhængige vidner betyder virkeligt uafhængige, f.eks. adskilt af et boligkompleks eller mere, og som ikke havde talt med hinanden. Daglys observationer er indlysende, for vidnerne er normalt mere tilbøjelige til at være kendt med deres omgivelser ved fuldt dagslys, og tager derfor ikke

James E. Oberg.

så let fejl. Og ved et stort objekt reduceres mulighederne for at Venus er synderen, og at et skur bliver antaget for et mærkeligt fartøj.

Hvor sælsom en rapport end er, må det ikke umiddelbart tale imod den. For år siden hørte vi mange mærkelige beretninger om, hvad vi i dag kalder kuglelyn, og i flere år blev deres eksistens ivrigt benægtet. I stedet blev det tilskrevet indbildning, reflekser på nethinden o.s.v. Dog har et tilstrækkeligt antal vidneudsagn fra uafhængige vidner vist, at kuglelyn eksisterer, skønt deres nøjagtige natur endnu er ukendt.

Hendry accepterede, som alle seriøst arbejdende, at meget få tilfælde opfylder alle tre kriterier, men mange opfylder et eller to af dem, og dette må trods alt få skeptikerne til at tænke sig alvorligt om. Men hvorfor er der ikke flere? De to svar på dette spørgsmål er: frygt for latterliggørelse og manglen på økonomiske midler til

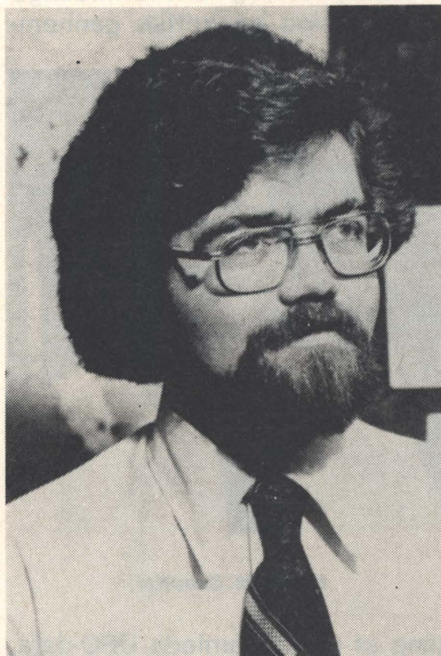
en forsvarlig undersøgelse, men der er heller ingen tvivl om, at svaret også ligger i UFO-fænomenets undvigende og hemmelige natur.

Hendry beviste ikke desto mindre, at der findes tilfælde, som opfylder hans »uafhængige vidner« kriterium, tilfældet fra Camp Hood, Texas, den 6. juni 1949 (se note).

Her foretog militærpersoner en triangelpejling og var derved i stand til at bestemme størrelse og afstand til UFOet, som svævede over en militærbase. Et tilfælde, der også opfylder dette kriterium og har en vis størrelse, er tilfældet fra Levelland, Texas, den 4. november 1957 (5). Her observerede fuldstændig uafhængige vidner på nært hold nogle glødende objekter, som blev anslået til at være mere end 60 m. i diameter. Og som et tilfælde, der opfylder alle tre kriterier, fortalte Hendry om et daglys-skive tilfælde fra Joliet, Illinois, maj 1977 (6), og som han selv havde undersøgt. Her så to par (en forsknings kemiker med frue og en fysiker med frue), som befandt sig ca. 20 km. fra hinanden, en skive af tilnærmelsesvis samme størrelse som månen passere lydløst hen over deres biler mod vinden.

Til trods for sådanne tilfælde fastholder de overbeviste modstandere stadig kategorisk, at *alle* UFO-rapporter har en simpel, fornuftig forklaring. De dristede sig dog ikke til at forklare de her tre omtalte tilfælde.

Eftersom jeg uden hæmninger fremlægger mit eget syn på Smithsonian symposiet, føler jeg mig ikke forpligtiget til at diskutere »oppositionens« synspunkter, som kan samles i frasen: »Det er alt sammen nonsens, og enhver, som tror andet, er ført bag lyset«. Spotterne har heller ikke taget UFO-fænomenets globale udbredelse med i deres betragtninger, det mønster, der findes i dataene fra de mange rapporter, der i dag er tilgængelige fra hele verden, el. den tiltro til vidnernes standard, som alt sammen understreger den kendsgerning, som dr. Maccabee

Allan A. Hendry.

fremhævede i sit indlæg, at »der foregår et eller andet«.

De skænker heller ikke det fænomen nogen tanke, at der er et stort antal af UFO-hændelser, der ikke bliver berettet af frygt for latterliggørelse (særlig fra folk som vore trofaste modstandere). Beviser for denne mængde af »desorienteret tavshed« er åbenbar for enhver, der har givet sig tid til interviews i marken. Der er dem, der er desorienterede med hensyn til deres UFO-oplevelse og tavse på grund af frygten for, hvordan deres beretning ville blive modtaget, hvis de fortalte den.

Eftersom vore modstandere ikke omtalte disse sider af UFO-sagen, var jeg nødt til det. Jeg undgik alene at omtale det ene særlige UFO-tilfælde efter det andet, for at koncentrere mig om det generelle billede af UFO-fænomenet, dets vedvarenhed, dets globale udbredelse og indholdet og gyldigheden af de menneskelige vidneudsagn kendt fra UFO-rapporterne.

Jeg påpegede skeptikernes snæversyn og var enig i at argumenterne mod den naive »rumskibs-« hypotese var meget stærke. Når alt kommer til alt, er en astronom mere end nogen anden opmærksom på de uhyre afstande og det forkerte argument: »Hvis *vi* kan rejse til månen, hvorfor skulle de så ikke kunne komme her?« Hvis vi forestiller os at afstanden til månen svarer til tykkelsen af et almindeligt spillekort, er vi nødt til at have en 225 km. lang række af spillekort for at vise afstanden til Zeta Reticuli, som efter nogles mening er UFOnauternes yndlings tilholdssted. Ikke blot 225 spillekort (som nok er en del), men *225 km* spillekort! Måske forstår zeta reticulanerne at manipulere med rum og tid på en særlig måde — for de rejser ikke hertil ved hjælp af konventionelle fremdriftmidler.

Vi kan også være enige med skeptikerne i, at observationernes hyppighed og beskrivelsen af UFO-nauternes adfærd ikke harmonerer med tanken om enorme rejser over store afstande i rummet. Desuden benægter vi heller ikke det store antal IFOer og den lille, men højrøstede yderfløj, der begge virker undergravende på UFO-fænomenet. Men ingen af disse fjerner den kendsgerning, at vi har et UFO-fænomen!

Hvad skeptikerne også overser, men som ikke kan ignoreres, hvis

Note

Project »Blue Book« arkiv, mikrofilm rulle nr. 5:

7. Den 6. juni 1949 så løjtnanterne Virgil H. Williams, »B« batteriet, og Marvin L. Jones, »C« batteriet, begge fra 14. luftværns bataljon Camp Hood Texas, et lys. Observatørerne var ved artilleri observationspost nr. 2, Camp Hood Texas. Observationen fandt sted ca. kl. 21.05. Objektet var synlig i 2 min. og 40 sek. Objektet blev beskrevet til at være ét i begyndelsen, og mod slutningen af observationen opløste det sig i mindre partikler. Størrelsen var i et kikkertsigte mellem 50 og 75 enheder. Objektet var i ca. 1,5 km's højde, og blev beskrevet som rund og udstrålende en mat orange glød meget lig en ildkugle. Objektet blev observeret i et kikkertsigte og var stationær i begyndelsen, derefter bevægede det sig horisontalt, fulgt konstant i kikkertsigtet.
Objektet syntes at opløse sig i mindre dele, hvorefter det forsvandt i løbet af et sekund. Det var overskyet, men objektet blev beskrevet som værende uklart som en dæmpet blitz. Hverken lyd eller lugt blev bemærket.

8. Det samme objekt blev set af løjtnanterne Bernard G. Rafferty, »B« batteri, og Alfred H. Jones, »C« batteri, begge 92. luftværns bataljon Camp Hood Texas ved observationspost nr. 1 Camp Hood Texas. Det andet hold observerede objektet som værende ét, måske to, side om side, faconen var rund og farven enten gul eller orange. Størrelsen var som en dime (mønt) i udstrakt arm. Observatørerne oplyste, at objektet var temmelig uklart, indtil det eksploderede. Ved eksplosionen fløj stumperne til alle sider og forsvandt. Observatør nr. 1 så objektet på azimut 72,136 mm., og observatør nr. 2 på 70,383 mm. Rapporterne er udført på formularen »Vejledning i undersøgelse af uidentificerede flyvende objekter« og afleveret af begge hold observatører.

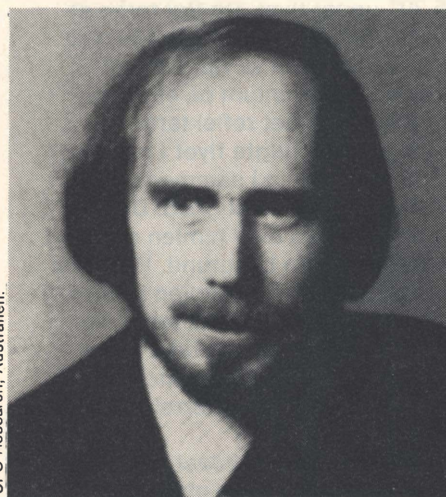
vi ønsker en intellektuel og ærlig debat, er en slags logik, f.eks.: Forskellen mellem en tilstrækkelig betingelse og en nødvendig betingelse. Eksempel: Alle kvinder er mennesker, men ikke alle mennesker er kvinder. I vor sammenhæng: Alle naturlige tildragelser og fænomener kan under visse forhold være stimuli for UFO-rapporter, men ikke alle UFO-rapporter hidrører nødvendigvis fra sådanne ting og fænomener. Indholdet i en stor del rapporter fra meget ansvarsfulde vidner understøtter i virkeligheden denne påstand.

Skeptikerne overser bekvemt et andet interessant mønster: Det er meget sigende, at UFOer bliver observeret og rapporteret selv i de lande, hvor UFO-omtale i pressen undertrykkes og/eller, hvor kommunikationen er så dårlig, at der er ringe mulighed for aftalt spil. Alligevel bliver det samme rapporteret fra disse lande, som fra De forende Stater, hvor ethvert barn fra TV og tegneseriehæfter ved, hvordan et UFO formodentlig ser ud. Det fortælles f.eks., at det i Kina under formand Mao var forbudt at tale om UFOer, men nu hvor denne undertrykkelse er borte, fremkommer der typiske rapporter, nogle af dem omhandler hændelser fra tidligere år.

Ved at koncentrere sig om nogle få særprægede tilfælde, synes skeptikerne at glemme det samlede mønster i rapporterne, og de mennesker, der forårsager dem. F.eks. har et antal undersøgelser vist et positivt sammenhæng mellem kvaliteten af en rapport — dens sammenhæng, beskaffenhed, detaljer og besynderlighed — og vidnets uddannelsesmæssige baggrund og modenhed. Man kunne let forvente noget andet: Jo mere velformuleret og uddannet vidnet er, jo lettere må det være at finde en fornuftig forklaring på oplevelsen, da denne person på grund af sin baggrund må være i stand til at assimilere, koordinere og sammenhængende beskrive betydningsfulde detaljer. Og man kan ligeledes tænke, at de sælsomme, vanskelig-at-forklare rapporter må komme fra uuddannede, ukomplicerede vidner. Men det viser sig at være lige omvendt.

I en fornylig udkommet statistisk undersøgelse af UFOer i Sovjet Unionen (7), ikke omtalt af det skeptiske team, er resultaterne udgivet med godkendelse og støtte af Afdelingen for almen fysik og astronomi under Videnskabernes Akademi. Af de 256 russiske rapporter, der var udvalgt til undersøgelse, var de 42% af observationerne gjort af videnskabsmænd og ingeniører, og forbavsende nok er 7½% gjort af astronomer.

De russiske analytikere konkluderer, at uanset årsagen var UFO-fænomenet virkeligt i den betydning, at »der er en bestemt type fænomener, der viser stabile, statistiske egenskaber«. Med andre ord, de forbløffende rapporter har mange ting tilfælles, hvilket næppe ville være tilfældet, hvis rapporterne var affødt af et sammenbryg af et naturligt eller menneskabt fænomen. Ved at udskille nogle få enkelte tilfælde og angribe dem, mister vore skeptiske venner det samlede overblik. De har næsen i nogle få træer, men kan ikke se skoven.

UFO Research, Australien.

Bruce M. Maccabee.

De overser også et tydeligt paradoks. De påstår, at UFO-rapporterne ofte er konstruerede, unøjagtige og vildledende. Da de fleste af disse rapporter kan forklares som værende fly, meteorer, balloner o.s.v., må rapporterne imidlertid være nøjagtige nok til at tillade sådan en identifikation. Betegner vi kun de rapporter, der forbliver uforklarede som værende unøjagtige? Paradokset: Nøjagtighed tillægges de forklarede rapporter, unøjagtighed tillægges de uidentificerede!

For at gøre det kort: Min indstilling er, som fremført på Smithsonian og som fastholdt nu i flere år, efter at have gennemgået min lange skeptiske periode, at vi i UFO-fænomenet har noget, som fortjener et seriøst studium, lige meget hvad der forårsager det, for det kan meget vel være betydningsfuldt for vor velfærd og vor videnskab. Vi har et fænomen, hvis manifestation rapporteres på tværs af de forskellige kulturer fra det mørkeste Afrika og Australiens ødemarker gennem den tredie verden og til de højst udviklede kulturer.

Til sidst et citat fra LaPlace, en astronom, som levede i det 18. århundrede: »Vi er så langt fra at kende alle naturens kræfter og de mange forskellige måder, de optræder på, at det ikke er en filosof værdigt kun at benægte fænomener, fordi de er uforklarlige for vor nutidige viden. Jo sværere det er at anerkende et fænomens eksistens, jo mere forpligtede er vi til at undersøge det med stigende omhu«.

Det er også min indstilling til UFO-fænomenet. □

Referencer:

1. Edward J. Ruppelt, The Report on Unidentified Flying Objects, Doubleday & Co., Garden City, NY, 1956.
2. Project »Blue Book«. U.S.A.'s flyvevåbens 18-årige projekt til indsamling og undersøgelse af UFO-observationsberetninger. Kaptajn Ruppelt var den første chef for projektet.
3. »Report on Meetings of Scientific Advisory Panel on Unidentified Flying Objects Convened by Office of Scientific Intelligence, CIA,« 14.-18. januar 1953, af F.C. Durant. (Robertson-rapporten).
4. The Kaikoura UFOs af Kaptajn Bill Startup, med Neil Illingworth. Auckland, London, Sydney: Hodder & Stoughton, 1980. Læs Kim Møller Hansen: UFOer over New Zealand, SUFOI, København 1980, og UFO-NYT nr. 5, 1982 side 28-36.
5. J.A. Hynek, UFO-dokumenteret, SUFOI/Strube, Kbh. 1974, s. 123-127.
6. International UFO Reporter, juni 1977, A. Hendry, Ed.
7. Observations of Anomalous Atmospheric Phenomena in the U.S.S.R.: Statistical Analysis. Results of Processing First Sample of Observational Data, af L.M. Gindilis, D.A. Menkov og I.G. Petrovskaya. Center for UFO Studies, 1980. (Se omtalen heraf i UFO-NYT nr. 1, 1981 side 4-7).

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

UFOer følger fly i Kenya

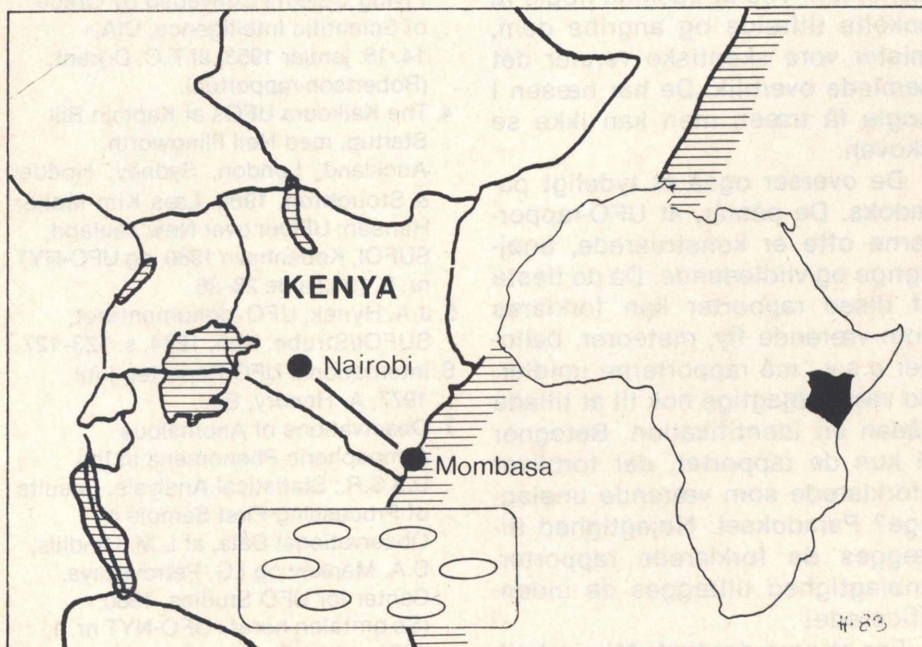
En australsk pilot, der ønsker at være anonym, havde i 1966 en observation i Kenya.

Vidnet, som var pilot på et DC 3 fly ved East African Airways og med 14.500 timers erfaring, bragte den tidlige morgenavis fra Mombasa til Nairobi. Det var søndag morgen lige efter daggry, og han fløj i nordlig retning med en fart på 135 knob. Piloten og 2. piloten bemærkede pludselig nogle ovale og linseformede objekter til højre for flyets cockpit.

Objekterne fløj i formation og var i 5—6 km afstand i en vinkel på 15-20°, under flyet. De fløj foran et bakkedrag, som går nordpå til Nairobi. De så ud til at være metalliske som aluminium på et luftfartøj, hvori sollyset reflekterer.

Objekterne fulgte flyet i omkring 10-15 min. stadig i samme retning og med samme hastighed. De kunne af og til ses med himlen og bakkedragene som baggrund. Vidnerne kontaktede flyvekontrollen i Nairobi og fik at vide, at intet jetfly var over Nairobi på denne tid. Formationens størrelse kunne stort set sammenlignes med størrelsen af Månen.

Omkring 48 km sydøst for Nairobi drejede objekterne pludselig med en voldsom accelleration mod øst i en stejl stigning. De var nu over vidnets fly og forsvandt, stadig i formation, mod nord--nordøst gennem dalen mod Kenyas nordlige grænseområde. Objekterne forsvandt med en voldsom fart — de sås det ene sekund, og i det næste var de ude af syne.

Ingen tegn eller kendingsmærker blev bemærket på objekterne, og der var ingen synlige fremdrivningsmidler. Intet blev bemærket på radarskærmen. Nairobi havde formodentlig ikke langdistanceradaren i aktivitet, da intet andet fly var i luften på denne tid. Solen var netop kommet op i øst i 15-20° højde over horisonten (objekterne var 15-20° under). Vejret var godt, og sigtbarheden var 130-160 km (de sædvanlige vejrforhold på en østafrikansk morgen), og der var kun få lave skyer. Efter flyets landing i Nairobi blev vidnerne interviewet for at afgøre, om objekterne kunne have været meteorer eller RAF Vampire-fly, men man fandt ingen forklaring.

Hvad var det? Objekternes fantastiske accelleration samt det negative check med flyvekontrollen i Nairobi udelukker et fly som mulig forklaring.

Vidnet fastslog, at maskinen fløj over kratbevoksede områder uden begyggelse. Dette udelukker almindelige lysreflekser fra lys på jorden.

Følgende kendsgerninger kunne understøtte hypotesen om, at fænomenet har været en bisol:

a. Objekterne var i samme vinkel under flyet, som solen var over horisonten.
b. Vinkelstørrelsen af den samlede gruppe af objekter var den samme som solens vinkelstørrelse.

Denne hypotese synes imidlertid ikke at være i stand til at forklare de kendsgerninger, at:

a. Der blev observeret seks objekter,
b. som så ud til at være metalliske, og
c. som forsvandt med en overordentlig stor hastighed i en skarp stigning.

Oversættelse: G. Waarst/KMH
Kilde: UFORAN, nr. 3, 1982

Dr. Menzel havde en UFO-observation!

Af J. Allen Hynek

Det er vist ikke nødvendigt at fortælle dem, der har fulgt med i UFO-debatten gennem de seneste år, at afdøde dr. Menzel var en af sin tids ivrigste afvisere af UFO-sagen. Han var chef for Harvard College Observatoriet, og jeg var så privilegeret, at jeg kendte ham ret godt som en kollega indenfor astronomien. I den tid jeg var ved Harvard-Smithsonian, lå mit kontor ikke langt fra hans. Hans forstokkede syn på UFOer smittede dog ikke af på vort venskab (jeg tror, han altid regnede med, at han før eller siden fik mig overbevist om, at jeg tog fejl!) og jeg kunne altid betragte ham som en ven og en dygtig astronom.

Dr. Donald H. Menzel.

Ved en gennemgang af gamle Blue Book optegnelser, opdagede jeg en UFO-rapport, Menzel havde lavet til Blue Book den 16. maj 1949 om en observation, han havde haft den 12. maj. Selvfølgelig rapporterede han det ikke som et UFO. . . faktisk blev begrebet UFO ikke anvendt før efter 1952. . . men snarere som noget, han ikke kunne forklare som et naturligt fænomen, skønt, som man vil se, han havde forsøgt meget ihærdigt!

For retfærdighedens skyld vil jeg bringe hele hans rapport, så jeg ikke bliver beskyldt for at tage noget ud af en sammenhæng. Jeg vil dog hen ad vejen give nogle kommentarer (med kursiv). Jeg tror, at både rapporten og flyvevåbenets hurtige afvisning af den til trods for dens uangribelige ophavsmand, vil interessere især lidt ældre læsere.

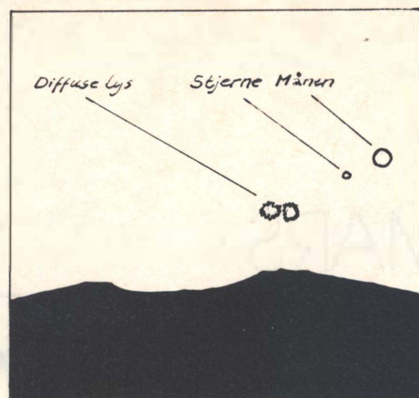
»Om natten den 12. maj 1949, mens jeg kørte fra Holloman Air Force Base til Alarmogordo i en todørs sedan, bemærkede jeg et atmosfærisk eller himmelsk (?) fænomen, som jeg ikke har været i stand til at forklare. Jeg er stadig ikke overbevist om, at det jeg så, ikke blot var en optisk illusion af usædvanlig karakter.«

Hynek's bemærkning: Han formoder, at det må være atmosfærisk, himmelsk eller en illusion, for selv om han var astronom, var der absolut ikke plads til andet i hans univers!)

»Kort efter jeg havde forladt Holloman Base, så jeg mod øst i retning af Sacramento området. Klokken var vel omkring 21.30 eller måske kun 21.15. Jeg så månen stå op. På det tidspunkt stod månen vel 15-18° over Sacramento højdedraget. Månen var næsten fuld og himlen lys. Det overraskede mig derfor, at jeg kunne se en klar stjerne 6 til 8° øst for månen. Når himlen er så lys, at de svage stjerner ikke kan ses, har jeg svært ved at lokalisere konstellationerne. *(Ikke overraskende, da mange professionelle astronomer ikke er hjemme i konstellationerne! Hynek's bemærkning).* Stjernen havde en svag rødlig farve.

Jeg betragtede den et til to minutter, og opdagede så endnu en stjerne nær horisonten. Stjernen fremstod sløret på grund af, troede jeg, en lavt hængende atmosfærisk dis. I løbet af et halvt minuts tid opdagede jeg en anden stjerne omkring tre grader syd for den første. Jeg tror, den nordligste stjerne dukkede op først, men jeg er ikke helt sikker.

Min første indskydelse var, at det var Castor og Pollux i Tvillingerne. Begges lysstyrke øgedes langsomt, hvilket ikke var overraskende for to stjerner, der var ved at stå op. Jeg betragtede dem endnu et minut og kom pludselig i tanke om, at det faktisk ikke kunne være Castor og Pollux, da Tvillingerne befandt sig i vest og ikke i øst. Tillige med gav størrelsen på det diffuse lys mig stof til eftertanke. Diametrene var, så vidt jeg kan sige det, næsten lige store, hvilket vil sige omkring en fjerdedel af fuldmånens diameter. *(Hynek's bemærkning: Ingen stjerne kunne have haft en sådan diameter. . . den ville kunne ses som en skive og ikke som en punktformet stjerne).* Den følgende tegning, der er tegnet efter hukommelsen omkring 12 timer senere, afbilleder de omtrentlige omgivelser:

De diffuse stjerner (*Hynek's bemærkning: Hvorfor blive ved med at kalde dem stjerner?*) var tre eller fire grader over horisonten, som udgjordes af bjergryggen.

Jeg bruger briller med dobbeltslebne glas, og jeg drejede hovedet for at være sikker på, at fænomenet var virkelig. Jeg rullede vinduet lidt ned. Pletterne *(Hynek's bemærkning: Nu er stjernerne blevet til pletter)* var der stadig. Jeg var stadig ikke opmærksom på, at fænomenet skulle være noget særligt, da det sydlige objekt pludselig forsvandt. Da bad jeg chaufføren stoppe bilen, men i samme øjeblik forsvandt det nordlige objekt. Det nordlige objekt havde været en ubetydelighed lysere. Da pletterne havde deres maximale lysstyrke, lyste de som en stjerne af magnitude nul til en. Farven var hvid muligvis med et grønligt stænk. De var synlige i omkring seks minutter, mens bilen, der kørte 80 km/h, havde kørt mindst 5 km. Jeg er sikker på, at i det tidsrum ændredes retningen til objekterne højst 2°. Jeg vil endda vove at sige, at ændringen højst var 1°. Med en grundlinie på 5 km afslører en beregning, at objekterne var mindst 290 km borte, at deres indbyrdes afstand var mindst 14 km og deres diametre var omkring 1,2 km.

Det kan være, at pletterne var skyer, men de opførte sig sandt at sige usædvanligt. Hele fænomenet er en gåde. Det kan have en ganske enkel forklaring, men det synes ikke, som om der findes en tilfredsstillende teori. Jeg rapporterer hændelsen for fremtidig registrering.

Underskrevet
Donald Menzel
Harvard Observatoriet

Kilde:
International UFO Reporter november/december 1982/FR.

MARS

Sovjetiske teorier

Af Jurij Kolesnikov

Hypoteser og teorier om forholdene på Jordens naboplaneter dukker stadig op. Nu er Mars igen i søgelyset. Det er ganske vist nu flere år siden, man sidst opfangede signaler fra de sovjetiske interplanetariske Mars-sonder. Også de amerikanske Viking-stationer har været tavse gennem længere tid. Ikke desto mindre fortsætter diskussionerne blandt videnskabsmændende.

Der er stadig ikke nået en endegyldig forkalring på de udtørrede flodlejer på Mars. Hvornår og hvorfor fordampede vandet fra disse floder? Hvis klimaet på planeten ikke var så barsk tidligere, hvorfor skiftede det da? Svarene på disse spørgsmål er vigtige, ikke blot for at få kendskabet til Mars' historie, men også for bedre at forstå vor egen planets udvikling.

For nylig fremsatte den sovjetiske videnskabsmand Kirill Kondratjev og hans medarbejdere en ny hypotese. De finder det sandsynligt. at klimaet på Mars er ændret i forbindelse med et vulkanudbrud, der engang har fundet sted, og hvis kolossale størrelse har gjort et stort indtryk på forskerne.

De mener, at ændringerne hænger sammen med den såkaldte »drivhus-effekt«, atmosfærens evne til at lade solens stråling slippe igennem og på samme tid tilbageholde den modsat rettede varmestråling fra den opvarmede overflade. Følgen er, at planeten varmes op. Drivhuseffekten er særlig tydelig på Venus, der er omgivet af en tyk luftformig atmosfære. Fænomenet er imidlertid lige så typisk for en hvilken som helst anden planet med atmosfære - f.eks. Jorden. Effekten er her mindre, og for Mars, der kun har en tynd atmosfære, må den være forsvindende.

Ophavsmændene til de nye hypoteser mener, at drivhus-effekten på Mars kan have været større tidligere. De mener, det er gået til på følgende måde. Da de store vulkaner var i udbrud, udsendte de store lavastrømme og udspyede store mængder aske og damp i atmosfæren. Efterhånden som lavaen afkøledes, udsondrede den svovlholdige luftarter, der gik i forbindelse med vanddampe og dannede et lag af skyer over planeten, bestående af bitte små dråber svovlsyre. Dette lag forstærkede drivhuseffekten og dermed steg planetens temperatur og atmosfærens fugtighedsgrad. Alt dette førte igen til regn- eller snefald, som er løbet sammen i strømme på planetens overflade, og har dannet de omdiskuterede flodlejer.

Da vulkanudbruddene døde hen, begyndte svovlsyre opløsningerne i atmosfæren at falde ned på overfladen og berigede dermed grunden med svovlforbindelser. Det bekræftes af ændringer i den kemiske sammensætning af overflladematerialet på Mars, der indeholder langt mere svovl end tilfældet er på Jorden.

Der er også et andet problem, der fortsat optager videnskabsmændene. Man har indtil nu ment, at Mars kunne give muligheder for opståen af organisk liv. Resultaterne af de amerikanske Vikingsonders biologiske eksperimenter gjorde biologerne mindre optimistiske, men de tvivler — og håber måske stadig.

Sergej Aksjonov fra Moskvas Statsuniversitet prøvede for tre år siden at rejse spørgsmålet på ny. Han søgte at forklare nogle af de fænomener, der iagttoges under eksperimenter med bundprøver på Mars, med hypotetiske mikroorga-

nasa foto

Sådan ser Mars' overflade ud. Jorden er orangerød og alt er dækket af et tyndt, rødt støvlag. Også himlen er lyserød på grund af støv i luften.

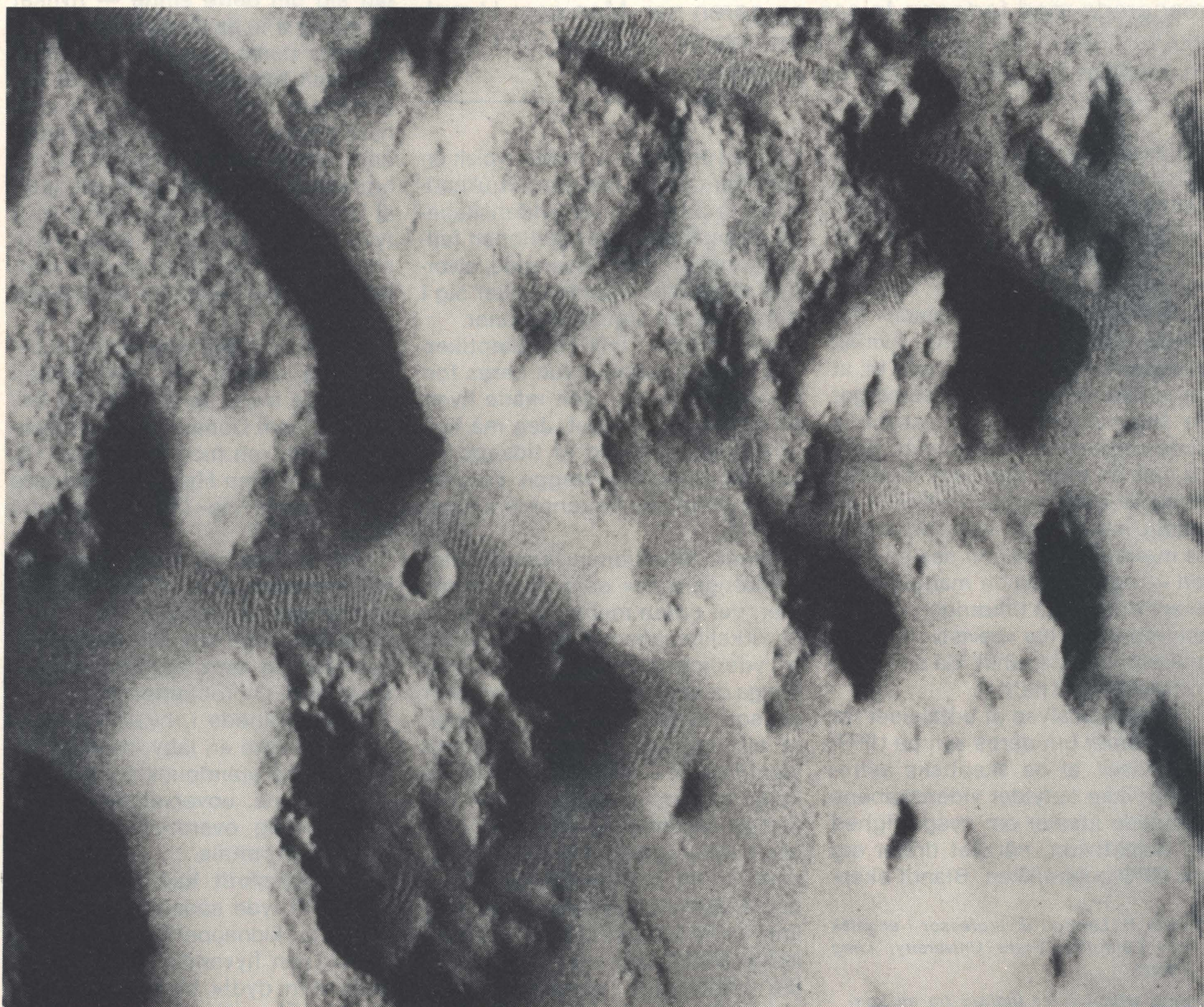
nismer. Samtidig måtte han antage, at de små »marsboere« adskilte sig betydeligt fra deres modparter på Jorden, og at deres samspil med omgivelserne var baseret på helt andre principper. Han blev imidlertid imødegået af en anden fremtrædende sovjetisk videnskabsmand, mikrobiologen Aleksandr Imsjenetskij. Han udførte nogle laboratorie-eksperimenter, der atter viste, at nogle —aldeles livløse — komponenter af Marsbunden kunne fremkalde de livgivende processer, som var iagttaget under Viking-sondernes eksperimenter.

Der drøftes nu en ny, igen mere pessimistisk hypotese. En gruppe sovjetiske forskere har udført endnu et eksperiment for at nå frem til en tolkning af de biologiske eksperimenter på Mars. Da man i hovedsagen kender sammensætningen af grunden på Mars, kunne man fremstille en lignende blanding af bundprøver her på Jorden. Laboratorieforholdene var så tæt på de »naturlige« forhold på Mars som muligt. Testrøret blev udsat for høje temperaturer for at fjerne ethvert spor af jordiske mikrober, jord atmosfæren udskiftet med Mars' atmosfære, d.v.s. kuldioxyd, og røret derpå udsat for hurtig elektron- og gammastråling.

Den sidste procedure var den vigtigste, der adskilte dette eksperiment fra alle tidligere. Den er nødvendig for at efterligne den kosmiske stråling, der uophørligt bombarderer Mars' overflade, som er praktisk taget ubeskyttet af atmosfære, hvorved den kemiske sammensætning af det øverste lag ændres gradvis. Den strålingsdosis, testrøret blev udsat for, svarede til den mængde, som Mars' overflade har været udsat for i halvanden milliard år.

Viking-sondens automatiske eksperimentudstyr blandede vand i hver prøve Marsstøv. De sovjetiske forskere gjorde det samme med den døde, kunstige Marsjord. De iagttog da processer meget lig dem, der registreredes på Mars for flere år siden, og som blev antaget for biologisk aktivitet.

Betyder nu alt det, at den »Røde Planet« definitivt er blevet stemplet som absolut uden liv af nogen art, eller er der stadig håb tilbage? Det sidste eksperiment, som de sovjetiske forskere har foretaget, giver ikke megen plads for optimisme. (APN) □

NASA FOTO

Billedet viser et gammelt højslette-område, der ved en ukendt proces er blevet blotlagt. Vindblæste rester er tilsyneladende ophobet i dalene og danner her strenge af klitter på tværs i bunden af dalene. Overfladen på højsletten har stadig en sandpapirsagtig struktur, som formentlig også skyldes vindaktivitet. Området, der her er afbilledet, stammer fra en af Viking-sonderne, og det er 12 km i bredden.

UFOLOGI

Skeptiske astronomer

Af Alvin H. Lawson*)

Dr. J. Allen Hynek beretter i sin bog *The UFO Experience,* at ved en astronom-konference i 1968 blev en aftenreception afbrudt, da der blev rapporteret om mærkelige nattelys — UFOer — lige udenfor. Flere hundrede videnskabsmænd reagerede med forlegen fnisen og gøren nar. Men som Hynek skriver: »Ikke en eneste af astronomerne gik udenfor i sommernatten for selv at få syn for sagen«(1).

Astronomernes reaktion på det rapporterede UFO illustrerer i det små denne professions holdning til fænomenet gennem de sidste tre årtier. Dette tilfælde er meget betegnende, da astronomerne ligesom de øvrige videnskaber vender det blinde øje mod UFOerne, hvilket utvivlsomt har været årsagen til, at der endnu ikke har været foretaget en tilbundsgående videnskabelig undersøgelse af fænomenet. Endnu, 28 år efter Kenneth Arnolds berømte observation undrer vi os stadig, når vi hører rapporterne om de mærkelige ting, der ses på himlen — og hverken de mange skeptikere eller de få tilhængere blandt astronomerne har »bevist« noget på nuværende tidspunkt. Så debatten fortsætter lige heftigt.

Men en analyse af udtalelser fra astronomer om deres syn på UFOerne viser, at de skeptiske astronomer ikke opfylder videnskabens påståede idealer om nysgerrighed og objektivitet, når det drejer sig om UFO-polemikken. Blandt skeptikernes argumenter findes typisk en eller flere af flg. mangler: et ukendskab til dataene, en uvidenskabelig fremgangsmåde og/eller en fejlagtig logik, mens tilsvarende, alvorlige svagheder sjældent viser sig i tilhængernes argumentationer..

Jeg er ikke i tvivl om skeptikernes faglige kunnen, kun deres formuleringsevne — den måde hvorpå de bruger sproget. Jeg må lige tilføje, at på grund af tidsnød vil jeg hovedsagelig lægge vægten på de skeptiske astronomers argumenter.

Et par definitioner: Jeg definerer »tilhængererne« som de astronomer, der enten mener, at UFOerne er virkelige anomalier, eller at de er yderligere studier værd, eller begge dele. »Skeptikerne« definerer jeg som de astronomer, der mener, at alle UFOer sandsynligvis kan identificeres — bare der er tilstrækkeligt med oplysninger — som naturlige fænomener, misfortolkninger, psykologiske o.s.v. (Jeg ignorerer andre mulige kategorier — nogle astronomer tager ikke stilling, andre er selvmodsigende, nogle har endda selv set et UFO —og jeg undskylder simplificeringen, skønt den gør mit synspunkt tydeligere).

Lige en ting mere: Hvorfor være på nakken af astronomerne? De fortjener nemlig ros for at tage sig af et upopulært emne, og bør kun kritiseres fordi de, på trods af deres uvidenhed om UFOer, har udtalt sig om dette emne — hvilket de aldrig ville have gjort om emner indenfor deres specialer. Ydermere kan man hævde, at de, der er beskæftiget med astronomi, kunne have gjort og stadig kan gøre mere end noget andet videnskabeligt område for at få et bedre studium af UFO-fænomenet sat igang, (kan tyve Carl Sagan'er i sene »talk shows« og overfor en komité nedsat af kongressen ikke ændre universet?).

Jeg tror, at den amerikanske befolkning ønsker, at videnskaben skal tage mere seriøst på det fænomen, som Donald Menzel affærdiger som »en moderne myte« (2), men som Allen Hynek tror vil føre til et »kvante hop« (3) i menneskets viden.

Der er intet nyt i den tanke, at UFOdebatten er karakteriseret ved et misbrug af sproget. En underafdeling i det amerikanske aeronautiske og astronautiske institut fandt at UFO-problemet (4):

> ofte druknede i, hvad der viste sig at være en labyrint af forudindtagne standpunkter, følelser, fordomme, uovervejede konklusioner og overdreven og vildledende omtale.

I et tidsskrift kan den typiske overskrift lyde sådan: »Bliver vore satellitter kidnappet?« eller den berømte: »En flyvende tallerken reddede min dyd!« Men sensationspressen og »kontaktpersonerne« har dog ikke eneret på sprogmisbrug. Beviselige misinformationer,

**) Alvin H. Lawson er professor i engelsk ved California State University, Long Beach.*

Denne artikel er et indlæg fra en konference holdt af AANC, ALPO og Western Amateur Astronomers den 10. august 1975 i San Francisco, Californien.

ukritiske og ulogiske erklæringer om UFOer er i en stadig strøm gennem de sidste næsten 30 år kommet fra de nationale medier, USA's regering og fra de større videnskabelige institutioner.

Måske er den mest berettigede klage fra de mennesker, der er positivt indstillet overfor UFOerne, at de skeptiske astronomer er fuldstændig uvidende mht. UFO-dataene. For eksempel: Jeg underviser ved et kursus i sproglig analyse af UFO-litteraturen ved det engelske institut ved California State University, Long Beach. En af mine gæsteforelæsere sidste efterår var en udtalt skeptiker, som havde en omfattende astronomisk baggrundsviden. Men ved de efterfølgende spørgsmål og svar var det meget tydeligt for mine elever, at han kun havde læst meget lidt eller måske slet intet af den tilgængelige litteratur om UFOerne. Hans artikel om UFOer i en publikation fra observatoriet indeholder ingen litteraturliste (5), men han ville sikkert ikke påtage sig at forelæse for en universitets-klasse — endsige fremlægge en artikel til offentliggørelse — om et astronomisk emne, uden en grundig gennemgang af den relevante litteratur. Sådan en arrogant holdning er meget almindelig. Heldigvis lærte mine elever noget af dette tilfælde — at der er en mulig forbindelse mellem UFO-skepsis og uvidenhed om de tilgængelige data.

Det ville være interessant at få at vide, hvilke seriøse UFO-materialer skeptikerne har læst og hvor omhyggeligt, de har læst dem. I august 1975-nummeret af Griffith Observer, kommenterede lederen af et stort planetarium Hyneks bog og stillede spørgsmålet: »Hvorfor sker der ikke en god UFO-observation ved et af det amerikanske astronomiske selskabs møder...?« (6) Hyneks anekdote om lige netop et sådant tilfælde (som jeg tidligere har citeret) er omtalt i første kapitels første afsnit i hans bog. En sådan sjusket optræden fra skeptikernes side er ikke sjælden.

Det ville være interessant at få at vide, hvilke seriøse UFO-materialer skeptikerne har læst - og hvor omhyggeligt . . .

Hvis de skeptiske astronomer i almindelighed er uvidende om dataene, er det i nogen grad forståeligt. Litteraturen om UFOerne er yderst omfattende og — for at være overbærende — meget uensartet. I den gængse astronomi omtales UFOer næsten aldrig, og radioastronomernes værk (så som Project Cyclops (7) og Bracewells The Galactic Club (8) undgår dem behændigt, skønt ETI er den eneste logiske begrundelse for deres aktiviteter. Man kunne ønske, at astronomerne regelmæssigt kunne læse analyser af UFO-observationer i *Science* eller *Nature* i stedet for i *The Mendocino Beacon* eller lignende lokale aviser, hvor hovedparten af UFO-rapporterne optræder. I de seneste år har videnskabelige tidsskrifter heldigvis bragt flere artikler om UFO-beslægtede emner. Imidlertid nægtede *Science* i 1970 at offentliggøre en kritik af

	Skeptiker	Tilhænger	Neutral	Selvmodsigende	Har set et ufo
Olivier		×			
Bartlett		×			×
Webb		×			×
Tombaugh					×
Hess					×
Graham					×
Wilkins					×
Halstead					×
Chapuis					×
Obs. Majorca					×
La Paz					×
Hynek		×			
Astronauter					×
Baker		×			
Layzer		×	×		
Hoyle			×		
Menzel	×				
Whipple	×				
Page	×			×	
Sagan	×			×	
Hartmann	×			×	
Lovell	×				
Drake	×				
Kaufmann	×				
Krupp	×				
Oriti	×				
Dickinson		×			
Fish		×			
Asimov	×				
Bova	×				
Abel	×				
Shklovskii	×				
Markowitz	×				
Condon	×				
Allen			×		
Altschuler			×		
Blumen			×		
Collis			×		
Rush			×		
Thayer			×		
Powers		×			
Verschurr	×				
Carlson		×			
Bracewell			×		
Billingham			×		
Soter	×				
Kretsch		×			

Her er en liste med navnene på nogle tilfældigt udvalgte astronomer og videnskabsmænd fra nært beslægtede fagområder (plus fra nogle få andre områder). Fælles for dem er, at de enten har taget stilling til ufo-fænomenet eller at Alvin H. Lawson har kunnet slutte sig til deres stillingtagen.

Condon Rapporten med den begrundelse, at dets læsere ikke interesserede sig for UFOer — dog accepterede tidsskriftet senere samme år en artikel om, at de fleste UFO-observatører havde følelsesmæssige problemer (9).

Et af de steder, hvorfra der kommer oplysninger om UFOer, er de tidskrævende undersøgelser af de forskellige tilfælde. Hvor mange af skeptikerne, der har foretaget et sådant arbejde i marken, står ikke klart, men havde det været tilfældet lidt oftere, ville det helt sikkert give en meget mere oplysende debat.

Da astronomerne ikke har oplysninger nok om UFOerne, har deres omtale af UFO-fænomenet ofte en lav I.Q. — informations kvotient. Skeptikerne har en tilbøjelighed til ikke at skelne mellem »kontaktpersoner«, seriøse observatører eller undersøgere. Tilligemed gentager skeptikerne ofte hinanden: Vi læser de samme ting om de samme dårlige beviser, de samme langtrukne omtaler af IFOer (identificerede flyvende objekter), svindelnumre og vidnernes upålidelighed, de samme spekulationer baseret på den gængse opfattelse af de fysiske loves udelukkelse af ETH's (extra terrestrial hypotesis, hypotesen om de udenjordiske) sandsynlighed. Og — næsten altid — den samme gennemgående latterliggørelse. Vi har ret til at forvente noget bedre fra de professionelle videnskabsmænd.

Selv når skeptiske astronomer synes at være bekendt med UFO-dataene, kan der stilles spørgsmålstegn ved den måde, hvorpå de analyserer dem. For det første er der en række antagelser og forudindtagne holdninger, der har tilbøjelighed til at påvirke deres formodede videnskabelige objektivitet. En af disse, som Hynek har givet navnet »Blue Book læresætningen« efter det resultatløse Air Force program, lyder som følger: »UFOer kan ikke eksistere, derfor gør de det heller ikke.«(10) Den antagelse er meget tydelig i Donald Menzels reaktion på den observation af besætningsmedlemmer, som en anglikansk præst havde i New Guinea. Den lærde astronom mener ikke at fader Gill (Menzel ignorerer den bekræftelse mere end 25 indfødte vidner gav) så adskillige humanoide skikkelser bevæge sig rundt på og vinke fra det skiveformede fartøj i perioder på op til tre timer i løbet af flere på hinanden følgende dage. Menzel siger, at det, Gill i virkeligheden så, var uregelmæssigheder i sine egne øjenvipper! Menzel konkluderer (11):

»Jeg vil påstå, at min forklaring er mere fornuftig og meget mere sandsynlig end det alternativ, at det skulle være UFOer, der fløj over Papua og forsøgte at kommunikere med indbyggerne.«

Da Menzel er overbevist om, at alt andet er mere sandsynligt end UFOer, virker det, som om han hellere tilpasser dataene til hypotesen end det modsatte.

En anden antagelse, skeptikerne

ofte gør sig skyldige i er, at alle UFOer kan forklares, hvis der bare er oplysninger nok. Dette har ført til to andre fremgangsmåder: 1) Betragt enhver UFO-rapport som værende enestående og ignorer derfor eventuelle sammenhænge med andre, lignende observationer, og 2) ignorer eventuelle beviser og gør et forsøg på at give en »forklaring« på UFO-rapporten, en fremgangsmåde, der til tider kan fjerne astronomen fra hans speciale — som når Menzel gør sig overvejelser, om observatøren har problemer med synet, eller når Sagan antyder, at en helikopterkaptajn og tre besætningsmedlemmer ikke så et UFO, men at alle tre på samme tid havde en hallucination (12).

Den væsenligste svaghed, der ofte er at finde i skeptikernes argumentation, er, at man lader hovedproblemet stå ukommenteret, d.v.s., om UFOerne virkelig repræsenterer et hidtil ukendt fænomen. Dette spørgsmål må besvares før noget andet. E.T. hypotesen f.eks. virker attraktiv på både skeptikere og tilhængere — ja selv på denne konferences planlæggere — men man må nok alligevel sige, at spekulationer vedrørende denne hypotese er forhastede. Set ud fra et strengt logisk synspunkt, er der for tiden mange — måske fantastiske — anvendelige UFO-hypoteser, og de fleste af dem er anvendelige, indtil andet er bevist.

At bevise eller modbevise UFOernes usædvanlighed er svært. Men ved at studere UFOerne og ikke IFOerne, får vi pålidelige data — d.v.s. den del af fænomenet, der står tilbage efter kompetente forskere har foretaget en tilbundsgående undersøgelse, — ca. 20% af rapporterne er os stadig en gåde. Vi vil ikke udtale os om »signalet« før »støjen« ikke længere generer os.

De skeptiske astronomer begår en tredie sproglig fejl, nemlig logiske fejlslutninger, et fænomen der er meget almindeligt i såvel UFO-litteraturen som i de fleste diskussioner. Deres konklusioner er ikke altid en logisk følge af deres præmisser. Lad os se på nogle af de fejl, skeptikerne begår i det, de skriver:

Årsagsbegrebet. I et forsøg på at bortforklare alle rapporter bruger skeptikerne alle tænkelige forklaringer på det sete. En af de mest almindeligt anvendte bortforklaringer, der bruges, kan ses i William Kaufmanns teori (13).

Det, vi nu betegner som flyvende tallerkner, blev gjort til et fænomen, virkeligt eller ej, små to år efter den første atombombe.

Samt i William Hartmanns hypotese (14):

I filmen *The Day the Earth Stood Still (Den dag jorden stod stille)* fra 1951, så man en flyvende tallerken på radaren, da denne landede i Washington DC. Nogle måneder senere var radaroperatørerne i Washington's Nationale Lufthavn overbevist om, at præcis det samme var ved at ske.

Hvis man vilkårligt kan udvælge nogle få særlige tilfælde og ignorere alle andre, kan enhver teori »bevises«...

Men den éntydige årsag er sjældent så tydelig — det drejer sig nærmere mere om en kombination af årsager i det enkelte tilfælde. Denne fejlagtige antagelse kaldes derfor *post hoc ergo propter hoc* (»efter dette — derfor som følge af dette«). Blot fordi en ting går forud for en anden i tid, er dette utilstrækkeligt som bevis på en naturlig sammenhæng.

Øgenavne. I UFO-litteraturen bruges ofte nedværdigende betegnelser. Således afviste sir Bernard Lowel de mennesker, der rapporterede UFO-observationer, ved at kalde dem for nogle »gevaldige følelsesladede mennesker« og emnet selv for noget »forfærdeligt nonsens« (15). Og da Fred Whipple blev udspurgt om UFOer, sagde han: »Jeg kommer ikke med offentlige udtalelser om religiøse kultes tro!«(16) Selv de noget mere venlige betegnelser som »UFO-fan« og »UFO-entusiast« bruges ofte som øgenavne, anførselstegnene omkring »UFO-log« og »flyvende tallerken« kan på en eller anden måde antyde noget negativt. En artikel i en Los Angeles avis om James McDonalds død havde som overskrift »»Ekspert« i UFOer fundet død« — at »ekspert« var i anførelsestegn siger vist alt (17).

Udvælgelse. Hvis man vilkårligt kan udvælge nogle få særlige tilfælde og ignorere alle andre, kan enhver teori »bevises«. Selvfølgelig er udvælgelse urimelig på grund af den fordrejning, der herved sker. Selv en person, der er vant til at studere himlen, kan forveksle et naturligt fænomen med et UFO — og de nyder at fortælle om disse IFOer. På denne måde viste amatørastronomen Leslie Peltiers observation midt i 1950'erne sig at være en flok gæs (18). Men sådanne tilfælde tillader os ikke at generalisere, så alle UFO-observationer gøres til vildgæs, balloner, klare planeter, illusioner o.s.v. Et par udvalgte og let forklarlige tilfælde beviser ikke, at UFO-gåden slet ikke eksisterer.

Falske analogier. Skeptikerne bruger ofte at sætte lighedstegn mellem to ting, hvor det ofte ved nærmere undersøgelse viser sig, at disse ligheder slet ikke eksisterer. For eksempel bruger Carl Sagan julemands-analogien som angreb på ETH (19) på denne måde:

Tænk på julemands-hypotesen. Denne hypotese går ud fra, at en usædvanlig stor nisse hvert år den 24-25. december på ca. 8 timer besøger 50 millioner hjem i USA... Vi kan foretage nogle beregninger. Antag for eksempel at nissen tilbringer et sekund pr. hus. Det er dog ikke sådan, man normalt forestiller sig det — »Ho Ho Ho« og så hurtigt videre — men jeg forestiller mig, at han er særdeles effektiv og meget hurtig, det kunne forklare, hvorfor der aldrig er nogen, der ser ham. Med alle husene måtte han i tre år ikke bestille andet end at fylde strømper... Vi må derfor antage, at denne hypotese er uantagelig. Vi kan foretage den samme beregning med ETH, men med større usikkerhed...

Denne udspekuleret skrevne sammenligning anvender latterliggørelse: Julemanden er en del af vores barnetro, som ingen voksne tager alvorligt, og ved at bruge »den samme beregning« - har man indirekte fældet den samme dom: nemlig at kun et barn kan tro

på, at et UFO kan være et rumfartøj. Af ligheder/forskelle bør bemærkes: Er både julemanden og UFOerne myter? Rapporterer fornuftige voksne dem begge? Hvilke data er tilgængelige for de to fænomener (fotos, radarobservationer, rapporter osv.)? Indrømmer vi, at et væsen som Sagans julemand ikke kan eksistere, betyder det så også, at udenjordiske væsener heller ikke kan eksistere? osv.

Ignorering af emnet. Denne fejltagelse definerer sig selv, og det bedste eksempel jeg kender, kommer fra Hynek:

Da dr. Menzel en gang fik stillet spørgsmålet: »Hvad bør der gøres ved de UFO-rapporter, der ikke kan forklares?«, skrev han som svar: »Smid dem i papirkurven!«(20)

Af andre almindelige bommerter er også de udefinerede begreber, forhastede generaliseringer, anvendelse af det, der skal bevises som argument o.s.v. Alle disse og flere til er der mere end nok af i UFO-polemikken, og et vågent blik er en nødvendighed, hvis man skal gennemskue dem — det som Hemmingway kaldte en god, indbygget ævl-detektor. Der er nok af UFOer at opdage.

Lige et ord til forsvar for skeptikerne. Astronomi er en meget krævende videnskab, da der stilles større og større krav til astronomernes viden, alt imens bevillingerne bliver mindre og mindre, der er få jobs at få, og tid er penge. (»Nå du har set et UFO — til lykke med det. Og hvad så? Hvem har tid til at foretage en undersøgelse?«) Der er andre grunde end astronomernes skepsis og manglende tid til den manglende tilbundsgående undersøgelse af UFOerne. De vigtigste er: 1) myndighedernes forsikring om at »de bedste videnskabelige hjerner arbejder med UFO-sagen, men de har intet påvist (hvilket giver troværdighed til UFO-gruppernes påstande om »mørklægning«); 2) mediernes sensationsjageri og »skøre kugler«; men nok først og fremmest 3) UFO-bevisernes beskaffenhed.

Hvis vi taler om »bevis«, så har UFO-tilhængerne de største problemer med UFO-beviserne, der udelukkende står og falder med troværdigheden af det, observatørerne beretter samt observationernes pålidelighed. (Der er andre beviser — fysiske spor, fotografier og elektroniske registreringer, fysiologiske effekter og selv psykiske manifestationer — men alle disse er afhængige af vidneudsagnet og derfor af vidnernes pålidelighed.) For at sige det kort, er beviserne i udbredt grad »bløde«, for så vidt vi ved, er endnu ingen »lille mand med fodboldhjelm« spadseret over græsplænen foran Det Hvide Hus (lige med undtagelse af de nuværende beboere).

Den moderne videnskab forsøger at gøre universet fornuftsmæssigt forståeligt ved hjælp af metoder, der normalt udelukker større dele af menneskets erfaring . . .

Dertil kommer, at UFO-forskningen mangler en tilfredsstillende videnskabelig måde at gribe sagen an på. For selvom UFOerne har involveret et bredt fagligt spektrum af specialister fra fysik og biologi til de sociale områder, ja selv de humanistiske fag, og til trods for, at et stort antal seriøse »deltids forskere« i de sidste næsten tredive år har arbejdet meget intenst med sagen, ved jeg ikke, om der overhovedet er noget, der tyder på, at nogen af de anerkendte videnskaber er egnede til undersøgelse af fænomenet.

I tidligere tider var »videnskab« (scienta) et almindeligt begreb, der hentydede til viden af enhver art. Den moderne videnskab forsøger at gøre universet fornuftsmæssigt forståeligt ved hjælp af metoder, der normalt udelukker større dele af menneskets erfaring, særligt fra områder som metafysik, æstetisk forestillingsevne og især det irrationelle. Med hensyn til UFOerne kan denne udelukkelse vise sig at være betydningsfuld. Lad mig forklare dette nærmere: Sidste sommer hjalp jeg med at undersøge en rapport om et UFO, der var landet på en stor mark i Santa Ana. Vi interviewede de mennesker, der boede i det omkringliggende område, idet vi stillede almindelige spørgsmål uden at omtale UFOer. Den eneste bekræftelse, vi fik, kom fra en kvinde, der skønt hun ikke havde bemærket noget usædvanligt den omtalte aften, uopfordret fortalte, at hun de seneste år gentagne gange havde haft et mareridt om, at en »flyvende tallerken« ville lande »på den store mark bag huset.« Hvad videnskaben skal stille op med sådanne oplysninger, må den se at finde ud af!

Med de »bløde« beviser og en tvivlsom angrebs-vinkel er det forståeligt, at skeptikerne ikke er imponerede over f.eks. Betty Hill/Majorie Fish »stjernekortet« (21). De ønsker bevis. Men hvad er så bevis? (De, som tror, at dette er en let sag, skulle prøve en diskussion med et medlem fra »Den Flade Jords« forening). For at bevise noget er man nødt til at have bevismateriale, for at have bevismateriale er det nødvendigt at have facts og autoritative udtalelser — men facts kræver til gengæld bekræftelse, og autoritet er det ikke let at få. Hvordan vil I f.eks. bevise, at amerikanerne har været på Månen? Måske kan I ikke, og måske har de ikke været der — selvom I kan sige, at sandsynligheden for, at de har været der, er ret stor. Men sandsynlighed er meget forskellig fra bevis. Og selv det at overbevise nogen om, at noget er sandsynligt, er en udfordring, for begge parter må være villig til at acceptere de samme autoriteter og definitioner — begge parter må kort og godt enes om betingelserne for diskussionen.

Når en sandsynlighed er tilstrækkelig stor, er det ikke længere rimeligt at ignorere den. En halv million UFO-observationer på 30 år er en stor sandsynlighed. Hvis de skeptiske astronomer ignorerer UFOerne på grund af et dårligt »signal« og nogle gådefulde spørgsmål, så kan man hævde, at spørgsmål i det store og hele er mere interessante end svar. UFO-beviserne, som de er blevet præsenteret ved tusinder af observationer foretaget af pålidelige mennesker og disses seriøse tals-

mænd i litteraturen, fremkalder det stadig tilbagevendende filosofiske spørgsmål: Hvordan kan vi vide, hvad der er sandt? Dette erkendelsesteoretiske spørgsmål involverer ikke blot de menneskelige sansers pålidelighed, men også den menneskelige videns beskaffenhed og begrænsning. En af disse begrænsninger synes at være nært knyttet til sikkerhed og kendes af astronomer som Heisenbergs princip. Den uvished og flertydighed, der omgiver UFO-fænomenet, burde hverken overraske eller more de alvorligt arbejdende videnskabsmænd: Det burde gøre dem nysgerrige.

Hvis de professionelle astronomer ikke vil hjælpe med at fuldføre arbejdet, kan amatørastronomerne måske træde hjælpende til. Det er vanskeligt for den enkelte at blive informeret om UFOerne, men ikke mere vanskeligt end at det normalt er muligt at finde en udvej. Det utrolige/sandsynlige UFO-materiale er næsten som en pulsar — det er der et eller andet sted skjult bag gas, varme og forvirring.

Så allerførst: skærp jeres nysgerrighed overfor UFOerne. Læs den seriøse UFO-litteratur af Hynek, Vallee, Stan Friedman og andre, samt de publikationer UFO-organisationerne udgiver (22). Læs det dusin UFO-artikler, der i løbet af de sidste år er at finde i de videnskabelige tidsskrifter. Find det, doktorerne Robert Baker, Harley Rutledge og Peter Sturrock og andre videnskabsmænd fra de førende universiteter, der stille og roligt studerer dataene, skriver. Find navnene på de fremtrædende astronomer, der har set et UFO. Læs Condon Rapporten og find ud af, hvorfor den er utilstrækkelig. Følg Hill/Fish »stjernekort« debatten i tidsskriftet *Astronomy*.

Som amatørastronomer kan I tillige gennem Jeres organisation være behjælpelige med at udvikle retningslinier for uddannelse og videnniveau. Lad gode nationale, og hvis I er så heldige, lokale observationer få spalteplads i Jeres publikationer, (hvis I kan opdage kometer, kan I sandsynligvis også opdage UFOer). Opret en alarmkæde med henblik på lokale observationer og etabler forbindelse med en af de store UFO-organisationer, såsom MUFON og Hyneks UFO Center. Opfordre til UFO-diskussioner og foredrag og indbyd offentligheden til at deltage.

Og til sidst: udsæt præmier for UFO-fotos og andre instrumentelle registreringer. Hvis det skulle vise sig at nogle af UFOerne er af fysisk art, kan i hundredevis af amatørastronomer bevise, at deres tid så sandelig ikke er udrindet — på en måde som Patrick Moore (23) måske ikke lige havde forestillet sig.

En slutbemærkning: Det kan

Hvis en videnskabsmand påstår, at dette eller hint er muligt, har han ganske afgjort ret. Påstår han derimod, at dette eller hint er umuligt, har han sandsynligvis uret.

Arthur C. Clarke

---

være, at der kun er én årsag bag UFO-fænomenet, men det kan også være, der er flere. Men folk ser noget. Hvad det så end er, er det højst sandsynligt, at det er værd at ofre lidt nysgerrighed og undersøgelser på!

Og det er ik' en gang løwn!

Der er håb for fremtiden. Jeg er sikker på, at menneskene ser tingene mere klart i år 2020. □

Tom Gallagher

Referencer:

1. J. Allen Hynek, UFO-dokumenteret, SUFOI/Strube, Kbh. 1974, side 17.
2. Donald H. Menzel, »UFO's — The Modern Myth«, i Carl Sagan og Thornton Page eds., UFO's — A Scientific Debate (Cornell, 1972), side 123.
3. Hynek, side 264
4. Joachim P. Kuettner, »Background« Statement in Journal of Astronautics and Aeronautics (november 1970), side 51.
5. Ronald A. Oriri, Griffith Observer (august 1970), side 169.
6. G.L. Verschurr, Griffith Observer (august 1975), side 15
7. Project Cyclops (Stanford/NASA/Ames Research Center, 1971).
8. Ronald N. Bracewell, The Galactic Club (Freeman, 1975).
9. Donald I. Warren, »Status Inconsistency Theory and Flying Saucer Sightings,« Science (6. november 1970), side 599-604.
10. Hynek, side 80.
11. UFO's — A Scientific Debate, side 151.
12. Carl Sagan, citeret i Ralph Blum, Beyond Earth (New York, 1974) side 204.
13. Griffith Observer (august 1970), side 171.
14. UFO's — A Scientific Debate, side 18.
15. Christian Science Monitor (21. april 1966) side 18.
16. Citeret i Hynek side 19.
17. Los Angeles Herald-Examiner.
18. Leslie C. Peltier, Starlight Nights (New York 1965) side 195-199.
19. UFO's — A Scientific Debate side 266.
20. Hynek side 192.
21. cf. Astronomy (december 1974 og juli 1975) en almindelig diskussion om »stjernekortet«, se også John Fuller, Interrupted Journey (Dial 1965) og MUFON 1974 UFO Symposium Proceedings (Akron 1974) side 69-80.
22. For Hynek, cf. Center for UFO Studies, P.O. Box 11, Northfield, Illinois 60093, for Jacques Vallee se Anatomy of af Phenomenon (Ace Books 1965) Challenge to Science (Regnery 1966), Passport to Magonia (Regnery 1969) for Friedman skriv c/o 31628 Trevor Ave., Hayward, California 94544.
23. Patrick Moore, Amateur Astronomy (Norton 1968) side 13.

Oversat og bearbejdet af Flemming Rasmussen

GIGANTISK UFO . . .

fortsat fra side 23

des med de modtagne rapporter var der mulighed for at justere disse — en temmelig usædvanlig situation indenfor hele efterforsknings- og undersøgelsesarbejdet m.h.t. UFOer.

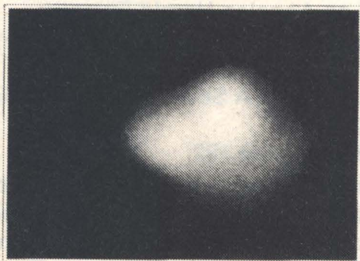
Alt i alt fortjener det store russisk-argentinske UFO fra den 14. juni 1980 derfor at blive anerkendt som et »klassisk IFO« samt tjene som et illustrativt eksempel på efterforskningsteknik og vidneudsagns-analyse. □

Kilde: FATE/James E. Oberg
Oversættelse: Fl. Ahrenkiel

BOGANMELDELSE

UFO-mystik

Af Kim Møller Hansen

UFO mysteriet i Hessdalen
Arne Wisth

»UFO Mysteriet I Hessdalen«
Af Arne Wisth
112 sider, indb. Nkr. 96,00
Ill. farve- og sort/hvide fotos
Bladkompagniet A/S.

UFO-NYT har i de foregående numre behandlet den store aktivitet, der har fundet sted lige siden sensommeren 1981 i den lille by Hessdalen, 45 km nord for Røros. Observationerne har nu allerede resulteret i bogen »UFO Mysteriet I Hessdalen« skrevet af journalisten Arne Wisth.

Bogen er skrevet i reportagestil og derfor nem at gå til. Kompositionen er den velkendte: Forfatteren indleder med at fortælle, at han i starten var meget skeptisk og troede, at der fandtes en naturlig forklaring; men efter at have interviewet mange observatører i området og efter selv at have set og fotograferet uidentificerede lys, bliver han overbevist om, at UFOerne er fartøjer styret af intelligensvæsner. Wisth mener endda, at man ud fra det foreliggende materiale kan fastlægge 4 observerede UFO-typer:

1. »Observations-UFOet«, som er rundt eller ægformet.
2. »Hatten«, som har den klassiske flyvende tallerkenform.
3. »Pistolkuglen«, som er spids i den ene ende og afrundet i den anden, og som ofte svæver i lange perioder eller lander.
4. »Cigaren«, der måske er 100 m lang eller mere.

Hele UFO-bølgen tog sin begyndelse om morgenen den 25. juli 1981, da Hjørdis Hokstad gennem kikkert betragtede et landet »fartøj« og et 1,20 m højt væsen ved siden af.

Bogen rummer mange interviews med Hessdal-beboere, som Wisth kom til at kende godt på sine mange ture til Hessdalen. I kapitel 5 »Formasjonsflyging med UFO« omtales ældre observationer fra Hessdalsområdet.

Heriblandt et par interessante UFO-observationer gjort fra fly samt den kendte nærobservation fra Mosjøen i 1954, hvor søstrene Edith Jacobsen og Asta Solvang mødte en rummand, mens de var ude og plukke bær. Mange er af den opfattelse, at søstrene enten har drømt det hele eller blev chokerede over at se en amerikansk helikopter, som tilfældigvis var på øvelse i området.

»UFO Mysteriet I Hessdalen« er ikke fri for at indeholde fyldstof. Det mest åbenbare eksempel er kapitel 7 »Kan filosofien eller teologien løse UFO-mysteriet?«. Her forsøger Wisth i en samtale med prof. dr. teol. Jacob Jervell at forbinde Hessdal-UFOerne med åbenbaringerne i Bibelen — hvilket resulterer i det rene nonsens-snak!

Bogens kapitel II »Åpenbaringen som uteble« giver et lærerigt eksempel på menneskets letpåvirkelige psyke. En synsk dame i Sverige havde spået, at UFO-mysteriet i Hessdalen ville blive opklaret den 28. december 1982. Producer Erling Ottesen fra Info Video A/S hyrede Arne Wisth og filmfotograf Karl Erik Olesen til at dække »åbenbaringen«. Folk valfartede til Hessdalen, og den lokale idrætsforening havde gyldne dage med et stort salg af UFO-pølser, UFO-mærkater m.v. Pressen slog begivenheden stort op, og Wisth og Olesen var i mellemtiden i pressen blevet til et »TV-Team fra USA«.

Åbenbaringen udeblev, men en privatflyver, som brød alle flyveregler og dykkede ned over folkemængden med fuldt blus på landingslysene, skabte nærmest panik. Endnu i dag mener de troende, at dette var et UFO. I denne forbindelse retter Wisth en kritik mod de to norske UFO-organisationer, UFO-NORGE og NIVFO, som han mener bør rydde op i egne rækker og fjerne de ukritiske, som sluger alt råt.

Folk i Hessdalen har indsamlet underskrifter (40 stk) og meldt UFO-

erne til politiet for at få myndighederne til at tage sagen alvorligt. Forsvarets forskningsinstitut i Kjeller og norsk TV lovede Wisth at stille udstyr til rådighed til brug for undersøgelser, men ifølge Wisth gik det hele i vasken p.g.a. bureaukrati og manglende ressourcer.

Selv om Wisth på side 91 selv viser, at adskillige observationer bevisligt er sammenfaldende med kendt lufttrafik i området, mener han ikke, at det er fly folk har set. Hans argumentation er, at havde det været fly, måtte nogen have hørt motorstøj, og ved observationerne i dagslys eller i måneskin var objekterne sølvfarvede og uden vinger. Fly, hvori lys reflekterer, kan sagtens se ud til at mangle vinger, og med hensyn til den manglende motorstøj holder Wisth's argumentation heller ikke. Flykaptajn Kjell Bjerkan udtalte til »Arbeider-Avisa«:

»... *innflygingen til Værnes begynner allerede i Tolga — Hessdalområdet. Det som skjer når disse lysene slås på, er at de skyves ut fra »hvile-stilling« inne i vingen og ut i normal stilling. En kan lett tenke seg virkningen av denne lyskjeglen sett fra bakken idet den slås på... Jeg kan vanskelig tenke meg at man kan høre et fly over Hessdalen hvis det er litt vind, eller om det suser i skogen. Flymotorene går nemlig på tomgang når vi foretar innflyging.*«

Kaptajn Bjerkan vil heller ikke udelukke muligheden for, at det er spøgefugle, som driver gæk med Hessdal-beboerne med en fjernstyret legetøjshelikopter med lysudstyr!

Wisth har ikke megen fidus til de forskellige forklaringer på observationerne, men én af dem finder han i det mindste original, og den er kommet fra Asbjørn Hallan, der i sit læserbrev i »Arbeiderbladet« skriver:

»*UFO-hysteriet som trønderne i Røros og Hessdalsområdet lider av må vel sies å være helt enestående i nyere tid. Nå er det vel slik at folk som bor på slike bortgjemte steder er mer overtroiske enn folk fra mer sentrale deler af landet, men likevel.*

Selv ikke rester av ballonger som stammer fra værvarslingstjenesten, og som ble funnet i Hessdalen, ser ut til å rokke ved trøndernes seige overtro. Muligheten for at det i slike gudsforlatte områder som Hessdalen og kringliggende områder gjennom århundrer har foregått en innavl blant beboerne, kan kanskje gi svar på UFO-mysteriet.

Innavl og psykiske skavanker henger nær sammen. Det er vitenskapelig bevist, så derom ingen tvil. Av skavanker kan nevnes synshallusinasjoner. Derfor må konklusjonen bli at på grunn av innavl lider innbyggerne i nevnte område av synshallusinasjoner. Denne påstanden vil bli stående til det motsatte er bevist.«

»UFO Mysteriet I Hessdalen« er en dyr bog — omkring 115 danske kroner — men prisen skal vurderes i forhold til de 4 fotosider med flotte farvefotos taget af Arne Thomassen, Ingar Øien og Arne Wisth. Uvist af hvilken grund er farveplancherne trykt to gange.

Billederne er pæne, men beviser, i lighed med andre fotos af nattelys, i sig selv ikke noget som helst, og de kan ikke begrunde Wisth's kategorisering af fænomenerne i 4 typer. I kommentarerne til billederne filosoferer Wisth over, hvorvidt der er en sammenhæng mellem »objekternes« farve og hastighed.

De første UFO-fotos i Hessdalen blev taget af Nils Kåre Nesvold den 18. januar 1982. Wisth præsenterer disse 6 sort/hvide fotos som værende UFO-fotos. Og det må være noget af en tilsnigelse. I sin analyse af billederne bragt i NIVFO Bulletin nr. 4, 1982, påpeger NIVFO, at billederne sandsynligvis er langtidseksponeringer af en stjerne!

Bogen giver et overblik over Hessdal-sagen, men kaster intet væsentligt nyt lys over de observerede fænomener. Og jeg tror næppe, at det lykkes for Wisth at overbevise læserne om, at Hessdalen besøges af fremmede intelligensvæsner.

Wisth slutter: »Jeg mener ikke at man blindt skal akseptere at det som skjer i Hessdalen har en utenomjordisk forklaring, bare at man skal akseptere den gamle sannheten om at det finnes mangt mellom himmel og jord som vi mennesker ikke forstår.« — og det har han såmænd ret i! □

Foto: Nils Trolnes

Arne Wisth interviewer her Rutt Marry og Aage Moe i Hessdalen.

Arne Wisth er født i 1937 i Bodø. Han er fotografuddannet, og arbejder for øjeblikket som freelance-journalist, hovedsageligt indenfor ugepressen. I 1981 udgav Wist bogen »Den skjulte krigen« sammen med Terje Davidsen.

I 1979 var han filmfotograf for BBC på rejsen med vikingeskibet »Odins Raven« fra Trondheim til Isle of Man. Blandt hans hobbies er bjergbestigning og ballonflyvning. »Verden forandret seg for meg da jeg oppdaget at UFOer eksisterer«, siger han.

NYT OM SUFOI

Til og fra medlemmerne

»Til og fra medlemmerne« bringer med jævne mellemrum omtale af begivenheder i SUFOI. Rubrikken kan også opfattes som læsernes talerør. Al henvendelse »Til og fra...« bedes rettet til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Repræsentantskabsmøde marts '83

SUFOI har haft sit sædvanlige halvårlige repræsentantskabsmøde i weekenden den 19.-20. marts, og her er en gennemgang af, hvad der foregik.

Der mødte 17 af 21 repræsentantskabsmedlemmer, to af de fraværende havde afgivet en fuldmagt, så vi var 19 stemmeberettigede.

Formanden bød som sædvanlig velkommen og stillede forslag om dirigent. Jørgen Bengtvig blev valgt og han foreslog Kim Møller Hansen som referent, dette blev godkendt. Efter valgene blev referatet fra sidste møde godkendt, og Per Andersen fra regnskabsafdelingen fremlagde derefter råbalancen pr. 1.2.1983 og meddelte med sorg i stemmen, at vi nok ville have et lille underskud i år. Budgettet for 1983—1984 blev forelagt til vedtagelse. Der blev gjort et par indsigelser, bl.a. fordi man ikke mente, at der var taget højde for portoforhøjelsen i april måned. Budgettet blev herefter godkendt.

Så skulle vi fastlægge priserne for UFO-NYT for 1984. Dette skal jo gøres i god tid, grundet trykning af girokort.

Derefter havde vi valg til - og udtræden af repræsentantskabet.

Benny Gade fra Ringkøbing blev valgt til repræsentant for Ringkøbing og omegn. Søren K. Larsen fra København blev valgt til repræsentant for Storkøbenhavn. Begge var indstillet til repræsentantskabet af Torben Birkeholm.

Tommy Christensen, der har været repræsentant i Storkøbenhavn, trådte af personlige grunde ud af repræsentantskabet, men lovede vores redaktør, at han stadigvæk vil skrive nogle artikler til UFO-NYT.

SUFOI's nu afdøde gamle kæmpe og alt-mulig-mand gennem 26 år, X.P. Madsen, trak sig af helbredsmæssige grunde ud af repræsentantskabet. X.P. rundede de 75 sidste år. Et fuldstændigt enigt repræsentantskab besluttede at udnævne X.P. og hans hustru, der også har lavet et stort arbejde for foreningen gennem årene, til æresmedlemmer.

Punkt 9 på dagsordenen var behandling af indkomne forslag.

Jørgen Bengtvig havde indgivet et forslag om udgivelse af et 10 år gammelt manuskript om UFOer og UFOnauter, men da man ikke mente, det dækkede SUFOI's linie idag, blev det nedstemt.

Et andet forslag var tegning af en kautionsforsikring. Det forslag var ikke ordentligt undersøgt og blev derfor trukket, for bedre funderet evt. at blive fremsat til næste repræsentantskabsmøde.

3. forslag om at kopiere/duplikere litteraturlisten fra UFO-NYT nr 1/83 og udsende den sammen med andre materialer, blev godkendt.

Ole Knudsen havde et par forslag, hvor det første blev udsat til senere behandling og det andet blev behandlet. Det drejede sig om noget nyt brevpapir, SUFOI havde fået, og mundede ud i, at de tre formænd til næste repræsentantskabsmøde skal stille et forslag om procedure om fremstilling af interne papirer.

UFO-NYTs redaktion havde et forslag om stof fra udenlandske tidsskrifter, som blev vedtaget.

Per Andersen havde søgt SUFOI om et beløb til hjælp til deltagelse i et internationalt UFO-møde i London i efteråret. De penge fik han.

Derefter havde Per Andersen et forslag vedrørende en arbejdsplan for forskningsgruppen. Planen skulle egentlig bare konfirmeres af repræsentantskabet, men en meget lang diskussion gik forud for vedtagelsen.

Så gik vi i gang med repræsentantskabets halvårsrapporter om hvad vi havde lavet i det forløbne halvår, samt hvad vi ville lave det næste.

Der var ingen særlige kommentarer til nogen af dem.

Pkt. 11 var behandling af større emner, der var rejst under dagsordenens øvrige punkter.

Der tog vi Ole Knudsens udsatte forslag op.

Det var et forslag om ændring af SUFOI's arbejdsgang m.h.t. rapporterne. Der udspandt sig en meget følelsesladet diskussion, der endte med, at Ole Knudsen frafaldt ønsket om afstemning og vil genfremsætte forslaget med ændringer til næste repræsentantskabsmøde.

Det næste var UFO-NYTs redak-

tionelle linie, udseende o.s.v.

Der kom en mindre kritik af bladet. Blandt andet at vore annoncer var for kedelige, at SUFOI var for anonym i bladet, at der var for få danske UFO-rapporter.

Det sidste skyldes en omlægning i rapportsektoren og mangel på en fast skribent til dette stof. Jørgen Bengtvig tilbød at skrive disse rapportreferater, foreløbig til nr. 4/83.

Nogle af kritikpunkterne stammer fra den nyligt afholdte læserundersøgelse, der endnu ikke er færdigbearbejdet, så vi blev enige om at se på problemerne i fællesskab.

Punkt 12 var næste møde. Det blev fastsat til den 24.-25. september 1983, og under dagsordenens sidste punkt, eventuelt, fortalte Kim Møller Hansen, at han snart havde en ny særrapport klar til udgivelse.

Efter en lang weekend, takkede dirigenten for forholdsvis god ro og orden og hævede mødet søndag kl. 16.45. □

For sammendrag
Jørgen Bengtvig

Til SUFOI

Her i sommermånederne er der på nattehimlen nogle fænomener, som interesserer mig meget, men som jeg ikke rigtig ved hvad er. Det er nogle fænomener, som SUFOI sikkert før har hørt omtalt som UFOer, hvad det nok ikke er.

Det drejer sig om nogle »prikker«, der har næsten samme udseende som en stjerne, men som bevæger sig i en jævn lige bane hen over himlen. På en nat har jeg observeret ca. 20 af disse fænomener, som til sidst taber i lysstyrke og forsvinder i horisonten.

Jeg har hørt forskellige forklaringer på, hvad det kan være; en af dem går ud på, at det drejer sig om forskellige af mennesker opsendte satellitter, som under bestemte forhold bliver synlige fra Jorden. Men som sagt er jeg ikke sikker på, hvad det er og vil derfor blive glad, hvis jeg kunne få et svar fra en kyndig person.

S.S. Hansen,
Tønder

Svar fra SUFOI:

Det fænomen, De beskriver, bliver ganske rigtigt ofte misfortolket som værende UFOer, men heldigvis er det normalt ikke nogen vanskelig opgave for ufologerne at sortere disse lys fra. Som De selv er inde på, er der tale om satellitter, og generelt optræder de altid på stjernehimlen, således som De nævner.

Satellitter bliver opsendt fra mange nationer verden over, og de benyttes til adskillige formål, såsom kommunikation, militære opgaver (spionage), forskning m.v. På nuværende tidspunkt findes der over 5000 menneskeskabte objekter i bane om Jorden, hvoraf en meget stor del imidlertid består af udbrændte rakettrin og lignende affald.

Siden 1976 er antallet af »kunstige måner« steget med omkring 200 pr. år, men nu hvor den amerikanske rumfærge er begyndt at arbejde regelmæssigt, vil dette antal stige ganske betydeligt i de næste år. □

Tommy Christensen

UFO-observationsture

Status 1982

Sidste år startede vi atter med et projekt, der skulle få SUFOIs medlemmer ud i den friske luft. På baggrund af den ringe deltagelse i de tidligere år, forsøgte vi os med en helt ny udformning af projektet for 1982, der så at sige kørte på en mere slap linie.

Desværre viste det sig, at denne ide ikke faldt så heldigt ud blandt medlemmerne, som vi havde håbet på, idet antallet af deltagere nøje svarede til tidligere observations-øvelser. I det følgende skal vi se lidt på, hvorledes projektet blev afviklet, og hvilke resultater det frembragte.

På grund af den noget middelmæssige deltagelse, var det kun i et tilfælde muligt at danne en lille observations-gruppe. Den bestod af Jan, Stefan og Torben fra Svendborg UFO-gruppe, hvis fine resultat vi kan læse om i UFO-NYT nr. 1 1983. →

I Maribo holdt Helle et skarpt øje med stjernehimlen, og vi har modtaget en meget fin rapport fra hende.

Kaj og Leif observerede fra Odense SV, men trods de mange iagttagelser af UFO-fænomener, der i tidens løb er gjort i dette område, var der ikke bid denne gang.

Undertegnede iagttog himlen fra Odense S, Odense SV og Charlottenlund Strand nord for København gennem adskillige timer i periodens løb.

Et UFO ud af mange IFO'er

Når UFOloger diskutere værdien af UFO-observationsture, bliver det ofte hævdet, at man jo alligevel aldrig virkelig ser UFOer under disse aktiviteter. Jeg har selv på ingen måde kunne slutte mig til denne holdning, idet jeg mener, at de negative resultater skyldes en alt for ringe deltagelse til projekterne og alt for kortvarige observations-perioder. Måske kan jeg hermed tage det første skridt til at få denne teori bekræftet.

Under en af de mange observationsture i nærheden af Højby lige syd for Odense, blev der nemlig iagttaget noget, der højst sandsynligt var et UFO-fænomen.

Den 20. maj kl. 00.02 DST bemærkede jeg en klar satellit mod syd. Den bevægede sig stille og roligt over himlen, og der er ingen grund til at antage, at det var andet end en ganske almindelig satellit. Noget der imidlertid tiltrak sig min opmærksomhed var et lille hvidt punktlys, der bevægede sig lidt højere oppe og bagud i forhold til satellitten.

De to lys fløj parallelt og med samme hastighed i nogle sekunder, hvorefter punktlyset til min store overraskelse begyndte at bevæge sig ned mod satellitten. På et tidspunkt, hvor det befandt sig nøjagtigt på en vandret linie, kun 2 cm bag satellitten målt i udstrakt arm, stoppede objektet i sin nedadgående bane. I denne position forblev satellitten og UFOet indtil de forsvandt bag den østlige horisont.

Indrømmet, det var ikke nogen hårrejsende beretning, men den viser blot, at der faktisk kan opnås gode resultater, hvis tålmodigheden er til stede. □

Tommy Christensen

OBSERVATION

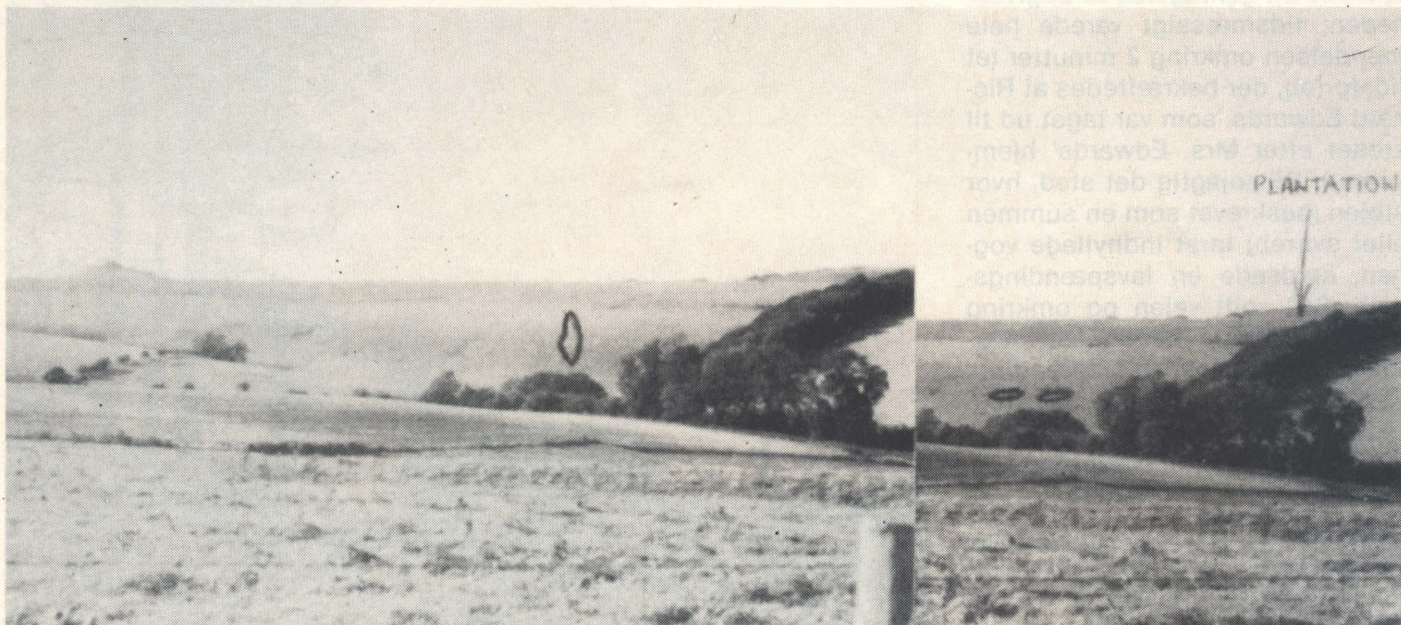
UFO med EM-effekt

Af Ian Mrzyglod

Indledning: Denne sag dukkede frem i lyset i marts 1981 gennem et brev til PROBE fra den i Warminster boende UFO-forfatter Arthur Shuttlewood, som forsynede os med basishistorien for tilfældet samt vidnernes navne og adresse. Efter at have tilskrevet Mrs. Edwards, indvilligede hun i at assistere os ved en undersøgelse af hendes oplevelse, hvilken har taget næsten et år (observationen fandt sted aug. 1980) og gjort det vanskeligt at fremskaffe oplysninger, også fordi dette er første gang, vi træffer på en mulig elektromagnetisk effekt (EM).

Bemærk: Til brug for denne rapport — i overensstemmelse med reglerne for UFO-rapportoptagere — er vidnets identitet i denne sag tilbageholdt efter vidnets anmodning og vil blive refereret som: Mrs. Elizabeth Edwards; følgelig vil hendes mand blive omtalt som: Richard Edwards. Alle andre enkeltheder så som tid, dato og lokalitet er uændrede.

Observationen: Denne fandt sted kl. 22.45 BST (22.45) da vidnet var på vej hjem til Warminster ad landevejen B 3095 Mere mod Warminster road. Mrs. Edwards beskriver tildragelsen: »Jeg kørte alene i bilen ad Mere mod Warminster road. Jeg bemærkede en mærkelig støj og tænkte øjeblikkeligt, at min vogn var ved at bryde sammen. Min tanke var derefter, at sætte farten op og nå en telefon ved Kingston Deverill, da kl. jo var 22.45.. Støjen blev øredøvende og jeg følte, at vognen var omsluttet og at et sammenbrud var overhængende. Efter omkring 1½ miles (ca. 2.4 km.) fortonede lyden sig mod venstre. Jeg kastede et blik i den retning, og med skrænten som baggrund, så jeg et enormt, klart hvidt, langt lys svæve ubevægeligt. Næsten i samme øjeblik gik det ud, som når man slukker for et elektrisk lys. Så kom der to gule lys til syne, tilsyneladende i lavere højde, med stigende lysintensitet, for derefter at tone ud. Der var blot gået et par sekunder. Ufrivilligt udbrød jeg: »Hvad h..... var det?« Jeg fortsatte uden yderligere episoder til mit hjem i Warminster.« Mrs. Edwards tilføjede: »De to gule lys var aflange og lignede katteøjne.«

To overlappende fotos, hvor vidnet har indtegnet det lodrette lys' position (til venstre) og »katte-øjnenes« position (til højre). Bemærk, at det andet foto er taget fra en position, der ligger nogle få meter mere til højre end for det første foto. Dette for at illustrere bilens bevægelse mellem de to observationer.

Lokaliteten: B 3095 Mere til Warminster road er en meget trøstesløs, ubeboet vej, der løber i omkring 240 m over havets overflade, med udsigt over Danes' Bottom dalen mod Court Hill (nordvestlig retning). Støjen hørtes da Mrs. Edwards' bil var på kortpositionen OS 344 825 og forsvandt, da hun var omkring punkt 362 843. Den kørte distance var omkring 2.5 km. Objekterne blev opdaget imod (eller svævende foran) Court Hill, lige vest for plantagen ved kortposition 365 824, hvilket placerer dem ca. 800—900 m borte. Der er to adgangsveje til Court Hill; én i dalens bund og én fra en gård ved Kingston Deverill op til plantagen. Begge veje er private. Der er ingen bebyggelser i umiddelbar nærhed af observationsområdet. Vejret var meget fint omtalte aften med en klar himmel og 11 km. sigt.

Vidnet: Mrs. Elizabeth Edwards er 39 år og arbejder som prokurist i et Warminster firma. Hun er overordentlig sikker på, hvad hun så, og hendes beretning om hændelsen forblev uændret igennem adskillige interviews. Oplevelsen har rystet hende lidt, og hun vil ikke mere køre alene på den vej ved nattetide. På grund af hendes stilling i firmaet, foretrækker Mrs. Edwards at hendes identitet tilbageholdes.

Undersøgelsen: a) Støjen; PROBE rapportoptager Terry Chivers samt Julie og Ian Mrzyglod besøgte Mrs. Edwards d. 30. marts 1981 og udspillede en gentagelse af begivenheden; tidsmæssigt varede hele hændelsen omkring 2 minutter (et tidsforløb, der bekræftedes af Richard Edwards, som var taget ud til stedet efter Mrs. Edwards' hjemkomst). På nøjagtig det sted, hvor støjen (beskrevet som en summen eller svirren) først indhyllede vognen, krydsede en lavspændingslinie (240 volt) vejen og omkring 100 m. længere fremme en overføring af 11000 volt højspænding. Dette er verificeret af Southern Electric Board. Talsmanden for SEB bekræftede, at højspændingslinien kunne forårsage en støj i vognen, via en bilradio hvis denne var tændt, men kun medens radioen var i umiddelbar nærhed af kablet — d.v.s. lige neden under! Vognen skulle standses, hvis støjen skulle vare ved. Bilen (en 1974 Ford Cortina Mk III Estate) er udstyret med en radio og antennen er konstant »oppe« — imidlertid erindrer Mrs. Edwards ikke noget om, hvorvidt radioen var tændt eller afbrudt. Siden tildragelsen har bilen fungeret perfekt og har ikke lavet nogen lignende støj.

b) Lyskilder; det første lys blev set, da Mrs. Edwards kastede et blik ud mod venstre og dette lys var synligt i omkring 6 sekunder. De to »katteøjne« blev iagttaget i omkring 3 sekunder. (Det bør bemærkes, at det første lys måske har varet længere — Mrs. Edwards SÅ det kun i 6 sekunder). En stedbesigtigelse plus brugen af en størrelses-prøveramme nr. 2, angav størrelsen af lyset til omkring 15—30 m. under hensyntagen til evt. vidneusikkerhed. Der var intet på Court Hill som kunne have forårsaget nogle sådanne lyskilder, så vi måtte gå andre muligheder efter.

Astronomiske: FUFOR fremskaffede venligst de astronomiske oplysninger til os; disse angav, at Månen kl. 22.45 BST havde en elevation på 22° og ved azimut 153° (SSØ). Denne position ville have placeret den bagved og til højre for Mrs. Edwards og ikke synlig for hende, da hun kikkede mod VNV og kørte i retning mod NØ. Reflektioner af Månen i sideruden blev bortelimineret grundet glassets vinkel. En sådan reflektion (hvis mulig) ville have ladet objekterne opstå i en højde af 30°, mens de faktisk befandt sig ved minus 5-10°. Selvom Månen var klart synlig, må den anses for uden forbindelse med lysenes fremkomst.

Coronale udladninger: For at få fuld forklaring på »coronal discharge« anbefales »*Encyclopedia of UFOs*« af Ronald Story (NEL) eller »*The UFO Encyclopedia*« af Margaret Sachs (Corgi) under referencen: Ball Lightning (Kuglelyn). I korthed: coronale udladninger fremkaldes hvor usædvanlige forhold tillader positivt ladede partikler (ioner), at samles og danne en lille sky, oplyst p.g.a. partiklernes urolige bevægelser. Hvis dette hænder i nærheden af kraftledninger, løsrives de somme tider og bevæger sig selvstændigt. Bemærkelsesværdige fotos kan ses i Allan Hendry's: »*The UFO Handbook* (Sphere) pag. 79 og i »*The House of Lords UFO Debate*« (Open Head Press/Pentacle Books) pag. 14. Vore undersøgelser blev igen støttet af SEB, og distrikt-ingeniøren sagde: »Der er *ingen* mulighed for, at det hvide lys, der refereres til ved 365 824, kan skyldes luftledningerne. Coronale udladninger, hvor de forekommer ved højspændingsledninger, kan ikke løsrive sig og bevæge sig, som De antager.« Man havde spurgt om C/D

Fotoet viser det sted, hvor højspændingsledningerne på 11.000 volt krydser vejen. Den hvinende lyd begyndte, da bilen var omkring 100 m fra overføringen.

kunne have været så langt som ca. 300 m fra kraftkablet).

Andre lyskilder: Der fandtes ingen lyskilder, som kunne have reflekteret i vindspejlet og dér givet indtryk af et udvendigt objekt.

Vurdering & Konklusion: Selv om denne rapport kun er et resumé af den fulde rapport, der består af mere end 30 sider, indeholder den dog basis for hele hændelsen og den efterfølgende undersøgelse. De to elementer i denne sag, støjen og medfølgende lyskilder, er hver for sig uforklarede. Den svirrende støj blev beskrevet af Mrs. Edwards som omsluttede bilen, for derefter fuldstændig at forlade denne og bevæge sig mod venstre. Dette gav indtryk af, at støjen ikke hidrørte fra bilen, men var selvstændig. Støjens bevægelse mod venstre, fik mrs. Edwards til at følge den med sin stirren — hvorved hun opdagede det første objekt.
Man kan gøre sig spekulationer om en sammenhæng mellem støj og lyskilde; og PROBE føler, at en sådan tanke måske ikke er ubegrundet. Både støj og lyskilde er endnu uidentificerede og ethvert nyt vidneudsagn eller teorier vil blive undersøgt efter vore bedste evner. Muligheden for Piezoelektricitet er blevet fremført af én eller to personer som en mulig forklaring for lyset, men vi kan ikke lægge megen vægt på dette af to grunde: a) Det vil ikke kunne give forklaring på støjen og b) Der vides for lidt om Piezoelektricitet til at gøre dette til en gyldig forklaring. Derfor har PROBE indstillet undersøgelserne for denne sag og betragter elementerne i denne hændelse som uidentificerede, med det forbehold, at ved fremkomst af nye oplysninger, vil disse blive taget i betragtning og måske forandre den nuværende konklusion.

Oversætters anmærkninger:
Byen Warminster ligger på hovedvej A36, næsten midtvejs mellem Bristol og Southampton på Salisbury Plains i Wiltshire.
Lademanns »blå« Leksikon giver en tålelig forklaring på kuglelyn i vol. 10 pag. 197 & vol. 22 pag. 16-17.
Kortreferencerne er til *»The national Grid«* med 1 km. tern.
Oversat fra: *The PROBE Report* — Marts 1982, vol. 2 no. 4.

Oversættelse F.R.

8306 B

Sommerferie med indhold:

UFO '83 – Sommerseminar om UFOer

Vel mødt til en uge med samvær og et spændende program:

Lørdag den 23. juli:
Eftermiddag:
Indkvartering af fastboende deltagere.

Kl. 19.45:
»UFO-sagen - Udfordring eller Myte?«
Paneldebat med følgende deltagere:
Peter A. Hansen, formand for SUFOI. — Henrik Ø. Larsen, kontaktperson, FUFOS. — Ib Laulund, medarbejder ved UFO Kontakt.
Per Borgaard, redaktør. — Flemming Falkenberg Olsen, stud. theol.
Willy Wegner, bibliotekar.

Søndag den 24. juli:
Kl. 14.00—16.00:
Studiegruppearbejde
»Introduktion til UFO-sagen« ved Torben Birkeholm og Per Andersen, SUFOI.
»Videnskabelig metodik i UFO-sagen«. ved Lars K. Lassen, SUFOI.

Kl. 19.45:
»Nedstyrtninger af Tredie Grad«
Foredrag ved Flemming Ahrenkiel, UFO-NYTs redaktion.

Mandag den 25. juli:
Kl. 10.30—11.30:
Forevisning af videofilm
TV-Aktuelt, 23-6-1977 om UFOer.

Kl. 14.00:
»UFO Forskning«
Foredrag ved Lars K. Lassen, SUFOIs Efterforskningsafdeling.

Kl. 19.45:
»Svensk UFO Forskning«
Foredrag ved Christer Nordin, Riksorganisationen UFO-Sverige.

Tirsdag den 26. juli:
Kl. 14.00—16.00:
Studiegruppearbejde, fortsættelse.

Kl. 19.45:
»Er der politik i UFO-sagen?«
Foredrag ved Willy Wegner, bibliotekar.

Onsdag den 27. juli:
Kl. 10.30—11.30:
Forevisning af videofilm
Døvefilm om UFOer, februar 1979 (delvis tekstet).
NATEK, 6-9-1978, »UFOer - Fantasi eller Virkelighed«.

Kl. 14.00:
»UFO-sagen, UFO-kulter og Nyreligiøsitet«
Foredrag ved stud. theol. Flemming Falkenberg Olsen.

Kl. 1945:
»UFOernes Sociale Effekter«
Foredrag ved redaktør Per Borgaard.

Torsdag den 28. juli:
Kl. 14.00—16.00:
Studiegruppearbejde, afslutning.

Kl. 19.45:
»UFO Fotos«. Foredrag ved Kim Møller Hansen, SUFOIs Fotoafdeling.

Fredag den 29. juli:
Kl. 19.45:
Afslutning af UFO '83.
Resultater fra studiegrupperne. Uddeling af UFO-legatet 1983. Evaluering af seminaret. Fastlæggelse af stedet for UFO '84.

Herefter: Fest for de fastboende.

En aften i ugen efter aftenforedraget:
»En Rundtur på Nattehimlen«. Foredrag ved Ole J. Knudsen, SUFOIs Alarmcentral. Foredraget vil foregå udendørs. Datoen fastlægges efter vejrforholdene.

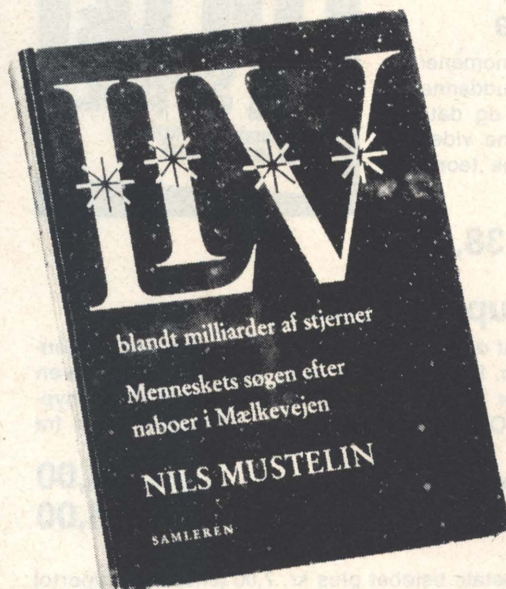
Sted: UFO' 83 bliver afholdt ved Hadsten Højskole (nord for Århus) i perioden fra den **23. til den 29. juli 1983.**

Pris: En uges ophold med fuld kost koster kr. 790,- pr. person og et døgns ophold med fuld kost koster kr. 130,- pr. person (indkvartering på dobbeltværelser). Entré til et enkelt foredrag koster kr. 15,- og for samtlige foredrag kr. 75,-.

Yderligere oplysninger: Detaljeret program kan bestilles hos Per Andersen, Grøfthøjparken 155, 2.th., 8260 Viby.

Ret til ændringer i programmet forbeholdes.

Gratis bog til dig!

»Liv blandt milliarder af stjerner« er en spændende bog, der fortæller om mulighederne for eksistensen af liv andre steder i universet — obligatorisk læsning for ufo-interesserede. Denne bog kan du nu få helt gratis!

Du kender sikkert én eller flere — ja, måske mange — personer, der ligesom dig interesserer sig for UFOer, men som aldrig har fået taget sig sammen til at abonnere på UFO-NYT.

Få en af dine venner til at tegne et abonnement på UFO-NYT — så får du et gratis eksemplar af bogen »Liv blandt milliarder af stjerner«.

SÅDAN GØR DU: Få en af dine venner, der ikke tidligere har haft abonnement på UFO-NYT, til at indbetale kr. 108,- for abonnement i 1983. Få din ven til at skrive også dit navn og adresse på den del af giro-kortet, der når os. Du får da automatisk og gratis tilsendt et eksemplar af bogen. Det er en forudsætning, at du også selv har abonnement.

• HJÆLP SUFOI
• SKAF EN NY ABONNENT
• FÅ EN GRATIS BOG